

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 73/2009

af 19. januar 2009

om fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37 og artikel 299, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i den dertil knyttede protokol nr. 4 om bomuld,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De reformer af den fælles landbrugspolitik, der blev vedtaget i 2003 og 2004, indeholdt bestemmelser, der tog sigte på at måle deres effektivitet. I den forbindelse forelagde Kommissionen den 20. november 2007 Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse med titlen »Forberedelse til »sundhedstjekket« af reformen af den fælles landbrugspolitik«. Der bør især tages hensyn til denne meddelelse og de efterfølgende drøftelser af dens vigtigste elementer i Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og de mange bidrag fra den offentlige høring.

(2) Erfaringen med specielt gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger ⁽⁴⁾ har vist, at visse dele af støttemekanismen bør tilpasses. Især bør afkoblingen af den direkte støtte udvides, og enkeltbetalingsordningen bør forenkles. Desuden er forordning (EF) nr. 1782/2003 blevet

gennemgribende ændret flere gange. Af disse årsager og for klarhedens skyld bør forordningen ophæves og afløses af nærværende forordning.

(3) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 indførtes princippet om, at landbrugere, der ikke opfylder visse krav inden for folkesundhed, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd, får nedsat deres direkte støtte eller bliver udelukket fra at modtage direkte støtte. Denne såkaldte krydsoverensstemmelsesordning udgør en integrerende del af fællesskabsstøtte i form af direkte betalinger og bør derfor bibeholdes. Erfaringen har dog vist, at en række af krydsoverensstemmelseskravene ikke er tilstrækkelig relevante for udøvelsen af landbrugsaktivitet eller for landbrugsarealerne eller også snarere vedrører de nationale myndigheder end landbrugerne. Derfor bør krydsoverensstemmelsesordningens anvendelsesområde tilpasses.

(4) For at undgå, at landbrugsjord opgives, og for at sikre, at de bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand, blev der desuden ved forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsat fællesskabsrammebestemmelser, i henhold til hvilke medlemsstaterne vedtager normer under hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer. Denne mulighed bør videreføres. Erfaringen har dog især vist, at relevansen og de positive virkninger af visse standarder ikke er tilstrækkelige til at begrunde, at alle medlemsstater skal gennemføre dem. Sådanne standarder bør derfor være fakultative for medlemsstaterne. For at sikre, at rammen er så sammenhængende som muligt, bør en standard ikke være fakultativ, hvis den pågældende medlemsstat allerede inden 2009 havde fastlagt et minimumskrav på grundlag af en sådan standard, eller hvis der findes nationale bestemmelser, som vedrører denne standard.

(5) Afskaffelsen af obligatorisk jordudtagning inden for enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med denne forordning kan i nogle tilfælde have skadelige virkninger for miljøet, især for visse landskabstræk. Derfor bør de fællesskabsbestemmelser, der har til formål at beskytte bestemte landskabstræk, udbygges. I særlige situationer bør en medlemsstat også kunne træffe foranstaltninger til at oprette og/eller bevare levesteder.

⁽¹⁾ Udtalelse af 19.11.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 23.10.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ Udtalelse af 8.10.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽⁴⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

- (6) At beskytte og forvalte vand i forbindelse med landbrugsaktivitet er i stigende grad blevet et problem i nogle områder. Fællesskabsrammebestemmelser for god landbrugs- og miljømæssig stand bør derfor også udbygges for at beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand.
- (7) Forordning (EF) nr. 1782/2003 anerkendte, at permanente græsarealer har en positiv miljøvirkning. De foranstaltninger i den nævnte forordning, der har til formål at fremme bevarelsen af de eksisterende permanente græsarealer for at sikre, at der ikke sker en massiv omlægning til agerjord, bør bibeholdes.
- (8) For at opnå en bedre balance mellem de politiske redskaber, der skal fremme bæredygtigt landbrug, og dem, der skal fremme udviklingen af landdistrikterne, blev der indført et system med obligatorisk gradvis nedsættelse af de direkte betalinger (»graduering«) ved forordning (EF) nr. 1782/2003. Det nævnte system bør bevares, og som led heri bør direkte betalinger på op til 5 000 EUR fritages.
- (9) De besparelser, der opnås ved graduering, anvendes til at finansiere foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Siden forordning (EF) nr. 1782/2003 blev vedtaget, er landbruget kommet til at stå over for en række nye krævende udfordringer som klimaforandringer og bioenergis øgede betydning samt behovet for bedre vandforvaltning og mere effektiv beskyttelse af biodiversiteten. Fællesskabet er som part i Kyotoprotokollen⁽¹⁾ blevet opfordret til at tilpasse sine politikker i lyset af klimaforandringsproblematikken. Som følge af alvorlige problemer med vandknaphed og tørke udtalte Rådet i sine konklusioner »vandknaphed og tørke« af 30. oktober 2007, at vandforvaltningsspørgsmål inden for landbruget desuden bør behandles mere indgående. Endvidere understregede Rådet i sine konklusioner »stop for tab af biodiversitet« af 18. december 2006, at beskyttelse af biodiversiteten fortsat er en stor udfordring, og selv om der er gjort store fremskridt, vil det kræve et større arbejde at nå Fællesskabets biodiversitetsmål for 2010. Da innovation navnlig kan bidrage til udviklingen af nye teknologier, produkter og processer, vil den understøtte bestræbelserne på at tackle ovennævnte nye udfordringer. Udløbet af mælkekvoteordningen i 2015 i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter⁽²⁾ vil kræve en særlig indsats fra mælkeproducenternes side for at tilpasse sig til de ændrede vilkår, navnlig i ugunstigt stillede regioner. Det er derfor hensigtsmæssigt også at betegne denne særlige situation som en ny udfordring, som medlemsstaterne skal kunne tage op med henblik på at sikre en »blød landing« for deres mejerisektorer.
- (10) Fællesskabet anerkender, at der er behov for at tage de nye udfordringer op som led i sine politikker. Det rette værktøj til at gøre dette på landbrugsområdet er de landdistriktsprogrammer, der er vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)⁽³⁾. For at give medlemsstaterne mulighed for at revidere deres landdistriktsprogrammer i overensstemmelse hermed, uden at de skal indskrænke deres igangværende aktiviteter til udvikling af landdistrikterne på andre områder, bør der skaffes flere midler. De fornødne finansielle midler til at støtte Fællesskabets politik til udvikling af landdistrikterne kan dog ikke skaffes via de finansielle overslag for 2007-2013. Derfor bør en stor del af de påkrævede finansielle midler tilvejebringes ved, at der foretages en gradvis større nedsættelse af de direkte betalinger ved graduering.
- (11) Fordelingen af den direkte indkomststøtte blandt landbrugere er kendetegnet ved, at en stor del af betalingerne tildeles et ret lille antal store modtagere. Det siger sig selv, at store modtagere ikke behøver den samme støtte pr. enhed, for at målet med indkomststøtte kan nås effektivt. Muligheden for at tilpasse sig gør det desuden lettere for store modtagere at arbejde med lavere støtte pr. enhed. Det er derfor rimeligt at forvente, at landbrugere, der modtager store støttebeløb, yder et særligt bidrag til finansieringen af landdistriktsforanstaltninger, som er lagt an på at klare nye udfordringer. Derfor bør der indføres en mekanisme, i henhold til hvilken de store betalinger nedsættes kraftigere, og hvor provenuet skal anvendes til at tackle nye udfordringer i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne.
- (12) Landbruget i regionerne i den yderste periferi er udsat for yderligere problemer på grund af deres særlige geografiske beliggenhed og status som øsamfund, beskedne størrelse, højdeforskelle og klimatiske forhold. For at afhjælpe de vanskelige forhold bør kravet om at anvende graduering over for landbrugere i regionerne i den yderste periferi fraviges.

(¹) Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EUT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

(²) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(³) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

- (13) De medlemsstater, der har valgt at anvende en ordning med frivillig graduering, bør tage hensyn til den øgede obligatoriske graduering. Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) De beløb, der fremkommer ved nedsættelsen på 5 procentpoint svarende til de gradvise nedsættelser i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003, bør fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag af de samme kriterier som dem, der er fastlagt i denne forordning, det vil sige i overensstemmelse med objektive kriterier, samtidig med at det fastsættes, at en vis procentdel af beløbene forbliver i de medlemsstater, hvor de blev tilvejebragt. På grund af de strukturelle tilpasninger, der følger af afskaffelsen af intervention for rug, bør de særlige foranstaltninger for visse rugproducerende områder, som finansieres ved hjælp af en del af de beløb, der fremkommer ved gradueringen, bevares. Endvidere bør de beløb, der fremkommer ved anvendelsen af yderligere gradvise nedsættelser, tilfalde de medlemsstater, hvor de er fremkommet.
- (15) For at gradueringen kan fungere bedst muligt, og her tænkes navnlig på procedurerne for ydelse af direkte betalinger til landbrugerne og overførslerne til landdistriktsprogrammerne, bør der fastsættes nettolofter for hver medlemsstat for at begrænse betalingerne til landbrugerne i henhold til gradueringen. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med den fælles landbrugspolitik's støtte i regionerne i den yderste periferi, og til, at de direkte betalinger ikke gradueres, bør nettoloftet for de berørte medlemsstater ikke inkludere de direkte betalinger i disse regioner. Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (16) Landbrugerne i de nye medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, får direkte betalinger via en indfasningsordning, der er fastsat i deres respektive tiltrædelsesakter. For at opnå den rette balance mellem de politiske redskaber, der skal fremme bæredygtigt landbrug, og dem, der skal fremme udviklingen af landdistrikterne, bør der først anvendes graduering over for landbrugerne i de nye medlemsstater, når de direkte betalinger i disse medlemsstater er på højde med de direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.
- (17) Gradueringen bør ikke reducere det nettobeløb, der betales til en landbruger i en ny medlemsstat, til under det beløb, der skal betales til en tilsvarende landbruger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater. Når gradueringen engang kommer til at gælde for landbrugerne i de nye medlemsstater, bør nedsættelsen derfor begrænses til forskellen mellem niveauet i henhold til indfasningsordningen og niveauet i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, efter anvendelse af gradueringen. Der bør desuden tages hensyn til gradueringen ved tildelingen af supplerende nationale direkte betalinger til landbrugere i nye medlemsstater, som er omfattet af gradueringen.
- (18) For at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik er i overensstemmelse med de årlige lofter i de finansielle overslag, bør den finansielle mekanisme i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvorved niveauet for direkte støtte justeres, når prognoserne viser, at underloftet i udgiftsområde 2, med en sikkerhedsmargin på 300 000 000 EUR, vil blive overskredet i et givet budgetår, bevares. Under hensyntagen til størrelsen af de direkte betalinger til landbrugerne i de nye medlemsstater som følge af indfasningen og som led i anvendelsen af indfasningsmekanismen over for alle direkte betalinger i de nye medlemsstater, skal dette instrument til sikring af finansiell disciplin ikke anvendes i disse medlemsstater, før de direkte betalinger i disse medlemsstater mindst er på højde med de direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater. I betragtning af den særlige vægt, som den indtægt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom, af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽³⁾, har i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, bør der undtagelsesvis åbnes mulighed for, at Rådet kan vedtage den nødvendige afgørelse om anvendelse af instrumentet til sikring af finansiell disciplin på forslag af Kommissionen.
- (19) For at hjælpe landbrugerne med at leve op til normerne for et moderne højkvalitetslandbrug er det nødvendigt, at medlemsstaterne fortsætter med at anvende den globale bedriftsrådgivningsordning for bedrifter, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1782/2003. Bedriftsrådgivningsordningen bør hjælpe landbrugerne med at blive mere bevidste om forholdet mellem materialestrome og driftsprocesser i relation til miljø, fødevarer sikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd uden på nogen måde at gribe ind i deres forpligtelse til og ansvar for at overholde disse normer.
- (20) Ifølge forordning (EF) nr. 1290/2005 skal medlemsstaterne træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), virkeligt er blevet

⁽¹⁾ EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.⁽³⁾ EUT L 63 af 23.6.2007, s. 17.

gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt, og for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder. Med henblik herpå bør de anvende et integreret system for forvaltning og kontrol af de direkte betalinger. For at fællesskabsstøtten kan blive mere effektiv og for at forbedre kontrollen med den, bør medlemsstater bemyndiges til også at anvende det integrerede system i forbindelse med fællesskabsordninger, der ikke er omfattet af nærværende forordning.

(21) De vigtigste elementer i det integrerede system for forvaltning og kontrol, herunder bestemmelser om en elektronisk database, et system til identifikation af landbrugsparceller, støtteansøgninger fra landbrugerne, et harmoniseret kontrolsystem og, inden for enkeltbetalingsordningen, et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, bør bevares.

(22) Det er en byrde for medlemsstaternes kompetente myndigheder at forvalte små beløb. For at undgå en alt for stor administrativ byrde bør medlemsstaterne generelt afholde sig fra at yde direkte betalinger, hvis beløbet er lavere end 100 EUR, eller hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, som der ansøges om støtte til, er på under en hektar. Da strukturerne af medlemsstaternes landbrugsøkonomier varierer betydeligt og kan være meget anderledes end den gennemsnitlige bedriftsstruktur i Fællesskabet, bør der dog fastsættes særlige bestemmelser for give medlemsstaterne mulighed for at anvende minimumstærskler, som afspejler deres særlige situation. På grund af den ganske særlige bedriftsstruktur i regionerne i den yderste periferi og på øerne i Det Ægæiske Hav, bør disse områder ikke være omfattet af nogen minimumstærskel. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til deres landbrugssektors særlige struktur endvidere kunne vælge, hvilken af de to typer minimumstærskler de ønsker at gennemføre. I forbindelse med de særlige betalingsrettigheder, der er tildelt landbrugere med såkaldte »jordløse« bedrifter, vil det ikke fungere at anvende det hektarbaserede kriterium. Gennemsnitsstøtten bør derfor lægges til grund for minimumsbeløbet i relation til disse landbrugere. For at sikre ligebehandling af landbrugere, hvis direkte betalinger er omfattet af indfasning, bør minimumstærsklen baseres på de endelige beløb, der skal ydes efter udløbet af indfasningsprocessen.

(23) Erfaringen med anvendelsen af enkeltbetalingsordningen har vist, at der i en række tilfælde er blevet ydet afkoblet indkomststøtte til modtagere, hvis landbrugsaktiviteter kun udgjorde en ubetydelig del af deres samlede økonomiske aktiviteter, eller hvis forretningsformål slet ikke eller kun marginalt var at drive landbrug. For at forhindre, at der ydes landbrugsindkomststøtte til sådanne modtagere, og for at garantere, at fællesskabsstøtten udelukkende anvendes til at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, bør medlemsstaterne

bemyndiges til i sådanne tilfælde at undlade at yde direkte betalinger til sådanne fysiske og juridiske personer i henhold til denne forordning.

(24) De kompetente nationale myndigheder bør inden for de foreskrevne tidsfrister udbetale den fulde støtte, der er fastsat i Fællesskabets støtteordninger, til modtagerne, efter at der dog er foretaget eventuelle nedsættelser i henhold til denne forordning. For at gøre forvaltningen af de direkte betalinger mere fleksibel bør medlemsstaterne kunne udbetale de direkte betalinger i op til to rater om året.

(25) Den fælles landbrugspolitik støtteordninger omfatter direkte indkomststøtte særlig med henblik på at sikre landbrugerne en rimelig levestandard. Dette mål hænger nøje sammen med, at landbrugsarealerne bevares. For at undgå enhver fejlfordeling af fællesskabsmidlerne bør der ikke foretages støtteudbetalinger til landbrugere, der kunstigt har skabt betingelser for at opnå sådanne betalinger.

(26) For at nå den fælles landbrugspolitik mål må de fælles støtteordninger tilpasses udviklingen, om nødvendigt inden for korte frister. Modtagerne kan derfor ikke regne med, at støttebetingelserne forbliver uændrede, og bør være forberedt på en eventuel revision af ordningerne især i lyset af den økonomiske udvikling eller budgetsituationen.

(27) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der oprettet en enkeltbetalingsordning, der samlede de forskellige eksisterende støttemekanismer i en enkelt ordning med afkoblede direkte betalinger. Erfaringen med anvendelsen af enkeltbetalingsordningen viser, at nogle af dens elementer kan forenkles til fordel for landbrugerne og myndighederne. Da enkeltbetalingsordningen i mellemtiden er blevet gennemført af alle de medlemsstater, der skulle gøre det, er en række bestemmelser, der havde med den oprindelige gennemførelse at gøre, desuden blevet forældede og bør derfor tilpasses. I den sammenhæng er der i nogle tilfælde blevet opdaget en omfattende underudnyttelse af betalingsrettigheder. For at undgå dette bør den oprindeligt fastsatte frist for at tilbageføre uudnyttede betalingsrettigheder til den nationale reserve afkortes til to år i betragtning af, at landbrugerne allerede er fortrolige med, hvordan enkeltbetalingsordningen fungerer.

(28) Enkeltbetalingsordningens vigtigste elementer bør bevares. Især bør fastsættelsen af nationale lofter sikre, at støtten og rettighederne som helhed kan holdes på et niveau, der ikke overstiger de nuværende budgetgrænser. Medlemsstaterne bør også have en national reserve, der kan bruges til at gøre det lettere for nye landbrugere at komme med i ordningen eller til at tilgodese særlige

behov i bestemte områder. Der bør fastsættes regler for overdragelse og udnyttelse af betalingsrettigheder for at forhindre, at der i spekulationsøjemed sker overdragelser og akkumulering af betalingsrettigheder uden tilsvarende landbrugsgrundlag.

(29) Da der indlemmes stadig flere sektorer i enkeltbetalingsordningen, bør definitionen af jord, der er berettiget til at være med i ordningen eller til aktivering af betalingsrettigheder, revideres. Det bør dog fastsættes, at der ikke kan ydes støtte til frugt- og grøntsagsarealer i tilfælde, hvor medlemsstaterne har valgt at udsætte indlemmelsen af denne sektor i enkeltbetalingsordningen. Desuden bør der fastsættes særlige foranstaltninger for hamp for at forhindre, at der ydes støtte til ulovlige afgrøder.

(30) Den obligatoriske udtagning af agerjord blev indført for at regulere udbuddet. Som følge af udviklingen på markedet for markafgrøder og indførelsen af afkoblet støtte er dette instrument blevet overflødigt og bør derfor afskaffes. De jordudtagningsrettigheder, der er fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003, bør derfor aktiveres med hensyn til hektar på de samme betingelser som alle andre rettigheder. Afskaffelsen af jordudtagningsforpligtelserne kan føre til, at jord, der er berettiget til aktivering af jordudtagningsrettigheder, ikke længere er berettiget. For at sådanne arealer fortsat kan være støtteberettigede, bør det fastsættes, at visse områder, der er tilplantet med skov, herunder områder, der er tilplantet med skov i henhold til nationale ordninger, som opfylder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1698/2005, eller områder, der er omfattet af bestemte miljømæssige forpligtelser, er støtteberettigede under enkeltbetalingsordningen.

(31) I de medlemsstater, som har valgt at gennemføre den historiske model, var betalingsrettighedernes værdi som følge af, at tidligere koblet markedsstøtte blev indlemmet i enkeltbetalingsordningen, baseret på den tidligere støttes størrelse. Henset til den tid, der er gået, siden enkeltbetalingsordningen blev indført, og efterhånden som stadig flere sektorer indlemmes denne ordning, bliver det stadig vanskeligere at retfærdiggøre store individuelle støtteforskelle, som kun er baseret på tidligere støtte. Derfor bør medlemsstater, der har valgt at gennemføre den historiske model, bemyndiges til på visse betingelser at revidere de tildelte betalingsrettigheder for at tilnærme deres værdier til hinanden samtidig med, at fællesskabsrettens generelle principper og den fælles landbrugspolitik mål overholdes. I den forbindelse kan medlemsstaterne tage særlige forhold, der gør sig gældende for geografiske områder, i betragtning, når de fastsætter mere ensartede beløb. Udjævningen af betalingsrettighederne

bør finde sted over en passende periode og nedsættelser begrænses for at give landbrugerne rimelige muligheder for at tilpasse sig de nye støtteforhold.

(32) I henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 havde medlemsstaterne mulighed for at gennemføre enkeltbetalingsordningen på grundlag af en historisk eller en regional model. Siden da har medlemsstaterne haft mulighed for at vurdere virkningerne af deres valg både ud fra et økonomisk og et administrativt synspunkt. De bør derfor nu have mulighed for at ændre deres oprindelige valg på baggrund af deres erfaringer. Ud over at have mulighed for at udjævne betalingsrettighedernes værdi bør medlemsstater, der har anvendt den historiske model, derfor bemyndiges til at gå over til regionaliseret anvendelse af enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med de valgmuligheder, der allerede er fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003. Specielt bør medlemsstaterne kunne ændre den territoriale fordeling af den direkte støtte ved gradvis at omfordele den mellem regionerne. Denne mulighed ville give medlemsstaterne øget fleksibilitet til at målrette den direkte støtte på den mest hensigtsmæssige måde på grundlag af de mål, der er fastsat i artikel 33 i traktaten, samt på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier såsom landbrugets potentiale og miljømæssige kriterier. Medlemsstater, der har valgt at anvende den regionale model, bør også kunne vælge at ændre deres beslutning på visse vilkår for at udjævne betalingsrettighedernes værdi i overensstemmelse med nogle forudfastsatte årlige trin samtidig med, at fællesskabsrettens generelle principper og den fælles landbrugspolitik mål overholdes. Ændringerne bør foregå over en passende periode og nedsættelserne begrænses for at give landbrugerne rimelige muligheder for at tilpasse sig de nye støtteforhold.

(33) I henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 om indførelsen af den afkoblede enkeltbetalingsordning kunne medlemsstaterne helt eller delvis udelukke visse betalinger fra ordningen. Den nævnte forordning indeholdt også bestemmelser om fornyet gennemgang og eventuel revision af denne mulighed på baggrund af markeds- og strukturudviklingen. En analyse af relevante erfaringer viser, at afkoblingen giver større fleksibilitet i valget af, hvilke produkter der skal produceres, således at landbrugerne kan træffe deres produktionsvalg på grundlag af rentabiliteten og efterspørgslen på markedet. Dette gælder især for markafgrøder og humle og i et vist omfang også oksekød og frø. Derfor bør de delvis koblede betalinger for markafgrøder og humle indlemmes i enkeltbetalingsordningen fra 2010. Med hensyn til humle, gav forordning (EF) nr. 1782/2003 medlemsstaterne tilladelse til at tildele anerkendte producentorganisationer en del af arealbetalingen for humle. For at give producentorganisationerne mulighed for at fortsætte deres aktiviteter som før fastsætter forordning (EF) nr. 1234/2007, som ændret

ved forordning (EF) nr. 72/2009 af 19. januar 2009 om ændringer af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, at der skal anvendes samme beløb i den berørte medlemsstat for samme aktiviteter. Sådanne beløb bør derfor fratrækkes de nationale lofter, der er fastsat for denne medlemsstat i denne forordning. For at oksekøds- og frøproducenterne kan tilpasse sig de nye støtteordninger, bør indlemmelsen af betalinger for oksekød og støtten til frø finde sted senest i 2012. Da de delvis koblede betalinger for frugt og grøntsager først blev indført for nylig, og da kun som en overgangsforanstaltning, bør sådanne betalinger fortsat kunne udelukkes fra enkeltbetalingsordningen, mens medlemsstaterne bør have tilladelse til at tage deres beslutninger op til revision med henblik på at øge afkøblingsgraden.

- (34) Hvad angår ammekøer og fåre- og gedekød, kan det dog stadig kan være påkrævet at bevare en vis minimal landbrugsproduktion for landbrugsøkonomiens skyld i visse områder, især hvor landbrugerne ikke har andre økonomiske alternativer. På den baggrund bør medlemsstaterne kunne vælge at bevare den koblede støtte enten på det aktuelle niveau eller på et lavere niveau. I dette tilfælde bør det for især at sikre, at dyrene er sporbare, fastsættes, at bestemmelserne om identifikation og registrering i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ⁽²⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder ⁽³⁾ skal overholdes.

- (35) Medlemsstaterne bør have lov til at udnytte op til 10 % af deres nationale lofter for enkeltbetalingsordningen til at yde særlig støtte i klart definerede tilfælde. Formålet med støtten er at sætte medlemsstaterne i stand til at tage fat på miljø- og dyrevelfærdsspørgsmål og forbedre landbrugsproduktens kvalitet og afsætningen af dem. Der bør også være særlig støtte til rådighed til at afbøde konsekvenserne af afviklingen af mælkekvoterne og afkoblingen af støtten i særligt følsomme sektorer. I betragtning af den tiltagende betydning, som effektiv risikostyring har fået, bør medlemsstaterne have mulighed for at bidrage finansielt til de præmier, som landbrugerne betaler for afgrøde-, dyre- og planteforsikring, og til, at der ydes kompensation for visse økonomiske tab som følge af dyre- eller plantesygdomme samt miljøhændelser. For at overholde Fællesskabets internationale forpligtelser bør de midler, der kan anvendes til koblede støtteforanstaltninger, begrænses til et passende niveau samtidig med, at der accepteres overgangsordninger for medlems-

stater i særlige situationer. De betingelser, der skal gælde for finansielle bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier og kompensation i forbindelse med dyre- eller plantesygdomme samt miljøhændelser, bør fastsættes i overensstemmelse hermed. For medlemsstater, der har gjort brug af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør overgangsperioden desuden være tilstrækkelig til, at overgangen til de nye bestemmelser for særlig støtte kan ske uden problemer.

- (36) Erfaringen har vist, at medlemsstaterne ikke på nuværende tidspunkt anvender alle de midler, der er til rådighed under de nationale lofter for enkeltbetalingsordningen, og navnlig ikke i de tilfælde, hvor betalingsrettighederne ikke er blevet aktiveret. For at fremme en mere effektiv anvendelse af midlerne bør medlemsstaterne gives mulighed for at yde støtte ud over deres nationale lofter og op til et beløb, hvis størrelse sikrer, at det forbliver inden for margenen for underudnyttelse af det nationale loft. Dette beløb bør beregnes på grundlag af underudnyttelsen af budgettet for det senest foreliggende år, og det bør ikke ændre ved, at det samlede nettoloft for medlemsstaternes direkte betalinger skal overholdes. Derfor og for at sikre, at landbrugerne ikke kommer til at stå over for uforudsete betalingsnedsættelser, bør beregningen foretages inden for visse sikkerhedsmargener. Disse beløb bør enten anvendes til at finansiere særlige støtteforanstaltninger eller overføres til ELFUL.

- (37) De direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen var baseret på referencebeløb for de direkte betalinger, som tidligere var blevet modtaget, eller på regionaliserede beløb pr. hektar. Landbrugerne i de nye medlemsstater modtog ikke direkte betalinger fra Fællesskabet og havde ingen historiske referencebeløb for kalenderåret 2000, 2001 og 2002. Derfor blev det i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsat, at enkeltbetalingsordningen i de nye medlemsstater skulle baseres på regionaliserede beløb pr. hektar. Nu, hvor de nye medlemsstater allerede har været medlem af EU i flere år, kan det dog overvejes at anvende referenceperioder for de nye medlemsstater, der endnu ikke er gået over til enkeltbetalingsordningen. For at lette overgangen til enkeltbetalingsordningen og især for at hindre ansøgninger i spekulationsøjemed bør de nye medlemsstater bemyndiges til ved beregningen af betalingsrettigheder i forbindelse med enkeltbetalingsordningen at tage arealer i betragtning, hvortil der er blevet ydet støtte efter den generelle arealbetalingsordning.

- (38) Ved den regionaliserede gennemførelse af enkeltbetalingsordningen bør de nye medlemsstater have mulighed for at tilpasse værdien af betalingsrettighederne pr. hektar på

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

basis af objektive kriterier for at sikre, at landbrugerne behandles lige, og at markedsforvridning undgås.

ordningen, til at støtte landbrugere, der udøvede visse landbrugsaktiviteter i andre sektorer i de samme år, f.eks. udnyttelse af græsarealer eller opdræt af dyr.

- (39) De nye medlemsstater bør ligesom de øvrige medlemsstater have mulighed for at gennemføre enkeltbetalingsordningen delvis.
- (40) Afkoblingen af den direkte støtte og indførelsen af enkeltbetalingsordningen var vigtige elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik. I 2003 var der dog flere årsager til, at der blev bibeholdt særlig støtte til en række afgrøder. På grundlag af erfaringen med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1782/2003 og markedsudviklingen kan det påvises, at de ordninger, som blev holdt uden for enkeltbetalingsordningen i 2003, nu kan indlemmes i den for at fremme et mere markedsorienteret og bæredygtigt landbrug. Dette gælder især olivenoliesektoren, hvor der kun er blevet anvendt begrænset kobling, samt hård hvede, proteinafgrøder, ris, kartoffelstivelse og nødder, hvor de resterende koblede betalinger, som er blevet mindre og mindre effektive, taler for at vælge den afkoblede løsning. For hør og hamp, tørret foder og kartoffelstivelse bør støtten til forarbejdning også afkobles, og de relevante beløb bør indlemmes i enkeltbetalingsordningen. For at give producenterne mulighed for at tilpasse sig, forekommer det for proteinafgrøder, ris, kartoffelstivelse, nødder og hør og hamp hensigtsmæssigt at indlemme støtten til disse sektorer i enkeltbetalingsordningen fra 2012, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for træffe beslutning om tidligere indlemmelse, undtagen når der er tale om forarbejdningsstøtte i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007. For nødders vedkommende bør medlemsstaterne fortsat kunne betale den nationale del af støtten på en koblet måde for at afbøde afkoblingens virkninger.
- (41) Som følge af indlemmelsen af yderligere sektorer i enkeltbetalingsordningen bør det fastsættes, hvordan den nye individuelle indkomststøtte skal beregnes som led i ordningen. For nødder, kartoffelstivelse, hør, hamp og tørret foder bør en sådan forhøjelse gives på basis af den støtte, som landbrugerne har modtaget i de allerseneste år. Ved indlemmelsen af betalinger, der har været delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at anvende de oprindelige referenceperioder. For kartoffelstivelse bør der i forbindelse med de mængder, der er til rådighed for fordeling i Tyskland og Nederlandene, tages hensyn til levering på tværs af grænserne af kartoffelstivelse, der er produceret i en af disse medlemsstater til forarbejdning i den anden. Med henblik på at dække deres landbrugssektorer særlige behov og sikre, at den støtte, som landbrugerne har modtaget hidtil, ikke reduceres drastisk, bør medlemsstaterne med visse begrænsninger have tilladelse til at anvende de midler, der skal integreres i enkeltbetalingsordningen, til at støtte landbrugere, der udøvede visse landbrugsaktiviteter i andre sektorer i de samme år, f.eks. udnyttelse af græsarealer eller opdræt af dyr.
- (42) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der indført særlig støtte til energiafgrøder for at støtte udviklingen inden for denne sektor. Som følge af den seneste udvikling inden for bioenergi og især den stærke efterspørgsel efter sådanne produkter på de internationale markeder og indførelsen af bindende mål for bioenergis andel af det samlede brændstofforbrug i 2020 er der ikke længere tilstrækkeligt grundlag for at yde særlig støtte til energiafgrøder.
- (43) Da bomuldssektoren blev indlemmet i enkeltbetalingsordningen, blev det skønnet nødvendigt, at en del af støtten fortsat skulle være knyttet til dyrkningen af bomuld i form af en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar for at undgå enhver risiko for produktionsforstyrrelser i bomuldsproduktionsområderne. Dette bør der ikke ændres ved, hvilket er i overensstemmelse med målene i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet som bilag til tiltrædelsesakten af 1979.
- (44) For at afbøde virkningerne af omstrukturingsprocessen i de medlemsstater, der har ydet omstrukturingsstøtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet ⁽¹⁾, bør støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenterne i højst fem på hinanden følgende år bevares.
- (45) Da frugt- og grøntsagssektoren blev indlemmet i enkeltbetalingsordningen, blev der indført en midlertidig koblet arealstøtte for jordbær og hindbær. Det er hensigtsmæssigt at forlænge denne støtte ud over den oprindelige tidsfrist, samtidig med at den afkobles fra produktionen. De nationale lofter bør tage hensyn hertil.
- (46) Den forenklede arealbaserede overgangsordning til ydelse af direkte betalinger i de nye medlemsstater, det vil sige enkeltbetalingsordningen, har vist, at den er en effektiv og enkel ordning til ydelse af indkomststøtte til landbrugere i de nye medlemsstater. Af forenklingshensyn bør de nye medlemsstater, der har valgt at anvende ordningen, have tilladelse til at fortsætte med at anvende den indtil udgangen af 2013.
- (47) I fortsættelse af reformerne af henholdsvis sukkersektoren og frugt- og grøntsagssektoren og indlemmelsen af dem i enkeltbetalingsordningen bør de medlemsstater, der har valgt at anvende den generelle arealbetalingsordning, have tilladelse til at yde indkomststøtte til sukkerroe-, sukkerrørs- og cikorieproducenter og frugt- og grøntsagsproducenter i form af særskilte betalinger. På samme måde
- ⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42.

bør sådanne medlemsstater bemyndiges til at udbetale særskilt særlig støtte på betingelser, der svarer til dem, der gælder for de øvrige medlemsstater.

(48) Som følge af indfasningen af direkte betalinger i de nye medlemsstater fik de nye medlemsstater lov til at yde supplerende nationale direkte betalinger. Betingelserne for at yde disse betalinger bør bibeholdes.

(49) Ved medlemsstaternes oprindelige tildeling af betalingsrettigheder blev der begået nogle fejl, som resulterede i, at nogle landbrugere fik særlig store betalinger. Denne form for overtrædelser skal normalt være genstand for en finansiell korrektion, indtil det tidspunkt, hvor der træffes korrigerende foranstaltninger. I betragtning af, hvor lang tid der er gået siden den første tildeling af betalingsrettigheder, vil den nødvendige korrektion medføre uforholdsmæssigt store retlige og administrative problemer for medlemsstaterne. Af hensyn til retssikkerheden bør tildelingen af disse betalinger derfor gøres retmæssig.

(50) I henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 besluttede Frankrig, Portugal og Spanien, at enkeltbetalingsordningen ikke skulle omfatte de direkte betalinger i henholdsvis de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira og på De Kanariske Øer, og at de skulle ydes i henhold til betingelserne i afsnit IV i nævnte forordning. En del af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i nævnte afsnit, er blevet fuldstændigt indlemmet i enkeltbetalingsordningen. Af forenklingshensyn og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, bør denne form for støtte forvaltes som led i de støtteprogrammer, som er indført ved forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i regionerne i EU's yderste periferi ⁽¹⁾. Med henblik herpå bør de pågældende midler fratrækkes de nationale lofter over direkte betalinger og lægges til det beløb, der er fastsat i nævnte forordning. Sådanne overførsler bør først finde sted i 2010, så de berørte medlemsstater har mulighed for at tilpasse støtteprogrammerne. I mellemtiden finder direkte betalinger anvendelse i den yderste periferi efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1782/2003. Forordning (EF) nr. 247/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(51) Det bør specificeres, at de bestemmelser i nærværende forordning, der kan foranledige medlemsstaterne til en adfærd, som kan sidestilles med statsstøtte, udelukkes fra anvendelsen af statsstøttereglerne, medmindre andet er fastsat i denne forordning, fordi de pågældende bestemmelser også indeholder passende betingelser for ydelse af

støtte eller indeholder en omtale af, at Kommissionen skal vedtage sådanne betingelser, så konkurrenceforvridning undgås.

(52) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.

(53) For at både medlemsstaterne og landbrugere skal kunne nyde godt af forenklingsmekanismerne i denne forordning og navnlig af ophævelsen af jordudtagningsforpligtelsen, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2009. De bestemmelser, der kan begrænse landbrugernes rettigheder eller skabe nye forpligtelser, herunder de krydsoverensstemmelsesforpligtelser, som landbrugere skal opfylde hele året, bør først finde anvendelse fra 2010 og, for så vidt angår bræmmer langs vandløb, først fra den 1. januar 2012. Medlemsstaterne bør desuden have tilstrækkelig tid til at gennemføre bestemmelserne om yderligere afkobling af de direkte betalinger og bestemmelserne om revision af de beslutninger, der blev truffet som led i 2003-reformen. Derfor bør de relevante bestemmelser i denne forordning først anvendes fra 2010 og den ophævede forordning (EF) nr. 1782/2003 bør anvendes i 2009 på de støtteordninger, som først indlemmes i enkeltbetalingsordningen fra 2010 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes:

- fælles regler for direkte betalinger
- en indkomststøtteordning for landbrugere (i det følgende benævnt »enkeltbetalingsordningen«)
- en forenklet overgangsindkomststøtteordning for landbrugere i de nye medlemsstater defineret i artikel 2, litra g), (i det følgende benævnt »den generelle arealbetalingsordning«)
- støtteordninger for landbrugere, som producerer ris, kartofler til stivelsesfremstilling, proteinafgrøder, nødder, frø, bomuld, sukker, frugt og grøntsager, færekød og gedekød samt oksekød

⁽¹⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- e) rammebestemmelser, så de nye medlemsstater defineret i artikel 2, litra g), kan yde supplerende direkte betalinger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »landbruger«: en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer — uanset hvilken retlig status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret — hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets område som defineret i traktatens artikel 299, og som udøver landbrugsaktivitet
- b) »bedrift«: alle de produktionsenheder, som landbrugeren driver, og som befinder sig på en og samme medlemsstats område
- c) »landbrugsaktivitet«: produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål, eller bevarelse af jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6
- d) »direkte betaling«: en betaling ydet direkte til landbrugerne i henhold til en af de støtteordninger, der er anført i bilag I
- e) »betalinger i et givet kalenderår« eller »betalinger i den repræsentative periode«: betalinger, der er eller vil blive ydet for det eller de pågældende år, herunder alle betalinger for andre perioder, der begynder i det eller de pågældende kalenderår
- f) »landbrugsprodukter«: de produkter, som er anført på listen i bilag I til traktaten, med undtagelse af fiskevarer, samt bomuld
- g) »nye medlemsstater« Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet
- h) »landbrugsareal«: areal, der er udlagt som agerjord, permanent græsareal eller areal med permanente afgrøder.

Artikel 3

Finansiering af direkte betalinger

De støtteordninger, der er anført i bilag I til denne forordning, finansieres i henhold til artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DIREKTE BETALINGER

KAPITEL 1

Krydsoverensstemmelse

Artikel 4

Hovedkrav

1. En landbruger, der modtager direkte betalinger, skal overholde de lovbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II, og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6.

Forpligtelserne i første afsnit finder kun anvendelse, for så vidt landbrugeren landbrugsaktivitet eller bedriftens landbrugsareal er berørt.

2. Den kompetente nationale myndighed sørger for, at landbrugeren, bl.a. ved brug af elektroniske midler, får en liste over de lovbestemte forvaltningskrav og de betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, der skal overholdes.

Artikel 5

Lovbestemte forvaltningskrav

1. De lovbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II, fastlægges ved fællesskabsretsfor skrifter på følgende områder:

- a) folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed
- b) miljø
- c) dyrevelfærd.

2. Retsakterne i bilag II anvendes i den nuværende version, og, når det gælder direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

Artikel 6

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand

1. Medlemsstaterne sikrer, at al landbrugsjord, især jord, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af de rammer, der er opstillet i bilag III, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer. Medlemsstaterne skal ikke at fastsætte minimumskrav, der ikke er fastsat i disse rammer.

Standarderne i tredje kolonne i bilag III, er frivillige, undtagen hvis:

- a) en medlemsstat med hensyn til en sådan standard har fastsat et minimumskrav til betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand inden den 1. januar 2009 og/eller
- b) der i medlemsstaten anvendes nationale bestemmelser vedrørende standarden.

2. De medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer. De nye medlemsstater, bortset fra Bulgarien og Rumænien, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer. Bulgarien og Rumænien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer.

En medlemsstat kan dog under behørigt begrundede omstændigheder fravige første afsnit, hvis den træffer forholdsregler til at hindre en betydelig nedgang i de samlede permanente græsarealer.

Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og der ikke plantes juletræer og hurtigtvoksende arter i kort omdrift.

KAPITEL 2

Graduering og finansiell disciplin

Artikel 7

Graduering

1. Alle direkte betalinger på over 5 000 EUR, der i et givet kalenderår skal ydes til en landbruger, nedsættes for hvert år indtil 2012 med følgende procenter:

- a) i 2009 med 7 %
- b) i 2010 med 8 %
- c) i 2011 med 9 %
- d) i 2012 med 10 %.

2. De nedsættelser, der er omhandlet i stk. 1, øges med 4 procentpoint for beløb på over 300 000 EUR.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på direkte betalinger, som ydes til landbrugere i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira, på De Kanariske Øer og på øerne i Det Ægæiske Hav.

Artikel 8

Nettolofter

1. Medmindre andet følger af artikel 11 i nærværende forordning, må de samlede direkte nettobetalingen, der efter anvendelse af artikel 7 og 10 i denne forordning og artikel 1 i forordning (EF) nr. 378/2007, og med undtagelse af direkte betalinger, der ydes i medfør af forordning (EF) nr. 247/2006 og (EF) nr. 1405/2006, kan ydes i en medlemsstat for et kalenderår, ikke overstige de lofter, der er fastsat i bilag IV til nærværende forordning. Medlemsstaterne foretager om nødvendigt en lineær nedsættelse af beløbene af de direkte betalinger, som er omfattet af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 7 og 10 i nærværende forordning og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 378/2007, for at overholde lofterne i det nævnte bilag.

2. Kommissionen tager efter proceduren i artikel 141, stk. 2, i denne forordning, lofterne i bilag IV til denne forordning op til revision for at tage hensyn til:

- a) ændringer af de maksimumsbeløb, der kan ydes i forbindelse med de direkte betalinger
- b) ændringer af den frivillige gradueringsordning, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 378/2007
- c) strukturelle ændringer af bedrifterne
- d) overførsler til ELFUL i medfør af artikel 136 i denne forordning.

Artikel 9

Beløb, der fremkommer ved graduering

1. De beløb, der i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, opstår som følge af nedsættelserne i henhold til artikel 7 i nærværende forordning, stilles i henhold til betingelserne i denne artikel til rådighed som ekstra fællesskabsstøtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, som ifølge forordning (EF) nr. 1698/2005 finansieres med midler fra ELFUL.

2. De beløb, der svarer til et procentpoint, tildeles den medlemsstat, hvor de tilsvarende beløb er fremkommet. De beløb, der svarer til nedsættelsen på 4 procentpoint, fordeles mellem de pågældende medlemsstater efter proceduren i artikel 141, stk. 2, på grundlag af følgende kriterier:

- a) landbrugsareal
- b) landbrugsbeskæftigelse
- c) bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i købekraft.

En medlemsstat skal dog have mindst 80 % af de samlede beløb, der er omhandlet i første afsnit, og som er fremkommet i denne medlemsstat.

3. Hvis en medlemsstats rugproduktion gennemsnitligt udgjorde over 5 % af dens samlede kornproduktion i perioden 2000-2002, og dens andel af Fællesskabets samlede rugproduktion udgjorde over 50 % i samme periode, skal mindst 90 % af de beløb, som er fremkommet ved gradueringen i den pågældende medlemsstat, uanset stk. 2, andet afsnit, tilfalde denne medlemsstat i perioden til og med 2013.

Uden at det berører de muligheder, der er fastsat i artikel 68, skal mindst 10 % af det beløb, der er tildelt den pågældende medlemsstat, i sådanne tilfælde være til rådighed til foranstaltninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 i rugproducerende områder.

I dette stykke forstås ved »korn« de produkter, der er anført i bilag V.

4. Det tilbageværende beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 1, og de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 2, tildeles efter proceduren i artikel 141, stk. 2, den medlemsstat, hvor de pågældende beløb er opstået. De skal anvendes i overensstemmelse med artikel 69, stk. 5a, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 10

Særlige gradueringsregler for de nye medlemsstater

1. Artikel 7 gælder kun for landbrugerne i en ny medlemsstat i et givet kalenderår, hvis de direkte betalinger, som gælder i den pågældende medlemsstat for det pågældende kalenderår i henhold til artikel 121, mindst er på niveau med de daværende direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, idet der tages hensyn til eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 7, stk. 1.

2. Hvis artikel 7 gælder for landbrugerne i en ny medlemsstat, begrænses den procentdel, der skal anvendes i henhold til artikel 7, stk. 1, til forskellen mellem niveauet for de direkte betalinger, der gælder for medlemsstaten ifølge artikel 121, og niveauet i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, idet der tages hensyn til eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 7, stk. 1.

3. De beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 1 og 2, tildeles efter proceduren i artikel 141, stk. 2, den nye medlemsstat, hvor de pågældende beløb er fremkommet. De skal anvendes i overensstemmelse med artikel 69, stk. 5a, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 11

Finansiel disciplin

1. For at sikre, at de beløb til finansiering af markedsforanstaltninger og direkte støtte under den fælles landbrugspolitik, som på nuværende tidspunkt henhører under udgiftsområde 2 i bilag I til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og

forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, ligger under de årlige lofter i afgørelse 2002/929/EF, truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 18. november 2002, vedrørende konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 24.-25. oktober 2002 ⁽²⁾, skal der fastsættes en tilpasning af de direkte betalinger, når prognoserne for finansieringen af nævnte foranstaltninger under udgiftsområde 2 for et givet regnskabsår, forhøjet med de beløb, der er fastsat i artikel 134 og 135 i nærværende forordning, og inden anvendelsen af den graduering, der er omhandlet i artikel 7 og 10 i nærværende forordning og artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 378/2007, viser, at ovennævnte loft med en margin på 300 000 000 EUR under dette loft vil blive overskredet.

2. Efter et forslag fra Kommissionen, som forelægges senest den 31. marts i det kalenderår, for hvilket de tilpasninger, der er nævnt i stk. 1, finder anvendelse, fastsætter Rådet disse tilpasninger senest den 30. juni i samme kalenderår.

3. Ved anvendelsen af planen for stigninger i artikel 121 på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater gælder stk. 1 først for de nye medlemsstater fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til det daværende niveau for sådanne betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

KAPITEL 3

Bedriftsrådgivningsordning

Artikel 12

Bedriftsrådgivningsordning

1. Medlemsstaterne opretter en ordning for rådgivning af landbrugerne om areal- og bedriftsforvaltning (i det følgende benævnt »bedriftsrådgivningsordning«), der iværksættes af en eller flere udpegede myndigheder eller af private organer.

2. Bedriftsrådgivningsordningen skal mindst omfatte de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand som omhandlet i kapitel 1.

3. Det er frivilligt, om landbrugerne vil deltage i bedriftsrådgivningsordningen.

Medlemsstaterne kan efter objektive kriterier fastsætte, hvilke prioriterede kategorier af landbrugere der har adgang til bedriftsrådgivningsordningen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323 af 28.11.2002, s. 48.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2010 Rådet en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

Artikel 13

Udpegede myndigheders og private organers forpligtelser

Uden at det berører den nationale lovgivning om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at udpegede myndigheder og private organer som omhandlet i artikel 12, stk. 1, ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger og data, de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den landbruger, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, som de konstaterer under deres arbejde, og som ifølge fællesskabsretten eller den nationale lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

KAPITEL 4

Integreret forvaltnings- og kontrolsystem

Artikel 14

Anvendelsesområde

Hver medlemsstat opretter og står for anvendelsen af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (i det følgende benævnt »det integrerede system«).

Det integrerede system anvendes på de støtteordninger, som er nævnt i bilag I.

Det anvendes også i fornødent omfang på forvaltning og kontrol af de regler, der er fastsat i kapitel 1 og 2 i dette afsnit.

Artikel 15

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
 - a) en elektronisk database
 - b) et system til identifikation af landbrugspareller
 - c) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder
 - d) støtteansøgninger
 - e) et integreret kontrolsystem
 - f) et fælles system til registrering af støtteansøgningernes identitet.
2. Ved anvendelsen af artikel 52 og 53 i denne forordning skal det integrerede system omfatte et system til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1760/2000 og (EF) nr. 21/2004.

3. Medlemsstaterne kan i systemet til identifikation af landbrugspareller indarbejde et geografisk informationssystem for olivendyrkning.

Artikel 16

Elektronisk database

1. I den elektroniske database registreres for hver landbrugsbedrift oplysningerne fra støtteansøgningerne.

Databasen skal især muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages søgninger på oplysningerne for kalender- og/eller produktionsårene fra 2000. Den skal også muliggøre direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne for de fire foregående år.

2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at databaserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til dataene udformes ensartet i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så at der kan foretages krydskontrol.

Artikel 17

System til identifikation af landbrugspareller

Systemet til identifikation af landbrugspareller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder fortrinsvis luft- eller rum-ortobilleder, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i skalaen 1:10 000.

Artikel 18

System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder oprettes således, at efterprøvning af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugspareller er mulig.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte og umiddelbare søgninger på oplysningerne for mindst de foregående fire på hinanden følgende kalenderår.

Artikel 19

Støtteansøgninger

1. Landbrugeren skal hvert år indsende en ansøgning om direkte betalinger, der skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt som de er relevante:

- a) alle bedriftens landbrugspareller, og, hvis medlemsstaten anvender artikel 15, stk. 3, antallet af oliventræer og deres placering på parcellen

- b) betalingsrettigheder, der er anmeldt med henblik på at blive aktiveret
- c) andre oplysninger fastsat i denne forordning eller af den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne tilvejebringer, bl.a. ved brug af elektroniske midler, på forhånd udarbejdede skemaer baseret på areaerne fastlagt det foregående år sammen med grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed og, hvis det er relevant, oliventræernes placering. En medlemsstat kan beslutte, at støtteansøgningen kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen det foregående år.

3. Medlemsstaten kan beslutte, at der indgives en enkelt støtteansøgning for alle eller flere af de støtteordninger, der er anført i bilag I, eller andre støtteordninger.

Artikel 20

Efterprøvning af støtteberettigelsesbetingelser

1. Medlemsstaterne foretager administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at undersøge, om støttebetingelserne er opfyldt.

2. Den administrative kontrol suppleres med et system for kontrol på stedet for at efterprøve støtteberettigelsen. Til dette formål opstiller medlemsstaterne en stikprøveplan for landbrugsbedrifterne.

Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker og GNSS-teknikker (globalt satellitbaseret navigationssystem) til udførelse af inspektionen på stedet af landbrugsparcellerne.

3. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at koordinere kontrollen og inspektionen i henhold til dette kapitel.

Såfremt en medlemsstat delegerer dele af det arbejde, der skal udføres i medfør af dette kapitel, til specialiserede organer eller virksomheder, skal den udpegede myndighed fortsat styre arbejdet og bære ansvaret for det.

Artikel 21

Nedsættelser og udelukkelse ved misligholdelse af reglerne for støtteberettigelse

1. Konstateres det, at en landbruger ikke opfylder betingelserne for at være berettiget til støtte som omhandlet i denne forordning, anvendes der nedsættelser eller udelukkelse, som fastsættes efter proceduren i artikel 141, stk. 2, for den betaling eller en del af den betaling, der er ydet eller skal ydes, og for hvilken støttebetingelserne er opfyldt, hvilket i øvrigt ikke berører de nedsættelser og udelukkelse, der er omhandlet i artikel 23.

2. Nedsættelsesprocenten fastsættes i forhold til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede misligholdelse er, og kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

Artikel 22

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om en landbruger overholder forpligtelserne i kapitel 1.

2. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer til at sikre overholdelsen af de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand.

Disse systemer og navnlig systemet til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1760/2000 og (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige med det integrerede system, jf. artikel 26, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 23

Nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger ved misligholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne

1. Hvis de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand ikke overholdes på ethvert tidspunkt i et givet kalenderår (i det følgende benævnt »det pågældende kalenderår«), og den pågældende misligholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den landbruger, som har indgivet støtteansøgningen i det pågældende kalenderår, nedsættes eller udelukkes de samlede direkte betalinger, der efter anvendelsen af artikel 7, 10 og 11 er ydet eller skal ydes til denne landbruger, i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 24.

Første afsnit finder også anvendelse, hvis den pågældende misligholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden er blevet overdraget.

I dette stykke forstås ved »overdragelse« alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjord ophører med at være til overdragereens rådighed.

Uanset andet afsnit gælder det fra 2010, at hvis en person, som handlingen eller undladelsen direkte kan tilskrives, har ansøgt om støtte i det pågældende kalenderår, finder nedsættelsen eller udelukkelsen anvendelse på de samlede betalinger, der er ydet eller skal ydes denne person.

⁽¹⁾ EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.

2. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 24, stk. 1, i denne forordning beslutte at undlade at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis nedsættelsen eller udelukkelsen højst er på 100 EUR pr. landbruger pr. kalenderår.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer den kompetente myndighed det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at landbrugeren afhjælper de konstaterede misligholdelser. Landbrugeren underrettes om konstaterede overtrædelser og pligten til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelser for nedsættelser og udelukkelser ved misligholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne

1. Gennemførelsesbestemmelserne for de nedsættelser og udelukkelser, der er omhandlet i artikel 23, fastsættes efter proceduren i artikel 141, stk. 2. Der tages i den forbindelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede misligholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. I tilfælde af uagtsomhed kan nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og ved gentagen misligholdelse 15 %.

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende nogen nedsættelse, hvis misligholdelsen på grund af alvoren, omfanget og varigheden betragtes som mindre betydelig. Misligholdelser, der udgør en direkte risiko for menneskers eller dyrs sundhed, kan dog ikke betragtes som mindre betydelige.

Medmindre landbrugeren umiddelbart træffer afhjælpende foranstaltninger, der bringer den konstaterede misligholdelse til ophør, træffer den kompetente myndighed de nødvendige foranstaltninger, der eventuelt kan begrænses til administrativ kontrol, for at sikre sig, at landbrugeren afhjælper den pågældende misligholdelse. Landbrugeren underrettes, hvis der konstateres mindre betydelige misligholdelser, og om pligten til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

3. I tilfælde af forsætlig misligholdelse må nedsættelsesprocenten principielt ikke være mindre end 20 %, og den kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

4. I et enkelt kalenderår kan de samlede nedsættelser og udelukkelser dog ikke overstige det samlede beløb som omhandlet i artikel 23, stk. 1.

Artikel 25

Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse

De beløb, der fremkommer som følge af nedsættelser og udelukkelser ved overtrædelse af kapitel 1, krediteres EGFL. Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af disse beløb.

Artikel 26

Støtteordningernes forenelighed med det integrerede system

1. Med henblik på anvendelsen af de støtteordninger, der er anført i bilag VI, sørger medlemsstaterne for, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der gælder for disse ordninger, er forenelige med det integrerede system for så vidt angår:

- a) den elektroniske database
- b) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- c) den administrative kontrol.

Følgelig skal databasen, systemerne og kontrollen, som omhandlet i henholdsvis litra a), b) og c) i første afsnit, være indrettet til, at de uden problemer eller konflikter kan fungere sammen, eller at der kan udveksles data mellem dem.

2. Med henblik på anvendelsen af andre fællesskabsstøtteordninger eller nationale støtteordninger end de i bilag VI anførte kan medlemsstaterne i deres forvaltnings- og kontrolprocedurer indbygge en eller flere af det integrerede systems komponenter.

Artikel 27

Information og kontrol

1. Kommissionen holdes regelmæssigt informeret om anvendelsen af det integrerede system.

Den tilrettelægger udvekslinger af synspunkter med medlemsstaterne herom.

2. Efter rettidig underretning af de kompetente myndigheder kan bemyndigede repræsentanter, som Kommissionen har udpeget, i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1290/2005:

- a) foretage enhver undersøgelse eller kontrol af de foranstaltninger, der er truffet til oprettelse og iværksættelse af det integrerede system
- b) foretage kontrol hos de specialiserede organer og virksomheder, der er nævnt i artikel 20, stk. 3.

3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis de anmoder om det.

KAPITEL 5

Andre almindelige bestemmelser

Artikel 28

Minimumskrav for at modtage direkte betalinger

1. Fra 2010 yder medlemsstaterne ikke direkte betalinger til en landbruger i følgende tilfælde:

- a) hvis de samlede direkte betalinger, som der ansøges om, eller som skal ydes, inden de nedsættelser og udelukkelses, der er omhandlet i artikel 21 og 23, i et givet kalenderår er under 100 EUR, eller
- b) hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der ansøges om eller skal ydes direkte betalinger, inden de nedsættelser og udelukkelses, der er omhandlet i artikel 21, er under 1 hektar.

Medlemsstaterne kan for at tage hensyn til deres landbrugsøkonomis struktur justere tærsklerne i litra a) og b) i første afsnit af dette stk. inden for begrænsningerne i bilag VII.

For landbrugere med særlige rettigheder, jf. artikel 44, stk. 1, gælder betingelsen i litra a) i første afsnit af dette stk.

De berørte medlemsstater kan beslutte ikke at anvende dette stykke i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira, på De Kanariske Øer og på øerne i Det Ægæiske Hav.

Hvis det udbetalte beløb nedsættes som følge af en gradvis indførelse af direkte betalinger, som omhandlet i artikel 121 i nærværende forordning, i punkt K i bilag VII til forordning (EF) nr. 1782/2003 eller i punkt C i bilag IX til nærværende forordning, beregnes det beløb, som der ansøges om, eller som skal ydes, på grundlag af det endelige støttebeløb, som landbrugeren skal modtage.

2. Fra 2010 kan medlemsstaterne opstille passende objektive og ikke-diskriminerende kriterier for at sikre, at der ikke tildeles nogen direkte betalinger til en fysisk eller juridisk person:

- a) hvis landbrugsaktivitet kun udgør en ubetydelig del af vedkommendes samlede økonomiske virksomhed, eller
- b) hvis vigtigste forretningsformål eller selskabsformål ikke er at drive landbrugsaktivitet.

3. Betalingsrettigheder, der ikke berettiger til betalinger i to på hinanden følgende år som følge af anvendelsen af stk. 1 og 2, overgår til den nationale reserve.

Artikel 29

Betaling

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, foretages betalingerne i henhold til de støtteordninger, der er nævnt i bilag I, fuldt ud til modtagerne.

2. Betalingerne foretages i op til to rater om året i perioden fra 1. december til 30. juni det følgende kalenderår.

3. Der foretages ikke betalinger i henhold til de støtteordninger, der er nævnt i bilag I, før medlemsstaterne har afsluttet efterprøvningen af, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 20.

4. Uanset nærværende artikels stk. 2 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2:

- a) fastsætte bestemmelser om udbetaling af forskud
- b) bemyndige medlemsstaterne til afhængigt af budgetsituationen inden den 1. december at udbetale forskud i områder, hvor landbrugerne på grund af usædvanlige forhold har alvorlige økonomiske vanskeligheder:

i) på op til 50 % af betalingerne

eller

ii) på op til 80 % af betalingerne, hvis der allerede er fastsat bestemmelser om udbetaling af forskud.

Artikel 30

Omgåelsesklause

Uden at det berører eventuelle særlige bestemmelser i de enkelte støtteordninger, foretages der ingen betaling til modtagere, om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for at modtage sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål.

Artikel 31

Force majeure og usædvanlige omstændigheder

Med henblik på denne forordning anerkender den kompetente myndighed, at der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder i f.eks. følgende tilfælde:

- a) landbrugeren afgår ved døden
- b) landbrugeren er uarbejdsdygtig i længere tid
- c) der indtræffer en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriftens landbrugsjord
- d) stalde på bedriften ødelægges ved ulykke
- e) en epizooti berører hele eller en del af landbrugeren besætning.

Artikel 32

Revision

De støtteordninger, der er nævnt i bilag I, anvendes uden at foregribe en eventuel revision, der til enhver tid kan foretages på baggrund af den økonomiske udvikling og budgetsituationen.

AFSNIT III

ENKELTBETALINGSORDNING

KAPITEL 1

Almindelig gennemførelse

Artikel 33

Betalingsrettigheder

1. Landbrugerne kan få støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, hvis de:

- a) ejer betalingsrettigheder, som de har opnået i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) opnår betalingsrettigheder i henhold til nærværende forordning:
 - i) ved overdragelse
 - ii) fra den nationale reserve
 - iii) i medfør af bilag IX
 - iv) i medfør af artikel 47, stk. 2, artikel 59, artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, artikel 65 og artikel 68, stk. 4, litra c).

2. Ved »en landbruger, der anses for at eje betalingsrettigheder«, forstås i artikel 47, stk. 2, artikel 57, stk. 6, artikel 64, stk. 2, og artikel 65 en landbruger, der har fået betalingsrettigheder tildelt eller endeligt overdraget.

3. De udtagningsrettigheder, der er fastsat i henhold til artikel 53, stk. 2, artikel 63, stk. 2, og artikel 71j i forordning (EF) nr. 1782/2003, er ikke omfattet af tidligere jordudtagningsforpligtelser.

Artikel 34

Aktivering af betalingsrettigheder pr. støtteberettiget hektar

1. Der ydes støtte til landbrugerne i henhold til enkeltbetalingsordningen, når der er aktiveret en betalingsrettighed pr. støtteberettiget hektar. Aktiverede betalingsrettigheder giver ret til betaling af de beløb, der er fastsat i deri.

2. I dette afsnit III forstås ved »støtteberettiget hektar«:

- a) ethvert af bedriftens landbrugsarealer, og ethvert areal, der er tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41), og som anvendes til landbrugsaktivitet, eller,

hvis arealet også anvendes til andre formål, som fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet, samt

- b) ethvert areal, der gav en ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning i 2008, og som

i) ikke længere er i overensstemmelse med definitionen af støtteberettiget som følge af gennemførelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽³⁾, eller

ii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, tilplantes med skov i henhold til artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ⁽⁴⁾ eller artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller i henhold til en national ordning, hvis betingelser er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, 2 og 3, i sidstnævnte forordning, eller

iii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, er et areal, der udtages i henhold til artikel 22, 23 og 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 141, stk. 2, detaljerede regler for anvendelsen af støtteberettigede hektar til andre formål end landbrugsaktivitet.

Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal hektar opfylde støtteberettigelseskriterierne i hele kalenderåret.

Artikel 35

Anmeldelse af støtteberettigede hektar

1. Landbrugeren anmelder de parceller, der svarer til de støtteberettigede hektar, som ledsager en betalingsrettighed. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal disse parceller være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

2. Medlemsstaterne kan under behørigt begrundede omstændigheder bemyndige landbrugeren til at ændre sin anmeldelse, såfremt han overholder antallet af hektar svarende til sine betalingsrettigheder og betingelserne for ydelse af enkeltbetaling for det pågældende areal.

Artikel 36

Ændring af betalingsrettigheder

Betalingsrettighederne pr. hektar ændres ikke, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 141, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser for ændring fra 2010 af betalingsrettigheder, især i forbindelse med dele af rettigheder.

Artikel 37

Flere ansøgninger

Det areal, der svaret til antallet af støtteberettigede hektar, som der er indgivet en enkeltbetalingsansøgning for, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling samt om enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 38

Arealanvendelse ved udsat indlemmelse af frugt- og grøntsagssektoren

Hvis en medlemsstat har besluttet at gøre brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 51, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (i det følgende benævnt »udsat indlemmelse«), er parcellerne i de områder, som er omfattet af beslutningen, frem til senest den 31. december 2010, ikke støtteberettigede, hvis de anvendes til:

- a) produktion af frugt og grøntsager
- b) produktion af spisekartofler eller
- c) planteskoler.

Medlemsstaterne kan i tilfælde af udsat indlemmelse beslutte at tillade, at der dyrkes bafgrøder på de støtteberettigede hektarområder i en periode på højst tre måneder, der begynder hvert år den 15. august. Denne dato kan dog på anmodning af en medlemsstat ændres efter proceduren i artikel 141, stk. 2, for områder, hvor korn af klimatiske grunde normalt høstes tidligere.

Artikel 39

Anvendelse af jord til produktion af hamp

1. Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede, hvis de anvendte sorter højst har et indhold af tetrahydrocannabinol på 0,2 %. Medlemsstaterne fastlægger et system for efterprøvning af indholdet af tetrahydrocannabinol i de dyrkede afgrøder på mindst 30 % af de arealer, hvor der dyrkes hamp. Hvis en medlemsstat indfører et system med forudgående godkendelse af dyrkningen, er minimum dog 20 %.

2. Efter proceduren i artikel 141, stk. 2, gøres ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificeret frø af bestemte sorter.

Artikel 40

Nationale lofter

1. Summen af alle tildelte betalingsrettigheder og af de lofter, der er fastsat i henhold til artikel 51, stk. 2, og artikel 69, stk. 3, i denne forordning, eller for 2009 i henhold til artikel 64, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, må for hver medlemsstat og hvert år ikke overstige det respektive nationale loft, der er fastsat i bilag VIII til denne forordning.

Hvor betalingsrettigheder er tildelt vindyrkere, tilpasser Kommissionen efter proceduren i denne forordnings artikel 141, stk. 2, de nationale lofter, der er fastsat i bilag VIII til denne forordning, under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til artikel 9 og artikel 102, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾. Senest den 1. december året før tilpasningen af de nationale lofter, giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om det regionale gennemsnit af værdien af de rettigheder, der er omhandlet i punkt B i bilag IX til nærværende forordning.

2. Den enkelte medlemsstat foretager om nødvendigt en lineær nedsættelse af betalingsrettighedernes værdi for at sikre overholdelse af det loft, der er fastsat i bilag VIII.

Artikel 41

Den nationale reserve

1. Hver medlemsstat arbejder med en national reserve, der omfatter forskellen mellem:

- a) de nationale lofter, der er fastsat i bilag VIII til denne forordning, og
- b) summen af alle tildelte betalingsrettigheder samt af de lofter, der er fastsat i henhold til artikel 51, stk. 2, og artikel 69, stk. 3, i denne forordning, eller for 2009 de lofter, der er fastsat i henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

⁽¹⁾ EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.

2. Medlemsstaterne kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at foretage en prioriteret tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere, der påbegynder deres landbrugsaktivitet.

3. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 68, stk. 1, litra c), kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at fastlægge betalingsrettigheder for landbrugere i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer vedrørende en eller anden form for offentlig intervention, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere landbrugerne for særlige ulemper i disse områder.

4. Medlemsstaterne anvender den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, som Kommissionen skal definere efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

5. Når medlemsstaterne anvender nærværende artikel, kan de forhøje enhedsværdien og/eller antallet af betalingsrettigheder, der tildeles landbrugerne.

Artikel 42

Uudnyttede betalingsrettigheder

Betalingsrettigheder, der ikke er blevet aktiveret i henhold til artikel 34 i to år, overføres til den nationale reserve undtagen i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder. For 2009 vil betalingsrettigheder, der ikke er aktiveret for toårsperioden 2007-2008, dog ikke blive overført til den nationale reserve, hvis de blev aktiveret i 2006, og for 2010 vil betalingsrettigheder, der ikke er aktiveret for toårsperioden 2008-2009, ikke blive overført til den nationale reserve, hvis de blev aktiveret i 2007.

Artikel 43

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller forskud på arv kan betalingsrettigheder kun overdrages til en landbruger, der er etableret i samme medlemsstat.

Selv ved arv eller forskud på arv kan betalingsrettighederne dog kun anvendes i den medlemsstat, hvor de er fastlagt.

En medlemsstat kan beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region.

2. Betalingsrettigheder kan overdrages ved salg eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse med eller uden jord. Forpagtning eller tilsvarende transaktioner tillades derimod kun, hvis der sammen med betalingsrettighederne overdrages et tilsvarende antal støtteberettigede hektar.

3. Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper beslutte, at en del af de solgte betalingsrettigheder skal overgå til den nationale reserve, eller at deres enhedsværdi skal nedsættes til fordel for den nationale reserve efter kriterier, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Artikel 44

Betingelser for særlige rettigheder

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, gælder betingelserne i denne artikels stk. 2 og 3 for de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til afsnit III, kapitel 3, afdeling 2, og artikel 71 m i forordning (EF) nr. 1782/2003 samt artikel 60 og artikel 65, afsnit 4, i denne forordning (i det følgende benævnt »særlige rettigheder«).

2. Uanset artikel 34, stk. 1, bemyndiger medlemsstaten en landbruger, der har særlige rettigheder, til at fravige kravet om aktivering af vedkommendes betalingsrettigheder ved et tilsvarende antal støtteberettigede hektar, hvis landbrugeren oprettholder mindst:

- 50 % af den landbrugsaktivitet, der blev udøvet i den referencerperiode, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1782/2003 udtrykt i storkreaturer, eller
- hvis der er tale om særlige rettigheder i henhold til artikel 60, 50 % af den landbrugsaktivitet, der blev udøvet inden overgangen til enkeltbetalingsordningen, udtrykt i storkreaturer, eller
- hvis der er tale om artikel 65, 50 % af den landbrugsaktivitet, der blev udøvet i den periode, hvor artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 blev anvendt, udtrykt i storkreaturer.

Når en landbruger har fået tildelt særlige rettigheder under både forordning (EF) nr. 1782/2003 og under denne forordning, skal han dog opretholde mindst 50 % af det højeste af de virksomhedsniveauer, der er omhandlet i første afsnit.

Betingelsen i første afsnit gælder ikke for Malta.

3. Ved overdragelse af særlige rettigheder i 2009, 2010 og 2011 kan modtageren kun blive omfattet af dispensationen i stk. 2, hvis alle de særlige rettigheder overføres. Fra 2012 er modtageren kun omfattet af dispensationen, hvis overdragelsen sker ved arv eller forskud på arv.

Første afsnit gælder ikke for Malta.

Artikel 45

Revision af betalingsrettigheder

1. I behørigt begrundede tilfælde kan de medlemsstater, der har indført enkeltbetalingsordningen i medfør af afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper beslutte i eller efter 2010 at begynde at tilnærme betalingsrettighedernes værdi.

Hvis den nævnte beslutning finder anvendelse fra 2010, skal den træffes senest den 1. august 2009. I alle andre tilfælde skal den træffes senest den 1. august 2010.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1, første afsnit, kan betalingsrettighederne hvert år ændres gradvis efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Hvis resultatet af ændringen er en nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne, skal den ske i mindst tre forudfastsatte årlige etaper.

Betalingsrettighedernes værdi må ikke i forbindelse med nogen af de årlige etaper, der er nævnt i første afsnit, nedsættes med mere end 50 % af forskellen mellem den oprindelige værdi og den endelige værdi. Hvis nedsættelsen af værdien er mindre end 10 % af den oprindelige værdi, kan medlemsstaterne anvende færre end tre etaper.

3. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende denne artikel:

- a) på det geografiske niveau, der passer bedst, hvilket fastlægges efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. den institutionelle eller administrative struktur og landbrugs-potentialet, eller
- b) ved anvendelse af artikel 46, stk. 4, i den region, der er defineret i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2.

KAPITEL 2

Regional og delvis gennemførelse

Afdeling 1

Regional gennemførelse

Artikel 46

Regional fordeling af de nationale lofter, der er nævnt i artikel 40

1. En medlemsstat, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF)

nr. 1782/2003, kan beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan i eller efter 2010 på de betingelser, som er fastsat i denne afdeling.

Hvis den nævnte beslutning finder anvendelse fra 2010, skal den træffes senest den 1. august 2009. I alle andre tilfælde skal den træffes senest den 1. august 2010.

2. Medlemsstaterne definerer regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. deres institutionelle eller administrative struktur og det regionale landbrugspotentiale.

Medlemsstaterne kan betragte hele deres område som én enkelt region.

3. Medlemsstaterne fordeler de nationale lofter, der er nævnt i artikel 40, mellem regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Medlemsstaterne kan beslutte, at disse regionale lofter skal være underlagt årlige gradvise ændringer i overensstemmelse med højst tre forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier såsom landbrugs-potentialet eller miljøkriterier.

4. Hvis en medlemsstat, der anvender stk. 1, 2 og 3 i denne artikel, beslutter ikke at anvende artikel 47, skal den i det omfang, det er nødvendigt for at overholde de gældende regionale lofter, tilpasse værdien af betalingsrettighederne i hver af sine regioner. Med henblik herpå er betalingsrettighederne omfattet af lineære nedsættelser eller forhøjelser af deres værdi. Den samlede nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne i henhold til dette stykke er begrænset til 10 % af deres oprindelige værdi.

5. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende både artikel 45 og denne artikel, tages der hensyn til de nedsættelser af værdien af betalingsrettighederne, der er omhandlet i stk. 4, i denne artikel, ved beregningen af de grænser, der er fastsat i artikel 45, stk. 2, andet afsnit.

Artikel 47

Regional gennemførelse af enkeltbetalingsordningen

1. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at fordele højst 50 % af det regionale loft, der fastsættes i henhold til artikel 46, mellem alle de landbrugere, hvis bedrifter ligger i den pågældende region, inklusive dem, der ikke ejer betalingsrettigheder.

2. Landbrugerne får tildelt betalingsrettigheder, hvis enheds-værdi beregnes, ved at den tilsvarende andel af det regionale loft, som fastsættes i henhold til artikel 46, divideres med det antal af støtteberettigede hektar, der er fastsat på regionalt niveau.

Disse betalingsrettigheders værdi forhøjes, hvis en landbruger ejer betalingsrettigheder inden anvendelsen af denne artikel. Med henblik herpå forhøjes den regionale enhedsværdi af hver af landbrugerens betalingsrettigheder med et beløb, der beregnes på grundlag af den samlede værdi af de betalingsrettigheder, som landbrugeren ejede på en dato, som den berørte medlemsstat fastsætter. Forhøjelserne beregnes på grundlag af de beløb, der stadig er til rådighed inden for det regionale loft efter anvendelse af denne artikels stk. 1.

3. Antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger skal svare til det antal hektar, landbrugeren anmelder i det år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes på regionalt plan, som nævnt i artikel 46, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, bortset fra tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder.

4. De betalingsrettigheder, landbrugeren ejede før den fordeling, som er nævnt i stk. 1 og 2, annulleres og erstattes af de nye rettigheder, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 48

Revision af betalingsrettigheder

1. I behørigt begrundede tilfælde kan de medlemsstater, der anvender artikel 47, i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper beslutte, i året efter anvendelsen af enkeltbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 46, stk. 1, at begynde at tilnærme værdien af de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til nærværende afdeling.

Hvis den nævnte beslutning finder anvendelse fra 2010, skal den træffes senest den 1. august 2009. I alle andre tilfælde skal den træffes senest den 1. august 2010.

Med henblik på anvendelse af første afsnit kan betalingsrettighederne hvert år ændres gradvis efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Hvis resultatet af ændringen er en nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne, skal den ske i mindst to forudfastsatte årlige etaper.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan de medlemsstater, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, eller kapitel 6 i forordning (EF) nr. 1782/2003, beslutte i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper, i eller efter 2010, at begynde at tilnærme værdien af betalingsrettighederne.

Hvis beslutningen anvendes fra 2010, skal den træffes senest den 1. august 2009. I alle andre tilfælde skal den træffes senest den 1. august 2010.

Med henblik på anvendelse af afsnit 1 skal betalingsrettighederne hvert år ændres gradvis efter objektive og ikke-diskrimine-

rende kriterier. Hvis resultatet af ændringen er en nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne, skal den ske i mindst tre forudfastsatte årlige etaper.

Første afsnit gælder, uden at de bestemmelser, medlemsstaterne fastsætter i henhold til artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, derved tilsidesættes. De pågældende medlemsstater kan fravige det mindste antal etaper, der er fastsat i første afsnit, og de begrænsninger, der er fastsat i stk. 3 i denne artikel.

3. Betalingsrettighedernes værdi må ikke i forbindelse med nogen af de årlige etaper, der er nævnt i stk. 1 og 2, nedsættes med mere end 50 % af forskellen mellem den oprindelige værdi og den endelige værdi. Hvis nedsættelsen af værdien er mindre end 10 % af den oprindelige værdi, kan medlemsstaterne anvende færre end tre etaper.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende stk. 1, 2 og 3 på det geografiske niveau, der passer bedst, hvilket fastlægges efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f. eks. den institutionelle eller administrative struktur og det regionale landbrugspotentiale.

Artikel 49

Græsarealer

Anvendes artikel 47, kan medlemsstaterne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier inden for det regionale loft, jf. artikel 46, eller en del af det fastsætte forskellige enhedsværdier for de betalingsrettigheder, der skal tildeles de landbrugere, som er nævnt i artikel 47, stk. 1:

- a) for så vidt angår hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2008 var udlagt som græsareal, og for enhver anden støtteberettiget hektar, eller
- b) for så vidt angår hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2008 var udlagt som permanente græsarealer, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 50

Betingelser for betalingsrettigheder fastlagt i medfør af denne afdeling

1. Betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til denne afdeling eller afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, eller kapitel 6 i forordning (EF) nr. 1782/2003, må kun overdrages eller anvendes inden for samme region eller mellem regioner, hvis værdien af betalingsrettighederne pr. hektar er den samme.

2. Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, gælder de øvrige bestemmelser i dette afsnit III.

Afdeling 2

Delvis gennemførelse

Artikel 51

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstater, der har ydet betalinger for fåre- og gedekød eller oksekød i medfør af afsnit III, afdeling 2, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan senest den 1. august 2009 beslutte at fortsætte med at yde disse betalinger på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling. De kan også beslutte at fastsætte den del af komponenten af deres nationale lofter, der skal anvendes til ydelse af disse betalinger, på et lavere niveau end det, der er besluttet i henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Hvis en medlemsstat ikke beslutter dette, indlemmes betalingerne i enkeltbetalingsordningen fra 2010 i overensstemmelse med artikel 66 i denne forordning.

For så vidt angår de betalinger for oksekød, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2, i denne forordning, kan medlemsstaterne også beslutte senest den 1. august 2010 ikke at yde disse betalinger, men at indlemme dem i enkeltbetalingsordningen fra 2011 i overensstemmelse med artikel 66 i denne forordning.

Medlemsstater, der har udelukket alle eller nogle betalinger for frugt og grøntsager fra enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 68b i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan:

- a) fra 2010 yde betalinger for frugt og grøntsager på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og i overensstemmelse med den beslutning, der er truffet på grundlag af artikel 68b, stk. 1 og 2, eller artikel 143bc, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller
- b) beslutte senest den 1. august 2009 at indlemme de betalinger for frugt og grøntsager, der er udelukket fra enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 68b i forordning (EF) nr. 1782/2003, i enkeltbetalingsordningen i henhold til nærværende forordnings artikel 66, eller
- c) beslutte senest den 1. august 2009 at yde overgangsbetalinger for frugt og grøntsager på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og på et lavere niveau end det, der er besluttet i henhold til 68b i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, kan, når de indfører enkeltbetalingsordningen, beslutte at yde de betalinger, der er omhandlet i stk. 1, på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling. I forbindelse med overgangsbetalinger for frugt og grøntsager, skal nye medlemsstater, der ikke har anvendt artikel 143bc i forordning (EF) nr. 1782/2003, ikke anvende artikel 54 i denne forordning. Endvidere tager de nye medlemsstater i forbindelse med overgangsbetalinger for frugt og grøntsager, når det er relevant, hensyn til artikel 128, stk. 3, i denne forordning.

2. Efter proceduren i artikel 141, stk. 2, fastsætter Kommissionen afhængigt af hver enkelt medlemsstats valg et loft for hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 52, 53 og 54.

Dette Loft skal svare til hver type direkte betalingers andel af de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 40, multipliceret med de nedsættelsesprocentsatser, som medlemsstaterne anvender i henhold til artikel 52, 53 og 54.

Artikel 52

Betalinger for fåre- og gedekød

Medlemsstaterne kan tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i denne forordning, der svarer til de betalinger for fåre- og gedekød, som er nævnt i bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003. I så fald yder de hvert år supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der opdrætter får og geder, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i denne forordning inden for det loft, som fastsættes i henhold til denne forordnings artikel 51, stk. 2.

Artikel 53

Betalinger for oksekød

1. Medlemsstater, der har anvendt artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1782/2003, og nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, kan helt eller delvis tilbageholde den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i nærværende forordning, der svarer til den ammekopræmie, som er nævnt i bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003. I så fald yder de hvert år supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes for at opretholde ammekohold på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, og inden for det loft, som fastsættes i henhold til artikel 51, stk. 2.

2. I 2010 og 2011 kan de medlemsstater, der har anvendt artikel 68, stk. 1, artikel 68, stk. 2, litra a), nr. ii), eller artikel 68, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1782/2003, og de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, helt eller delvis tilbageholde den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i nærværende forordning, der svarer til slagtepræmien for kalve, slagtepræmien for andet kvæg end kalve eller den særlige handyrpræmie. I så fald yder de en supplerende betaling til landbrugerne. De supplerende betalinger ydes ved slagtning af kalve, ved slagtning af andet kvæg end kalve og for at holde handyr på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11 i denne forordning og inden for det loft, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, i denne forordning.

Artikel 54

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

1. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2011 tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40, der svarer til støtte til produktion af tomater.

I dette tilfælde foretager den berørte medlemsstat inden for det loft, der fastsættes i henhold til artikel 51, stk. 2, en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer tomater, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8.

2. Medlemsstaterne kan:

- a) indtil den 31. december 2010 tilbageholde op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40, der svarer til støtte til produktion af frugt- og grøntsagsafgrøder med undtagelse af de i tredje afsnit i dette stykke nævnte etårige afgrøder, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningerne i forordning (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96, og
- b) fra den 1. januar 2011 indtil den 31. december 2012 tilbageholde op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40, der svarer til støtte til produktion af frugt- og grøntsagsafgrøder med undtagelse af de i tredje afsnit i dette stykke nævnte etårige afgrøder, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningerne i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter ⁽²⁾.

I dette tilfælde foretager den berørte medlemsstat inden for det loft, der fastsættes i henhold til artikel 51, stk. 2, en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der på betingelserne i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, producerer en eller flere af følgende frugter og grøntsager som fastsat af den berørte medlemsstat:

- a) friske figner
- b) friske citrusfrugter
- c) spisedruer

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.

d) pærer

e) ferskner og nektariner, og

f) »d'Ente«-blommer.

3. Den del af de nationale lofter, der er nævnt i stk. 1 og 2, er fastsat i bilag X.

KAPITEL 3

Gennemførelse i de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Artikel 55

Indførelse af enkeltbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder dette afsnit III anvendelse på de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit V, kapitel 2.

Artikel 41 og kapitel 2, afdeling 1, finder ikke anvendelse.

2. Nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, træffer de beslutninger, der er nævnt i artikel 51, stk. 1, og artikel 69, stk. 1, senest den 1. august året før det år, hvor de vil anvende enkeltbetalingsordningen for første gang.

3. Nye medlemsstater, bortset fra Bulgarien og Rumænien, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, kan ud over støttebetingelserne i artikel 34, stk. 2, fastsætte, at der ved »støtteberettiget hektar« forstås ethvert landbrugsareal på bedriften, som var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, uanset om det var opdyrket på nævnte dato.

Artikel 56

Ansøgning om støtte

1. Landbrugerne ansøger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen inden en dato, der fastsættes af de nye medlemsstater, men ikke senere end den 15. maj.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, får landbrugere kun tildelt betalingsrettigheder, hvis de senest den 15. maj det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes, ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen.

*Artikel 57***Den nationale reserve**

1. De nye medlemsstater foretager en lineær procentuel nedsættelse af deres nationale loft, jf. artikel 40, for at oprette en national reserve.

2. De nye medlemsstater anvender den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, som Kommissionen skal definere efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

3. Det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes, kan de nye medlemsstater anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at tildele betalingsrettigheder til landbrugere inden for specifikke sektorer, der befinder sig i en særlig situation som følge af overgangen til enkeltbetalingsordningen.

4. De nye medlemsstater kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der har påbegyndt deres landbrugsaktivitet efter den 1. januar i det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes, og som ikke har modtaget direkte betalinger i dette år.

5. De nye medlemsstater, der ikke anvender artikel 68, stk. 1, litra c), kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at tildele betalingsrettigheder til landbrugere i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer vedrørende en eller anden form for offentlig intervention, for at sikre, at jorden ikke opgives, og for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder.

6. Ved anvendelsen af stk. 2-5 kan de nye medlemsstater forhøje enhedsværdien af de betalingsrettigheder, som en landbruger ejer, op til 5 000 EUR, eller tildele den pågældende landbruger nye betalingsrettigheder.

7. De nye medlemsstater foretager lineære nedsættelser af betalingsrettighederne, hvis deres nationale reserve ikke er tilstrækkelig stor til at tilgodese de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4.

*Artikel 58***Regional tildeling af de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 40**

1. De nye medlemsstater kan anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan.

2. De nye medlemsstater fastlægger regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

3. De nye medlemsstater fordeler efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier deres nationale lofter, jf. artikel 40, mellem regionerne efter en eventuel nedsættelse i henhold til artikel 57.

*Artikel 59***Tildeling af betalingsrettigheder**

1. Landbrugere tildeles betalingsrettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved, at det nationale loft, der er nævnt i artikel 40, efter eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 57 divideres med det antal betalingsrettigheder, som fastlægges på nationalt plan i henhold til stk. 2.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger være lig med det antal hektar, som landbrugeren anmelder i henhold til artikel 35, stk. 1, det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes.

3. Uanset stk. 2 kan de nye medlemsstater beslutte, at antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, skal være lig med det gennemsnitlige årlige antal af alle hektar, som i et eller flere år i en repræsentativ periode, der fastsættes af medlemsstaten, men senest i 2008, gav ret til den generelle arealbeting.

Hvis en landbruger imidlertid har påbegyndt landbrugsaktivitet inden for den repræsentative periode, baseres det gennemsnitlige antal hektar på de betalinger, han modtog i det eller de kalenderår, i hvilke han udøvede landbrugsaktiviteten.

*Artikel 60***Landbrugere uden støtteberettigede hektar**

En landbruger, der er aktiv i oksekødssektoren, mejerisektoren eller fåre- og gedekødssektoren, og som er berettiget til at få tildelt betalingsrettigheder efter artikel 57, stk. 3, og artikel 59, som han ikke har støtteberettigede hektar til i det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, tildeles særlige rettigheder, der ikke overstiger 5 000 EUR pr. rettighed, jf. artikel 44.

*Artikel 61***Græsarealer**

De nye medlemsstater kan også efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier inden for det regionale loft, der er fastsat i artikel 58, eller en del af det fastsatte forskellige enhedsværdier for de betalingsrettigheder, der skal tildeles de landbrugere, som er nævnt i artikel 59, stk. 1:

a) for hektar, der er udlagt som græsarealer og identificeret som sådanne pr. 30. juni 2008, og for enhver anden støtteberettiget hektar, eller

b) for hektar, der er udlagt som permanente græsarealer og identificeret som sådanne pr. 30. juni 2008, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 62

Betingelser for betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til dette kapitel, må kun overdrages inden for samme region eller mellem regioner, hvis rettighederne pr. hektar er de samme.

2. De nye medlemsstater kan i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper beslutte gradvis at tilnærme værdien af de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til dette kapitel. En sådan beslutning træffes senest den 1. august året før det år, hvor de anvender enkeltbetalingsordningen første gang.

Med henblik på anvendelse af stk. 1 ændres betalingsrettighederne hvert år gradvis efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier og i forudfastsatte årlige etaper.

3. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder kan en landbruger først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 34 har aktiveret mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår, eller når han frivilligt har overdraget alle de betalingsrettigheder, som han ikke har anvendt inden for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, til den nationale reserve.

KAPITEL 4

Indlæmmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen

Artikel 63

Indlæmmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen

1. Fra 2010 indlemmer medlemsstaterne den støtte, der er til rådighed i henhold til de ordninger for koblet støtte, som er nævnt i bilag XI, i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med reglerne i artikel 64, 65, 66 og 67.

2. Uanset stk. 1:

a) kan de medlemsstater, der har indført enkeltbetalingsordningen i medfør af afsnit III, kapitel 1-4 i forordning (EF) nr. 1782/2003, beslutte helt eller delvis at anvende den i stk. 1 omhandlede støtte til at etablere betalingsrettigheder eller forhøje værdien af betalingsrettighederne på grundlag af den type landbrugsaktiviteter, der udøves af landbrugerne i et eller flere år i perioden 2005-2008, og efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier såsom landbrugspotentialt eller miljøkriterier

b) kan de medlemsstater, der har indført enkeltbetalingsordningen i medfør af afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, eller kapitel 6 i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller som benytter den mulighed, der er fastsat i artikel 47 i denne forordning, beslutte helt eller delvis at anvende den i stk. 1 omhandlede støtte til at forhøje værdien af alle betalingsrettigheder med et supplerende beløb svarende til forhøjelsen af det regionale loft divideret med antallet af betalingsrettigheder.

Medlemsstaterne kan også differentiere forhøjelsen af værdien af betalingsrettighederne ved at tage hensyn til kriterierne i artikel 64, stk. 1, i denne forordning, eller på grundlag af den type landbrugsaktiviteter, der udøves af landbrugerne i et eller flere år i perioden 2005-2008, og efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier såsom landbrugspotentialt eller miljøkriterier.

3. Når en medlemsstat anvender undtagelsen i stk. 2, litra a), træffer den passende foranstaltninger for at sikre, at landbrugere, der har modtaget den i stk. 1 omhandlede støtte, ikke udelukkes fra enkeltbetalingsordningen. Den sikrer sig navnlig, at den samlede støtte, som landbrugeren vil modtage efter indlemmelsen af de koblede støtteordninger, der er omhandlet i stk. 1, i enkeltbetalingsordningen, ikke falder til et niveau på under 75 % af den gennemsnitlige årlige støtte, landbrugeren modtog som led i alle de direkte betalinger i de relevante referenceperioder, jf. artikel 64, 65 og 66.

Artikel 64

Indlæmmelse af koblet støtte, der er udelukket fra enkeltbetalingsordningen

1. De beløb, der er nævnt i bilag XII, og som var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i bilag XI, punkt 1 og 2, fordeler medlemsstaterne blandt landbrugerne i de pågældende sektorer efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, idet de især tager hensyn til den støtte, som disse landbrugere enten direkte eller indirekte har modtaget i henhold til de pågældende støtteordninger i et eller flere år i perioden 2005 til 2008. For så vidt angår de kartoffelstivelsesordninger, der er omhandlet i bilag XI, punkt 1 og 2, kan medlemsstaterne fordele de beløb, der er til rådighed under disse ordninger, under hensyntagen til de kartoffelmængder, der er omfattet af dyrkningskontrakter mellem kartoffelproducenten og stivelsesfabrikanten inden for rammerne af den kvote, den pågældende fabrikant har fået tildelt, jf. artikel 84a i forordning (EF) nr. 1234/2007, i et givet år.

2. Medlemsstaterne forhøjer værdien af de betalingsrettigheder, de pågældende landbrugere ejer, på grundlag af de beløb, der følger af anvendelsen af stk. 1.

Forhøjelsen af hver betalingsrettigheds værdi pr. landbruger beregnes ved, at beløbene i første afsnit divideres med det antal betalingsrettigheder, hver landbruger ejer.

Hvis en landbruger i en bestemt sektor ikke ejer nogen betalingsrettigheder, tildeles han imidlertid betalingsrettigheder,

- a) hvis antal svarer til antallet af hektar, han har anmeldt i henhold til artikel 35, stk. 1, for det år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen
- b) hvis værdi beregnes ved, at det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af stk. 1, divideres med det antal, som fastsættes i henhold til litra a) i dette afsnit.

3. Når beløbet pr. støtteordning er lavere end 250 000 EUR kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at fordele beløbene og i stedet overføre dem til den nationale reserve.

Artikel 65

Indlemmelse af koblet støtte, der er delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen

De beløb, der var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i bilag XI, punkt 3, fordeler medlemsstaterne blandt landbrugerne i de pågældende sektorer i forhold til den støtte, som disse landbrugere modtog i henhold til de pågældende støtteordninger i de relevante referenceperioder, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Medlemsstaterne kan dog vælge en senere repræsentativ periode efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, og, hvis en medlemsstat har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, eller kapitel 6, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller benytter valgmuligheden i artikel 47 i nærværende forordning, efter artikel 63, stk. 2, litra b), i denne forordning.

Medlemsstaterne forøger værdien af de pågældende landbrugers betalingsrettigheder eller tildeler dem betalingsrettigheder i henhold til artikel 64, stk. 2 i denne forordning.

Hvis en landbruger, der modtog betalinger i henhold til artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003, i henhold til nærværende artikel ville være berettiget til at få tildelt betalingsrettigheder, som han ikke har støtteberettigede hektar til i det år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen, eller hans betalingsrettighed pr. hektar resulterer i et beløb på over 5 000 EUR, tildeles han særlige rettigheder, jf. artikel 44, der ikke overstiger 5 000 EUR pr. rettighed.

Artikel 66

Frivillig indlemmelse af koblet støtte, der er delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen

Hvis en medlemsstat:

- a) ikke træffer den beslutning, der er nævnt i artikel 51, stk. 1, første afsnit
- b) beslutter ikke at yde de betalinger for oksekød, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2, fra 2011 i henhold til artikel 51, stk. 1, andet afsnit, eller
- c) beslutter ikke at yde betalinger for frugt og grøntsager i henhold til artikel 51, stk. 1, tredje afsnit

indlemmes de beløb, der var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i bilag XI, punkt 4, i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 65.

Artikel 67

Fremskyndet indlemmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen

Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2009 beslutte at indlemme den støtte til frø, der er omhandlet i afsnit IV, afdeling 5, og de ordninger, der er omhandlet i bilag XI, punkt 1, bortset fra den særlige kvalitetspræmie for hård hvede, i enkeltbetalingsordningen i 2010 eller 2011. I så fald tilpasser Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2, de nationale lofter, jf. artikel 40, ved at tilføje beløbene fra bilag XII for den pågældende støtteordning.

KAPITEL 5

Særlig støtte

Artikel 68

Almindelige regler

1. Medlemsstaterne kan yde særlig støtte til landbrugerne på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel:

- a) til:
 - i) særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet
 - ii) forbedring af landbrugsprodukters kvalitet
 - iii) forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter
 - iv) styrkelse af dyrevelfærdsstandarder
 - v) særlig landbrugsaktivitet, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet

- b) til at overvinde særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder eller til økonomisk sårbare typer landbrug inden for de disse sektorer
- c) i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder
- d) i form af bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier, jf. artikel 70
- e) ved hjælp af gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme samt miljøhændelser, jf. artikel 71.
2. Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra a), må kun ydes, hvis:
- a) den, når det drejer sig om særlig landbrugsaktivitet, jf. stk. 1, litra a), nr. v):
- i) opfylder kravene i artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005, og kun til dækning af de ekstraudgifter, som reelt er afholdt, og indkomsttab, som er lidt for at nå det pågældende mål, og
- ii) er godkendt af Kommissionen
- b) den, når det drejer sig om forbedring af landbrugsprodukters kvalitet, jf. stk. 1, litra a), nr. ii), er i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter ⁽³⁾ og del II, afsnit II, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007
- c) den, når det drejer sig om forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. stk. 1, litra a), nr. iii), opfylder kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmæssig støtte for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande ⁽⁴⁾.

3. Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra b), i denne artikel må kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau.

For fåre-, gede- og oksekødsektorerne gælder det, at hvis den nævnte støtte ydes samtidig med støtte i medfør af artikel 52 og 53, må det samlede beløb ikke overstige det rammebeløb for støtte, der opnås ved anvendelse af den højeste procentsats, der

kan tilbageholdes i medfør af henholdsvis artikel 67 og artikel 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

For rissektoren må den støtte, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), kun ydes fra det kalenderår, hvor medlemsstaterne indarbejder den afgrødespecifikke betaling for ris, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 1, i enkeltbetalingsordningen.

4. Den støtte, der er omhandlet:

- a) i denne artikels stk. 1, litra a) og d), ydes som årlige supplerende betalinger
- b) i denne artikels stk. 1, litra b), ydes som årlige supplerende betalinger som f.eks. betalinger pr. dyr eller græsarealpræmier
- c) i denne artikels stk. 1, litra c), ydes som en forhøjelse af enhedsværdien og/eller antallet af de betalingsrettigheder, landbrugeren har
- d) i denne artikels stk. 1, litra e), ydes som godtgørelser, jf. artikel 71.

5. Betalingsrettigheder med forhøjet enhedsværdi og supplerende betalingsrettigheder, jf. stk. 4, litra c), må kun overdrages, hvis der sammen med rettighederne overdrages et tilsvarende antal hektar.

6. Enhver støtte, der ydes i henhold til stk. 1, skal være i overensstemmelse med andre fællesskabsforanstaltninger og -politikker.

7. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 141, stk. 2, betingelserne for Kommissionens godkendelse, jf. stk. 2, litra a), nr. ii), i denne artikel, og betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i denne afdeling, især for at sikre, at den er i overensstemmelse med andre fællesskabsforanstaltninger og -politikker, og for at undgå kumulering af støtte.

8. De medlemsstater, der har truffet beslutningen i artikel 69, stk. 1, kan senest den 1. august 2011 ændre denne og beslutte, at de fra 2012 vil:

- a) ændre beløbene til finansiering af støtten i dette kapitel inden for grænserne i artikel 69, eller
- b) bringe anvendelsen af den særlige støtte i henhold til dette kapitel til ophør.

I overensstemmelse med den beslutning, hver enkelt medlemsstat træffer i henhold til første afsnit i dette stk., fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2, det tilsvarende loft for denne støtte.

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006 s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1.

Hvis en medlemsstat beslutter, at den ikke længere vil anvende dette kapitel, eller nedsætter de beløb, der anvendes til finansiering heraf, finder artikel 72, stk. 2, anvendelse.

Artikel 69

Finansielle bestemmelser om særlig støtte

1. Medlemsstaterne kan, senest den 1. august 2009, den 1. august 2010 eller den 1. august 2011, beslutte, fra det år, der følger efter deres beslutning, at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 40 eller, for så vidt angår Malta, et beløb på 2 000 000 EUR, til den særlige støtte, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan foretage tilbageholdelsen af de 10 % på sektorbasis ved at tilbageholde op til 10 % af den del af deres nationale loft, jf. artikel 41 i forordning (EF) nr. 1782/2003, der svarer til de enkelte sektorer, der er omhandlet i bilag VI til den nævnte forordning. De tilbageholdte midler må kun anvendes til den støtte, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, inden for de sektorer, der er berørt af tilbageholdelsen.

3. I overensstemmelse med den beslutning, hver enkelt medlemsstat træffer i henhold til stk. 1 om den del af deres nationale loft, der skal anvendes, fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2, det tilsvarende loft for denne støtte.

Med det ene formål at sikre, at de nationale lofter i artikel 40, stk. 2, er overholdt, skal de beløb, der anvendes til at yde den støtte, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra c), fratrækkes det i artikel 40, stk. 1, omhandlede nationale loft. De indgår som tildelte betalingsrettigheder.

4. Støtte i medfør af artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), ii), iii) og iv), samt litra b) og e), begrænses til 3,5 % af de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 40, eller for så vidt angår Malta til 2 000 000 EUR, jf. artikel 69, stk. 1, der navnlig skal anvendes til at finansiere foranstaltningerne i artikel 68, stk. 1, litra b), inden for mejerisektoren.

Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimum for hver foranstaltning.

5. Uanset stk. 4, fastsættes begrænsningen i stk. 4, i kalenderårene 2010-2013, i de medlemsstater, der har ydet støtte vedrørende ammekøer i overensstemmelse med artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 uden at anvende den mulighed, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), til 6 % af deres nationale loft, jf. artikel 40. I medlemsstater, hvor over 60 % af mælkeproduktionen finder sted nord for 62. breddegrad, fastsættes grænsen desuden til 10 % af deres nationale loft, jf. artikel 40.

Enhver støtte ud over 3,5 % af det nationale loft omhandlet i artikel 40 anvendes imidlertid udelukkende til finansiering af

foranstaltningerne i artikel 68, stk. 1, litra b), inden for mejeri- og oksekødsektoren.

Senest den 31. december 2013 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om anvendelsen af dette stykke.

6. Medlemsstaterne tilvejebringer de fornødne midler til at betale den støtte, der er omhandlet:

a) i artikel 68, stk. 1, ved anvendelse af et beløb, som Kommissionen beregner i overensstemmelse med denne artikels stk. 7, og som fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 141, stk. 2, og/eller

b) i artikel 68, stk. 1, litra a), b), c) og d), ved at foretage en lineær nedsættelse af værdien af de betalingsrettigheder, der er tildelt landbrugerne, og/eller af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 52 og 53, og/eller af den nationale reserve

c) i stk. 68, stk. 1, litra e), ved om nødvendigt at foretage en lineær nedsættelse af en eller flere af de betalinger, der skal foretages til modtagerne i overensstemmelse med dette afsnit III og inden for de grænser, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og 4.

Med det ene formål at sikre, at de nationale lofter i artikel 40, stk. 2, er overholdt, skal det pågældende beløb ikke indgå som en del af de lofter, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 3, i de tilfælde, hvor en medlemsstat benytter valgmuligheden i litra a), første afsnit, i dette stk.

7. De beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, litra a), skal svare til forskellen mellem:

a) de nationale lofter, der er fastsat i bilag VIII eller bilag VIIA til forordning (EF) nr. 1782/2003 for 2007 efter anvendelse af artikel 10, stk. 1, i nævnte forordning og artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 378/2007 samt efter en nedsættelse på 0,5 %, og

b) budgetgennemførelsen for regnskabsåret 2008 af enkeltbetalingsordningen og de betalinger, der er omhandlet i afsnit III, kapitel 5, afdeling 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, for så vidt angår betalinger vedrørende de nedsatte lofter for 2007, der er omhandlet i litra a), i dette afsnit.

Dette beløb må under ingen omstændigheder være højere end 4 % af det loft, der er omhandlet i litra a), første afsnit, i dette stk.

For de nye medlemsstater, der har anvendt enkeltbetalingsordningen i 2007, ganges dette beløb med 1,75 i 2010, med 2 i 2011, med 2,25 i 2012 og med 2,5 fra 2013 og frem.

På anmodning af en medlemsstat reviderer Kommissionen de fastsatte beløb efter fremgangsmåden i denne forordnings artikel 141, stk. 2, og på grundlag af detaljerede regler, der fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Medlemsstaternes anvendelse af disse beløb berører ikke anvendelsen af artikel 8.

8. Ved medlemsstaternes beslutning, jf. denne artikels stk. 1 samt artikel 68, stk. 8, og artikel 131, stk. 1, fastsættes de foranstaltninger, der skal anvendes, og beslutningen omfatter alle yderligere gennemførelsesordninger, der berører anvendelsen af dette kapitel, herunder beskrivelsen af støttebetingelserne vedrørende de foranstaltninger, der skal anvendes, det pågældende beløb og de finansielle midler, der skal tilvejebringes.

9. De nye medlemsstater kan beslutte af anvende denne artikels stk. 1, 2, 4, 5 og 6 og artikel 131, stk. 1, på grundlag af deres nationale lofter:

- a) specificeret for 2016 for så vidt angår Bulgarien og Rumænien
- b) specificeret for 2013 for de øvrige nye medlemsstater.

I så fald finder artikel 132 ikke anvendelse på de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 70

Afgrøde- dyre- og planteforsikring

1. Medlemsstaterne kan yde finansielle bidrag til præmier til forsikring af afgrøder, dyr og planter mod økonomiske tab som følge af ugunstige vejrforhold og dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

I denne artikel forstås ved:

- a) »ugunstige vejrforhold«: vejrforhold, som kan sidestilles med en naturkatastrofe, såsom frost, hagl, is, regn eller tørke
- b) »dyresygdomme«: sygdomme, der er opført på den liste over dyresygdomme, som Verdensorganisationen for Dyresundhed har udarbejdet, og/eller i bilaget til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾
- c) »økonomiske tab«: ekstraomkostninger, som en landbruger påføres som følge af ekstraordinære foranstaltninger, landbrugeren træffer for at begrænse leverancerne til markedet, eller omfattende produktionstab.

2. Der kan kun ydes et finansielt bidrag for tab, der skyldes ugunstige vejrforhold, en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb, der tilintetgør mere end 30 % af landbrugers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

3. Det finansielle bidrag, der kan ydes pr. landbruger, må ikke overstige 65 % af forsikringspræmien.

Medlemsstaterne kan sætte grænser for, hvor stor en præmie der kan ydes finansielt bidrag til.

4. Afgrødeforsikringen og/eller dyre- og/eller planteforsikringen dækker kun, hvis de ugunstige vejrforhold eller udbruddet af en dyre- eller plantesygdom eller skadedyrsangreb er blevet officielt anerkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne kan, hvor det er hensigtsmæssigt, på forhånd fastsætte kriterier for, hvordan en sådan officiel anerkendelse anses for givet.

5. Betalingerne fra forsikringen må ikke udligne mere end de samlede udgifter til erstatning for de tab, der er nævnt i stk. 1, og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.

6. De finansielle bidrag udbetales direkte til den berørte landbruger.

7. Medlemsstaternes udgifter til de finansielle bidrag medfinansieres af Fællesskabet ved hjælp af de midler, der er nævnt i artikel 69, stk. 1, med 75 % af det finansielle bidrag.

Første afsnit indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at få dækket deres bidrag til finansieringen af de finansielle bidrag og den del af forsikringspræmien, der skal afholdes af landbrugene, helt eller delvis ved hjælp af obligatoriske kollektive ansvarsordninger i de pågældende sektorer. Dette gælder uanset artikel 125l og 125n i forordning (EF) nr. 1234/2007.

8. Medlemsstaterne sikrer, at økonomiske tab, for hvilke der ydes erstatning i overensstemmelse med andre fællesskabsbestemmelser, herunder artikel 44 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og andre sundheds- og veterinær- eller plantesundhedsforanstaltninger, ikke udlignes yderligere efter stk. 1, afsnit 1.

9. Det finansielle bidrag må ikke hindre det indre marked for forsikringsydelse i at fungere. Det finansielle bidrag må ikke begrænses til forsikringer fra et enkelt forsikringselskab eller en enkelt forsikringskoncern og må ikke være betinget af, at forsikringsaftalen er indgået med et selskab, der er etableret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 71

Gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme og miljøhændelser

1. Medlemsstaterne kan ved hjælp af finansielle bidrag til gensidige fonde sørge for, at der ydes finansiell kompensation til landbrugere for økonomiske tab ved udbrud af en dyre- eller plantesygdom eller en miljøhændelse.

2. I denne artikel forstås ved:

- a) »gensidig fond«: en ordning, som medlemsstaten har godkendt i henhold til sin nationale ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere, der rammes af økonomiske tab forårsaget af udbrud af en dyre- eller plantesygdom eller en miljøhændelse
- b) »økonomiske tab«: ekstraomkostninger, som en landbruger påføres som følge af ekstraordinære foranstaltninger, landbrugeren træffer for at begrænse leverancerne til markedet eller omfattende produktionstab
- c) »miljøhændelse«: en specifik forekomst af forurening, forgiftning eller forringelse af miljøkvaliteten i forbindelse med en specifik hændelse og af begrænset geografisk omfang. Den dækker ikke generelle miljørisici, der ikke er forbundet med en specifik hændelse som f.eks. klimaændringer eller syreregn.

3. Der kan kun ydes finansiell kompensation for dyresygdomme, der er opført på listen over dyresygdomme, som Verdensorganisationen for Dyresundhed har udarbejdet, og/eller i bilaget til beslutning 90/424/EØF.

4. Medlemsstaterne sikrer, at økonomiske tab, for hvilke der ydes finansiell kompensation i overensstemmelse med andre fællesskabsbestemmelser, herunder artikel 44 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og andre sundheds- og veterinær- eller plante-sundhedsforanstaltninger, ikke udlignes yderligere efter stk. 1.

5. De gensidige fonde betaler finansiell kompensation direkte til de tilsluttede landbrugere, som rammes af økonomiske tab.

Midlerne til den finansielle kompensation fra de gensidige fonde kommer fra:

- a) startkapital, som tilføres fondene af de tilsluttede og ikke-tilsluttede landbrugere eller af andre aktører i landbrugsproduktionskæden, eller
- b) lån, som fondene har optaget på kommercielle vilkår, og
- c) beløb, som erstattes i overensstemmelse med stk. 11.

Startkapitalen må ikke finansieres ved hjælp af offentlige midler.

6. De finansielle bidrag, der er nævnt i stk. 1, kan vedrøre:

- a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt over højst tre år
- b) tilbagebetaling af afdrag og renter af kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiell kompensation til landbrugere
- c) de beløb, som den gensidige fond har brugt af sin kapital til at betale finansiell kompensation til landbrugere.

Minimums- og maksimumsløbetiden for de kommercielle lån, som der kan ydes finansielle bidrag til, fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Udbetaler fonden finansiell kompensation i henhold til første afsnit, litra c), følger det offentlige finansielle bidrag samme takt som et kommercielt lån med minimumsløbetid.

7. De finansielle bidrag må ikke overstige 65 % af de omkostninger, der er nævnt i stk. 6. De omkostninger, der ikke dækkes af de finansielle bidrag, skal afholdes af de tilsluttede landbrugere.

Medlemsstaterne kan begrænse de omkostninger, der er berettiget til at blive dækket af et finansielt bidrag, ved at fastsætte:

- a) lofter pr. fond
- b) passende lofter pr. enhed.

8. Fællesskabet medfinansierer 75 % af medlemsstaternes støtteberettigede udgifter til de finansielle bidrag ved hjælp af de midler, der er nævnt i artikel 69, stk. 1.

Første afsnit indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at få dækket deres bidrag og/eller tilsluttede landbrugeres bidrag til finansieringen af de finansielle bidrag helt eller delvis ved hjælp af obligatoriske kollektive ansvarsordninger i de pågældende sektorer. Dette gælder uanset artikel 125l og 125n i forordning (EF) nr. 1234/2007.

9. Medlemsstaterne fastsætter regler for oprettelse og forvaltning af de gensidige fonde, navnlig for udbetaling af kompensation til landbrugere i tilfælde af krise og for administration og overvågning af reglernes overholdelse.

10. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 141, stk. 2, bestemmelser om rapportens form og indhold og om tidspunkter og frister for den.

11. Hvis en landbruger får finansiel kompensation fra en gensidig fond i henhold til denne artikel, overføres enhver lovfæstet ret til at opnå erstatning for de økonomiske tab, der er givet kompensation for, som landbrugeren måtte have i henhold til fællesskabsbestemmelser eller national lovgivning fra enhver tredjepart, til den gensidige fond i overensstemmelse med regler, der skal fastsættes af den berørte medlemsstat.

Artikel 72

Overgangsbestemmelser

1. Hvis en medlemsstat har anvendt artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003, indlemmes de i den pågældende artikel omhandlede beløb i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 65 i nærværende forordning.

2. Uanset stk. 1 gælder det, at hvis en medlemsstat, der har anvendt artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003, beslutter at anvende den særlige støtte som omhandlet i dette kapitel, kan den anvende de i medfør af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 tilbageholdte beløb til at dække de finansieringsbehov, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, i nærværende forordning. Hvis finansieringsbehovene, jf. artikel 69, stk. 6, er lavere end de i artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede beløb, indlemmes forskellen i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 65 i nærværende forordning.

3. Hvis en medlemsstat, der har anvendt foranstaltninger i medfør af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003, der ikke er forenelige med dette kapitel, beslutter at anvende den særlige støtte, der er omhandlet i dette kapitel, kan den senest den 1. august 2009 beslutte i medfør af artikel 68 i denne forordning at anvende de foranstaltninger, der er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 og gennemførelsesbestemmelserne hertil i 2010, 2011 og 2012. Uanset artikel 69, stk. 4, kan den samlede støtte i forbindelse med foranstaltningerne i artikel 68, stk. 1, litra a), b) og e), begrænses til det loft, der er fastsat for den relevante medlemsstat i medfør af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

I så tilfælde kan medlemsstaterne også senest den 1. august 2009 beslutte at tilpasse sådanne foranstaltninger en gang om året for at gøre dem forenelige med dette kapitel. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at gøre foranstaltningerne forenelige, indlemmes de pågældende beløb i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 65 i nærværende forordning.

4. Medlemsstaterne kan yde den i dette kapitel fastsatte støtte fra 2009, forudsat at de uanset denne forordnings artikel 69, stk. 6, kun finansierer den i artikel 68, stk. 1, omhandlede støtte ved at anvende beløbene i den nationale reserve, og at nationale bestemmelser er fastlagt inden af medlemsstaten fastsatte sidste frist for indgivelse af en ansøgning om støtte.

AFSNIT IV

ANDRE STØTTEORDNINGER

KAPITEL 1

Fællesskabsstøtteordninger

Afdeling 1

Afgrødespecifik betaling for ris

Artikel 73

Anvendelsesområde

For 2009, 2010 og 2011 ydes der støtte til landbrugere, som producerer ris henhørende under KN-kode 1006 10, på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling (»afgrødespecifik betaling for ris«).

Artikel 74

Betingelser for ydelse af støtte og støttens størrelse

1. Den afgrødespecifikke betaling for ris ydes pr. hektar jord tilsået med ris på den betingelse, at afgrøden bevares mindst indtil blomstringsens begyndelse under normale vækstbetingelser.

Afgrøder, der dyrkes på fuldt tilsåede arealer og i overensstemmelse med lokale normer, men som ikke når blomstringsstadiet som følge af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, forbliver dog støtteberettigede, såfremt de pågældende arealer ikke anvendes til andre formål indtil dette vækststadium.

2. Den afgrødespecifikke betaling for ris fastsættes til følgende beløb efter udbytterne i de berørte medlemsstater:

Medlemsstat	EUR/ha
Bulgarien	345,255
Grækenland	561,00
Spanien	476,25
Frankrig	
— det europæiske område	411,75
— Fransk Guyana	563,25
Italien	453,00
Ungarn	232,50
Portugal	453,75
Rumænien	126,075

Artikel 75**Arealer**

Der fastsættes hermed følgende basisarealer for hver producent-medlemsstat:

Medlemsstat	Basisareal (ha)
Bulgarien	4 166
Grækenland	20 333
Spanien	104 973
Frankrig	
— det europæiske område	19 050
— kun for 2009, Fransk Guyana	4 190
Italien	219 588
Ungarn	3 222
Portugal	24 667
Rumænien	500

En medlemsstat kan opdele sit basisareal i delbasisarealer efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 76**Overskridelse af arealerne**

1. Såfremt det areal, hvorpå der dyrkes ris i en medlemsstat, i et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i artikel 75, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om afgrødespecifik betaling for ris, forholdsmæssigt det pågældende år.

2. Hvis en medlemsstat opdeler sit basisareal eller sine basisarealer i delbasisarealer, finder nedsættelsen i stk. 1 kun anvendelse på landbrugerne i de delbasisarealer, hvor delbasisarealgrænsen er overskredet. Nedsættelsen foretages, når de arealer i det delbasisareal, som ikke har nået delbasisarealgrænsen, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til det delbasisareal, hvor delbasisarealgrænsen er overskredet.

Afdeling 2**Støtte til producenter af stivelseskartofler****Artikel 77****Støttens størrelse og anvendelsesområde**

For produktionsårene 2009/2010, 2010/2011 og 2011/2012 ydes støtte til landbrugere, som producerer kartofler til fremstil-

ling af kartoffelstivelse på de i denne afdeling fastsatte betingelser (»støtte til producenter af stivelseskartofler«).

Støtten udgør 66,32 EUR for den mængde kartofler, der kræves til fremstilling af en ton stivelse.

Beløbet tilpasses efter kartoflernes stivelsesindhold.

Artikel 78**Betingelser**

Støtten til producenter af stivelseskartofler udbetales kun for den mængde kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og kartoffelstivelsesfabrikanten inden for den kvote, virksomheden er tildelt i overensstemmelse med artikel 84a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Afdeling 3**Præmie for proteinafgrøder****Artikel 79****Anvendelsesområde**

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer proteinafgrøder på de i denne afdeling fastsatte betingelser for årene 2009, 2010 og 2011 (»præmie for proteinafgrøder«).

Proteinafgrøder omfatter:

- a) ærter henhørende under KN-kode 0713 10
- b) valskbønner og hestebønner henhørende under KN-kode 0713 50
- c) sødlupiner henhørende under KN-kode ex 1209 29 50.

Artikel 80**Beløb og støtteberettigelse**

Præmien for proteinafgrøder udgør 55,57 EUR pr. ha proteinafgrøder høstet efter, at de er grønmodne.

Afgrøder, der dyrkes på fuldt tilsåede arealer og i overensstemmelse med lokale normer, men som ikke når at blive grønmodne som følge af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, forbliver dog berettigede til præmien for proteinafgrøder, såfremt de pågældende arealer ikke anvendes til andre formål indtil dette vækststadium.

Artikel 81**Areal**

1. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 1 648 000 ha, som præmien for proteinafgrøder kan ydes for.

2. Såfremt det areal, for hvilket der ansøges om præmien for proteinafgrøder, overstiger det maksimale garantiareal, foretages der efter proceduren i artikel 141, stk. 2, det pågældende år en proportional nedsættelse af det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om præmien for proteinafgrøder.

3. Hvis en medlemsstat i medfør af artikel 67 beslutter at indlemme den præmie for proteinafgrøder, der er fastsat i denne afdeling, i enkeltbetalingsordningen, nedsætter Kommissionen, efter proceduren i artikel 141, stk. 2, det maksimale garantiareal, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i forhold til de beløb for proteinafgrøder, der svarer til denne medlemsstat, i bilag XII.

Afdeling 4

Arealbetaling for nødder

Artikel 82

Fællesskabsarealbetaling for nødder

1. Der ydes støtte til landbrugere, som producerer proteinafgrøder på de i denne afdeling fastsatte betingelser for årene 2009, 2010 og 2011 (»arealbetaling for nødder«).

Nødder omfatter:

- a) mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12
- b) hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22
- c) valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 og 0802 32
- d) pistacienødder henhørende under KN-kode 0802 50
- e) johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 10 10.

2. Medlemsstaterne kan differentiere arealbetalingen for nødder efter produkt eller ved at øge eller mindske de nationale garantiarealer (i det følgende benævnt »NGA«), jf. artikel 83, stk. 3. I hver medlemsstat må den samlede arealbetaling for nødder, som ydes i et givet år, dog ikke overstige det loft, der er fastsat i artikel 83, stk. 4.

Artikel 83

Arealer

1. Medlemsstaterne yder fællesskabsarealbetaling for nødder inden for et loft, som beregnes ved at multiplicere antallet af deres respektive hektar NGA som fastsat i stk. 3 med det gennemsnitlige støttebeløb på 120,75 EUR.

2. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 829 229 ha, som der kan ydes støtte for.

3. Det i stk. 2 omhandlede maksimale garantiareal fordeles på følgende NGA:

Medlemsstat	NGA (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grækenland	41 100
Spanien	568 200
Frankrig	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxembourg	100
Ungarn	2 900
Nederlandene	100
Østrig	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumænien	1 645
Slovenien	300
Slovakiet	3 100
Det Forenede Kongerige	100

4. Medlemsstaterne kan underinddele deres respektive NGA i delbasisarealer efter objektive kriterier, særlig på regionalt niveau eller i forhold til produktionen.

Artikel 84

Overskridelse af delbasisarealer

Hvis en medlemsstat underinddeler sit NGA i delbasisarealer, og en eller flere delbasisareal-grænser er blevet overskredet, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om fællesskabsarealbetaling for nødder, proportionelt i det pågældende år for landbrugere i delbasisarealet, såfremt deres grænse er overskredet. Nedsættelsen skal foretages, når de arealer i delbasisarealet, som ikke har nået deres delbasisareal-grænse, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til delbasisarealer, hvor disse delbasisareal-grænser er blevet overskredet.

Artikel 85

Betingelser for støtteberettigelse

1. Udbetalingen af arealbetalingen for nødder er betinget af især en mindste arealstørrelse og trætetthed.

2. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af arealbetalingen for nødder betinget af, at landbrugerne er medlemmer af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 125b i forordning (EF) nr. 1234/2007.

3. Hvis stk. 2 anvendes, kan medlemsstaterne beslutte, at udbetalingen af arealbetalings for nødder skal ske til en producentorganisation på medlemmernes vegne. I så fald udbetales det støttebeløb, som producentorganisationen modtager, til medlemmerne. Medlemsstaterne kan dog tillade, at en producentorganisation som kompensation for de tjenester, der ydes medlemmerne, fratrækker højst 2 % i arealbetalings for nødder.

Artikel 86

National støtte

1. Medlemsstaterne kan som supplement til arealbetalings for nødder yde national støtte indtil et maksimumsbeløb på 120,75 EUR pr. ha pr. år.

2. Den nationale støtte kan kun ydes for arealer, der modtager arealbetalings for nødder.

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af national støtte betinget af, at landbrugerne er medlemmer af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 125b i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Afdeling 5

Støtte til frø

Artikel 87

Støtte

1. For årene 2009, 2010 og 2011 yder de medlemsstater, der anvendte artikel 70 i forordning (EF) nr. 1782/2003 og ikke benyttede valgmuligheden i denne forordnings artikel 67, hvert år den i bilag XIII til denne forordning fastsatte støtte til produktionen af basisfrø eller certificerede frø af en eller flere af de arter, der er anført dette bilag, på de i denne afdeling fastsatte betingelser (»støtte til frø«).

2. Anvendes det areal, der er godkendt til certificering, og for hvilket der ansøges om støtte til frø, også til at ansøge om støtte efter enkeltbetalingsordningen, reduceres støtten til frø, bortset fra frø af de arter, der er anført i bilag XIII, punkt 1 og 2, med det støttebeløb, der efter enkeltbetalingsordningen vil blive ydet for det pågældende areal i et givet år, idet støtten til frø dog ikke kan blive mindre end nul.

3. Den støtte til frø, som der ansøges om, må ikke overstige et loft, som fastsættes af Kommissionen efter proceduren i denne forordnings artikel 141, stk. 2, svarende til den andel, som støtten til frø for den pågældende art udgør af det nationale loft, der er omhandlet i denne forordnings artikel 40, og

som er fastsat i henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (»loft for støtte til frø«). For de nye medlemsstater svarer dette loft dog til de beløb, der er anført i bilag XIV til denne forordning.

Når den samlede støtte til frø, der ansøges om, overstiger det af Kommissionen fastsatte loft for støtte til frø, nedsættes støtten pr. landbruger forholdsmæssigt det pågældende år.

4. De forskellige arter af hamp (*Cannabis sativa* L.), som der kan udbetales støtte til i henhold til denne artikel, fastlægges efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Afdeling 6

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 88

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling (»afgrødespecifik betaling for bomuld«).

Artikel 89

Støtteberettigelse

1. Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. For at være støtteberettiget skal arealet høre til landbrugsjord, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, være tilsået med godkendte sorter og reelt høstes under normale vækstforhold.

Den afgrødespecifikke betaling for bomuld betales for bomuld af sund og sædvanlig handelskvalitet.

2. Medlemsstaterne godkender de arealer og sorter, der er nævnt i stk. 1, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser og betingelser, der vedtages efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Artikel 90

Basisarealer, fastsatte udbytter og referencebeløb

1. De nationale basisarealer fastsættes som følger:

- Bulgarien: 3 342 ha
- Grækenland: 250 000 ha
- Spanien: 48 000 ha
- Portugal: 360 ha.

2. De fastsatte udbytter i referenceperioden fastsættes som følger:

- Bulgarien: 1,2 ton/ha
- Grækenland: 3,2 ton/ha
- Spanien: 3,5 ton/ha
- Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Støttebeløbet pr. støtteberettiget hektar fastsættes ved at multiplicere de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

- Bulgarien: 671,33 EUR
- Grækenland: 251,75 EUR
- Spanien: 400,00 EUR
- Portugal: 252,73 EUR.

4. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i stk. 1, nedsættes den støtte, der er nævnt i stk. 3, for denne medlemsstat forholdsmæssigt med overskridelsen af basisarealet.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Artikel 91

Godkendte brancheorganisationer

1. I denne afdeling forstås ved en »godkendt brancheorganisation« en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egneringsvirksomhed, og hvis arbejde bl.a. består i:

- a) at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser
- b) at udarbejde standardkontrakter, der er forenelige med fællesskabsreglerne
- c) at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse
- d) at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på
- e) at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsætningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.

2. Den medlemsstat, hvor egneringsvirksomhederne er etableret, godkender de brancheorganisationer, der overholder kriterier, som skal vedtages efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Artikel 92

Betaling af støtten

1. Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes til landbrugere pr. støtteberettiget hektar i henhold til artikel 90.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 90, stk. 1, forhøjet med et beløb på 2 EUR.

Afdeling 7

Støtte til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter

Artikel 93

Anvendelsesområde

1. I de medlemsstater, der har ydet omstrukturingsstøtte i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 320/2006 for mindst 50 % af den sukkerkvote, der pr. 20. februar 2006 var fastsat i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (⁽¹⁾), ydes der fællesskabsstøtte til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter på de i denne afdeling fastsatte betingelser.

2. Støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter ydes for højst fem på hinanden følgende år fra det produktionsår, hvor den tærskel på 50 %, der er nævnt i stk. 1, blev nået, dog senest for produktionsåret 2013/14.

Artikel 94

Betingelser

Støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter ydes for den mængde kvotesukker, der fremstilles af sukkerroer eller sukkerrør, som er leveret i henhold til kontrakter indgået i overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Artikel 95

Støttens størrelse

Støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter udtrykkes pr. ton hvidt sukker af standardkvalitet. Støtten er lig halvdelen af det beløb, der opnås ved at dividere det maksimumsbeløb, som i bilag XV til nærværende forordning er fastsat for den berørte medlemsstat for det tilsvarende år, med den samlede sukker- og inulinsirupkvote, der pr. 20. februar 2006 var fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 318/2006.

Bortset fra i Bulgarien og Rumænien gælder artikel 121 og 132 i nærværende forordning ikke for støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter.

(¹) EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

Afdeling 8

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

Artikel 96

Overgangsarealstøtte

1. Hvis artikel 54, stk. 1, eller artikel 128, stk. 1, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i denne afdeling, til landbrugere, der producerer tomater, som leveres til forarbejdning.

2. Hvis artikel 54, stk. 2, eller artikel 128, stk. 2, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i denne afdeling, til landbrugere, der producerer en eller flere af de frugter og grøntsager, der er nævnt i artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, som fastsat af medlemsstaterne, og som leveres til forarbejdning.

Artikel 97

Støttens størrelse og støtteberettigelse

1. Medlemsstaterne fastsætter støtten pr. hektar, hvor der dyrkes tomater og de frugter og grøntsager, der er anført i artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Det samlede støttebeløb, der er fastsat i denne artikels stk. 1, må under ingen omstændigheder overstige det loft, der er fastsat i henhold til artikel 51, stk. 2, eller artikel 128.

3. Den støtte, der er fastsat i denne artikels stk. 1, ydes kun for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007.

4. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af den støtte, der er fastsat i denne artikels stk. 1, afhængig af yderligere objektive og ikke-diskriminerende kriterier, herunder at landbrugerne er medlemmer af en producentorganisation eller producentsammenslutning, der er anerkendt i henhold til artikel 125b eller artikel 125e i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Afdeling 9

Overgangsbetaling for bærfrugt

Artikel 98

Betaling for bærfrugt

1. Der ydes overgangsarealstøtte indtil den 31. december 2011 til producenter af jordbær henhørende under KN-kode 0810 10 00 og af hindbær henhørende under KN-kode

0810 20 10, der leveres til forarbejdning på de i denne afdeling fastsatte betingelser (»overgangsbetaling for bærfrugt«).

2. Overgangsbetalingen for bærfrugt ydes kun for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007.

3. Overgangsbetalingen for bærfrugt er 230 EUR/ha.

4. Medlemsstaterne kan yde national støtte som supplement til overgangsbetalingen for bærfrugt. Fællesskabsstøtten og den nationale støtte må tilsammen ikke overstige 400 EUR/ha.

5. Overgangsbetalingen for bærfrugt betales kun for maksimale nationale garantiarealer, der tildeles medlemsstaterne som følger:

Medlemsstat	Maksimalt nationalt garantiareal (ha)
Bulgarien	2 400
Ungarn	1 700
Letland	400
Litauen	600
Polen	48 000

Hvis det støtteberettigede areal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det maksimale nationale garantiareal, nedsættes overgangsbetalingen for bærfrugt i forhold til overskridelsen af det maksimale nationale garantiareal.

6. Artikel 121 og 132 gælder ikke for overgangsbetalingen for bærfrugt.

Afdeling 10

Premier i fåre- og gedekødssektoren

Artikel 99

Anvendelsesområde

Hvis artikel 52 finder anvendelse, yder medlemsstaterne hvert år premier og tillægspræmier til landbrugere, der opdrætter får og geder, på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 100

Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

a) »moderfår«: hunfår, der har læmmet mindst én gang, eller som er mindst et år

b) »moderged«: hunded, der har fået kid mindst én gang, eller som er mindst et år.

Artikel 101

Præmier for moderfår og geder

1. En landbruger, som holder moderfår på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (»moderfårspæmie«).

2. En landbruger, som holder moderged på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (»gedepæmie«). Denne præmie ydes til landbrugere i bestemte områder, hvor produktionen opfylder følgende to kriterier:

a) gedeopdrættet tager hovedsagelig sigte på gedekødsproduktion

b) der anvendes samme teknik til opdræt af geder og får.

Der udarbejdes en liste over sådanne områder efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

3. Moderfårspæmien og gedepæmien ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget dyr, pr. kalenderår og pr. landbruger inden for individuelle lofter. Medlemsstaten fastsætter mindsteantallet af dyr, som der kan ansøges om præmie for. Dette antal må ikke være under ti eller over 50.

4. Moderfårspæmien er på 21 EUR pr. moderfår. For landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter, er moderfårspæmien dog på 16,8 EUR pr. moderfår.

5. Gedepræmien er på 16,8 EUR pr. moderged.

Artikel 102

Tillægspæmie

1. Der udbetales en tillægspæmie til landbrugere i områder, hvor fåre- eller gedehold er en traditionel aktivitet eller bidrager væsentligt til økonomien i landdistrikterne. Disse områder fastlægges af medlemsstaterne. Under alle omstændigheder ydes tillægspæmien kun til landbrugere, hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i ugunstigt stillede områder som fastlagt i forordning (EF) nr. 1257/1999.

2. Tillægspæmien ydes også til landbrugere, der foretager græsningsskifte, forudsat at

a) mindst 90 % af de dyr, som der ansøges om præmie for, græsser i mindst 90 på hinanden følgende dage i et støtteberettiget område fastlagt i medfør af stk. 1, og

b) bedriftens hjemsted er beliggende i et veldefineret geografisk område, hvor det af medlemsstaten er godtgjort, at græsningsskifte er i overensstemmelse med traditionel praksis for fåre- eller gedeopdræt, samt at disse dyrevandring er nødvendige, fordi der ikke er tilstrækkeligt med foder i den periode, hvor græsningsskiftet finder sted.

3. Tillægspæmien er på 7 EUR pr. moderfår og pr. moderged. Tillægspæmien ydes på samme betingelser som dem, der er fastsat for moderfårs- og gedepæmierne.

Artikel 103

Fælles præmieregler

1. Præmien udbetales til landbrugerne på grundlag af det antal moderfår og/eller -geder, der holdes på bedriften i en minimumsperiode, der fastsættes efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

2. For at være præmieberettigede skal dyrene være identificeret og registreret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 21/2004.

Artikel 104

Individuelle lofter

1. Den 1. januar 2009 er en landbrugers individuelle loft, jf. artikel 101, stk. 3, lig med det antal præmierettigheder, den pågældende ejede den 31. december 2008 ifølge de gældende fællesskabsregler.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er fastsat i stk. 4, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 106, kan bibeholdes.

Hvis artikel 52 finder anvendelse, når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, jf. artikel 122, tildeles producenterne individuelle lofter, og den nationale reserve oprettes, jf. artikel 106, senest ved udgangen af enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

3. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltninger truffet efter stk. 2, første afsnit, bortfalder.

4. Følgende nationale lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Nationalt loft
Bulgarien	2 058 483
Den Tjekkiske Republik	66 733
Danmark	104 000
Estland	48 000
Spanien	19 580 000
Frankrig	7 842 000
Cypern	472 401
Letland	18 437
Litauen	17 304
Ungarn	1 146 000
Polen	335 880
Portugal	2 690 000
Rumænien	5 880 620
Slovenien	84 909
Slovakiet	305 756
Finland	80 000
I alt	40 730 523

Artikel 105

Overdragelse af præmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overdrage alle sine præmierettigheder til den, der overtager bedriften.

2. En landbruger kan også overdrage alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

Ved overdragelse af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften afstås en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden nogen form for godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

Medlemsstaterne kan erhverve præmierettigheder fra landbrugere, der frivilligt går med til helt eller delvis at afstå deres rettigheder. Betalingen til de pågældende landbrugere for erhvervelsen

af sådanne rettigheder kan i dette tilfælde foretages over de nationale budgetter.

Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og under behørigt begrundede omstændigheder fastsætte, at overdragelsen af rettigheder i forbindelse med salg eller anden overdragelse af en bedrift sker via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmierettigheder flyttes væk fra følsomme regioner, hvor fårehold er særlig vigtigt for den lokale økonomi.

4. Medlemsstaterne kan inden en dato, som de fastlægger, tillade midlertidige overdragelser af den del af præmierettighederne, som den landbruger, der ejer dem, ikke selv skal bruge.

Artikel 106

National reserve

1. Hver medlemsstat skal have en national reserve af præmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages i henhold til artikel 105, stk. 2, eller andre fællesskabsbestemmelser, lægges til den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af deres nationale reserver tildele landbrugerne præmierettigheder. Ved tildelingen har navnlig nytilkomne landbrugere, yngre og andre prioriterede landbrugere forrang.

Artikel 107

Lofter

Summen af de præmier, der ansøges om, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2.

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger forholdsmæssigt det pågældende år.

Afdeling 11

Betalinger for oksekød

Artikel 108

Anvendelsesområde

Hvis artikel 53 finder anvendelse, yder medlemsstaterne på de vilkår, der er fastsat i denne afdeling, den eller de former for supplerende betalinger, som den pågældende medlemsstat vælger i overensstemmelse med nævnte artikel, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 109

Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

- a) »region«: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg
- b) »tyr«: et ikke-kastreret handyr
- c) »stud«: et kastreret handyr
- d) »ammeko«: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion
- e) »kvie«: et hundyr på mindst otte måneder, som endnu ikke har kælvet.

Artikel 110

Særlig præmie

1. En landbruger, som på sin bedrift holder handyr, kan efter ansøgning få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for de regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de aldersgrupper, der er nævnt i stk. 2.

I denne artikel forstås ved »regionalt loft« det antal dyr, der i en region kan modtage den særlige præmie i et kalenderår.

2. Den særlige præmie ydes højst

- a) én gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på ni måneder, når der er tale om tyre, eller
- b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:
 - i) første gang, når det er ni måneder gammelt
 - ii) anden gang, efter at det har nået en alder på 21 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie,

- a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af landbrugeren til opfødning i en periode, som skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 141, stk. 2
- b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes eller eksporteres, være udstedt et dyrepas, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000, med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra ni måneder og stude i alderen fra ni måneder til 20 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i en region overstiger det relevante regionale loft, der er fastsat i stk. 8, foretages der en forholdsmæssig

nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr, jf. stk. 2, litra a) og b), pr. landbruger for det pågældende år.

5. Uanset stk. 1 og 4 kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier, som er led i en politik for udvikling af landdistrikterne, og kun på betingelse af, at de tager hensyn til både miljømæssige og beskæftigelsesmæssige aspekter, ændre eller undlade at anvende loftet på 90 dyr pr. bedrift og aldersgruppe. I dette tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at anvende stk. 4 på en sådan måde, at de når op på de nedsættelser, der er nødvendige for at overholde det gældende regionale loft, uden at de bringer disse nedsættelser i anvendelse over for små landbrugere, som ikke har indgivet ansøgning om den særlige præmie i det pågældende år for mere end et mindsteantal af dyr, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

6. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagtning. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en slagtet vægt på mindst 185 kg for tyre.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til landbrugerne.

7. Den særlige præmie fastsættes til:

- a) 210 EUR pr. præmieberettiget tyr
- b) 150 EUR pr. præmieberettiget stud og aldersgruppe.

8. Følgende regionale lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Regionalt loft
Bulgarien	90 343
Den Tjekkiske Republik	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Cypern	12 000
Letland	70 200
Litauen	150 000
Polen	926 000
Rumænien	452 000
Slovenien	92 276
Slovakiet	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000

Artikel 111

Ammekopræmie

1. Landbrugere, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie for ammekohold («ammekopræmie»). Præmien ydes i form af en præmie pr. kalenderår og pr. landbruger inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmien ydes til landbrugere:

a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i 12 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse.

Direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien.

b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle kvote, jf. artikel 67 i forordning (EF) nr. 1234/2007, ikke overstiger 120 000 kg.

Medlemsstaterne kan dog på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, de selv fastsætter, beslutte at ændre eller undlade at anvende den kvantitative begrænsning, forudsat at landbrugeren i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer svarende til mindst 60 % og et antal kvier svarende til højst 40 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr, jf. første afsnit, litra a) og b), fastslås det, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning, på grundlag af præmiemodtagerens individuelle mælkekvote, der er til rådighed på bedriften pr. 31. marts i det pågældende kalenderår, udtrykt i tons og gennemsnitlig mælkeydelse.

3. Landbrugernes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft, jf. artikel 112.

4. Præmien pr. præmieberettiget dyr er på 200 EUR.

5. Medlemsstaterne kan yde en supplerende national ammekopræmie på højst 50 EUR pr. dyr, forudsat at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af kvægbrugerne i den pågældende medlemsstat.

For bedrifter beliggende i en region som defineret i artikel 5 og 8 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden⁽¹⁾ finansieres de første 24,15 EUR pr. dyr af denne supplerende præmie af EGFL.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

For bedrifter beliggende på en medlemsstats område finansierer EGFL hele den supplerende præmie, hvis ammekøerne i den pågældende medlemsstat udgør mindst 30 % af det samlede antal køer, og hvis mindst 30 % af de slagtede handyr tilhører kropsbygningsklasse S og E. Enhver overskridelse af disse procentsatser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de to år, der går forud for det år, for hvilket præmien ydes.

6. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer, og som tilhører en besætning, hvor der opdrættes kalve med henblik på kødproduktion.

Artikel 112

Individuelle lofter for ammekøer

1. Landbrugere, der holder ammekøer, tildeles støtte inden for de individuelle lofter, der er fastsat i medfør af artikel 126, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er fastsat i stk. 5, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 114, kan bibeholdes.

Hvis artikel 53, stk. 1, finder anvendelse, når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, jf. artikel 122, tildeles producenterne individuelle lofter, og den nationale reserve oprettes, jf. artikel 114, senest ved udgangen af enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

3. Hvis den tilpasning, der er nævnt i stk. 2, kræver en nedsættelse af landbrugernes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig

a) landbrugernes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000

b) iværksættelsen af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren

c) særlige naturbetingede forhold eller anvendelsen af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales, eller at der udbetales en nedsat præmie i mindst et referenceår

d) andre usædvanlige forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i de foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltninger truffet efter stk. 2, første afsnit, bortfalder.

5. Følgende nationale lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Nationalt loft
Belgien	394 253
Bulgarien	16 019
Den Tjekkiske Republik	90 300
Estland	13 416
Spanien	1 441 539
Frankrig	3 779 866
Cypern	500
Letland	19 368
Litauen	47 232
Ungarn	117 000
Malta	454
Østrig	375 000
Polen	325 581
Portugal	458 941
Rumænien	150 000
Slovenien	86 384
Slovakiet	28 080

Artikel 113

Overdragelse af ammekopræmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overdrage alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften.

2. Den i stk. 1 omhandlede landbruger kan også overdrage alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

Hvor der sker overdragelse af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften afstås en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden nogen form for godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

3. Medlemsstaterne

a) træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden

for følsomme områder eller regioner, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

b) kan foreskrive, at overdragelsen af rettigheder uden overdragelse af bedriften enten skal ske direkte mellem landbrugere, eller at den skal ske via den nationale reserve.

4. Medlemsstaterne kan inden en dato, som de fastlægger, tillade midlertidige overdragelser af den del af præmierettighederne, som den landbruger, der ejer dem, ikke selv skal bruge.

Artikel 114

National reserve af ammekopræmierettigheder

1. Hver medlemsstat skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages i henhold til artikel 113, stk. 2, andet afsnit, eller andre fællesskabsbestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 112, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nytilkomne landbrugere, yngre landbrugere og andre landbrugere med forrang.

Artikel 115

Kvier

1. Uanset artikel 111, stk. 3, i denne forordning kan medlemsstater, hvor over 60 % af ammekøerne og kvierne holdes i bjergområder som defineret i artikel 50 i forordning (EF) nr. 1698/2005, beslutte at forvalte ammekopræmien til kvier uafhængigt af ammekopræmien til ammekøer inden for grænserne af et separat nationalt loft, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

Et sådant separat nationalt loft må ikke overstige 40 % af det nationale loft i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 112, stk. 5. Dette nationale loft nedsættes med et beløb svarende til det separate nationale loft. Hvis det i en medlemsstat, der udnytter muligheden i henhold til dette stykke, sker, at det samlede antal kvier, som der er indgivet ansøgning for, og som opfylder betingelserne for ydelse af ammekopræmien, overstiger det separate nationale loft, nedsættes antallet af støtteberettigede kvier pr. landbruger for det pågældende år forholdsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer.

Artikel 116

Slagtepræmie

1. En landbruger, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved eksport af dem til et tredjeland.

Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

- a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på otte måneder
- b) kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg.

Dyrene i andet afsnit, litra a) og b), er berettiget til slagtepræmie, hvis landbrugeren har holdt dem i en periode, der skal fastsættes.

2. Præmien er på

- a) 80 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra a)
- b) 50 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra b).

3. De nationale lofter, der er nævnt i stk. 1, fastsættes for hver medlemsstat og separat for de to grupper dyr i stk. 1, litra a) og b). Hvert loft skal svare til det antal dyr i de to grupper, der blev slagtet i den pågældende medlemsstat i 1995. Antallet af dyr, der i samme år blev udført til tredjeland ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger, som Kommissionen har accepteret, lægges til hvert loft.

For de nye medlemsstater gælder følgende nationale lofter:

	Tyre, stude, køer og kvier	Kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg
Bulgarien	22 191	101 542
Den Tjekkiske Republik	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200

	Tyre, stude, køer og kvier	Kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg
Ungarn	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Rumænien	1 148 000	85 000
Slovenien	161 137	35 852
Slovakiet	204 062	62 841

4. Når det samlede antal dyr i en given medlemsstat, for hvilke der er indgivet ansøgning for en af de to dyregrupper i stk. 1, litra a) eller b), og som opfylder betingelserne for ydelse af slagtepræmien, overstiger det nationale loft for denne gruppe, nedsættes det samlede antal præmieberettigede dyr i denne gruppe pr. landbruger for det pågældende år forholdsmæssigt.

Artikel 117

Fælles præmieregler

Betalingerne i henhold til denne afdeling er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000.

Et dyr anses dog også for at være støtteberettiget, hvis de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 1760/2000, er blevet indberettet til den kompetente myndighed på den første dag af den periode, hvor det skal holdes på bedriften, som fastsat i overensstemmelse med proceduren i artikel 141, stk. 2 i denne forordning.

Artikel 118

Lofter

Summen af de betalinger, der ansøges om i henhold til denne afdeling, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2.

Når de samlede betalinger, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes betalingerne pr. landbruger forholdsmæssigt det pågældende år.

Artikel 119

Stoffer, der er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af β -agonister ⁽¹⁾ i husdyrbrug, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til nævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf ⁽²⁾ påvises i et dyr, der tilhører en landbrugers kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på landbrugens bedrift, udelukkes den pågældende landbruger for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor den pågældende gentagne overtrædelse blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for at gennemføre de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer, eller for de undersøgelser og den kontrol, som er omhandlet i direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 anvendelse.

KAPITEL 2

National støtte

Artikel 120

National støtte til nødder

1. Fra 2012, eller såfremt arealbetalingen for nødder, jf. afdeling 4 i kapitel 1 i dette afsnit, ved anvendelse af artikel 67, indlemmes i enkeltbetalingsordningen, kan medlemsstaterne yde national støtte på højst 120,75 EUR/ha om året til landbrugere, der producerer følgende:

- a) mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12
- b) hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22
- c) valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 og 0802 32
- d) pistacienødder henhørende under KN-kode 0802 50
- e) johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 10 10.

2. Den nationale støtte må kun ydes for følgende maksimumsarealer:

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.
⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

Medlemsstat	Maksimumsareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grækenland	41 100
Spanien	568 200
Frankrig	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxembourg	100
Ungarn	2 900
Nederlandene	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumænien	1 645
Slovenien	300
Slovakiet	3 100
Det Forenede Kongerige	100

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af national støtte betinget af, at landbrugere er medlemmer af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 125b i forordning (EF) nr. 1234/2007.

AFSNIT V

GENNEMFØRELSE AF DIREKTE BETALINGER I DE NYE MEDLEMSSTATER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 121

Indførelse af direkte betalinger

I de nye medlemsstater undtagen Bulgarien og Rumænien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det dengang gældende niveau for disse betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater:

- 60 % i 2009
- 70 % i 2010

— 80 % i 2011

Artikel 123

— 90 % i 2012

— 100 % fra 2013.

I Bulgarien og Rumænien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det dengang gældende niveau for disse betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater:

— 35 % i 2009

— 40 % i 2010

— 50 % i 2011

— 60 % i 2012

— 70 % i 2013

— 80 % i 2014

— 90 % i 2015

— 100 % fra 2016.

KAPITEL 2

Generel arealbetalingsordning

Artikel 122

Generel arealbetalingsordning

1. De nye medlemsstater, der har besluttet at erstatte de direkte betalinger undtagen, for 2009, 2010 og 2011 overgangsbetalinger for bærfrugt, jf. denne forordnings afsnit IV, kapitel 1, afdeling 9, og, for 2009, betalingen for energiafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, med en generel arealbetalingsordning, yder støtte til landbrugerne i henhold til denne artikel.

2. Den generelle arealbetaling ydes én gang om året. Den beregnes ved, at hver ny medlemsstats årlige rammebeløb, der fastsættes i henhold til artikel 123, divideres med dens landbrugsareal, der fastsættes i henhold til artikel 124.

3. Den generelle arealbetalingsordning kan anvendes indtil den 31. december 2013. De nye medlemsstater underretter Kommissionen om, at de agter at ophøre med at anvende ordningen, senest den 1. august i det sidste anvendelsesår.

4. Når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, anvendes de direkte betalinger i henhold til gældende fællesskabsregler og på grundlag af de kvantitative parametre, såsom basisareal, præmieløfter og maksimale garantimængder, som er anført for hver direkte betaling i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005 og i senere fællesskabsretsakter. De procentsatser, der er fastsat i artikel 121 i denne forordning for de relevante år, vil derefter være gældende.

Årligt rammebeløb

1. For hver ny medlemsstat fastsætter Kommissionen et årligt rammebeløb som summen af de midler, der vil være til rådighed i det pågældende kalenderår til direkte betalinger i den nye medlemsstat.

Det årlige rammebeløb fastsættes efter gældende fællesskabsregler og på grundlag af de kvantitative parametre, såsom basisareal, præmieløfter og maksimale garantimængder, som er anført for hver direkte betaling i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005 og i senere fællesskabsretsakter.

Det årlige rammebeløb tilpasses med den relevante procentsats, der ifølge artikel 121 gælder for den gradvise indførelse af direkte betalinger, undtagen de beløb, der er til rådighed ifølge bilag XV eller som følge af forskellen mellem disse beløb eller de beløb, der svarer til frugt- og grøntsagssektoren, og dem, der faktisk anvendes, jf. artikel 130, stk. 1.

2. Hvis de generelle arealbetalinger et givet år overstiger den nye medlemsstats årlige rammebeløb, nedsættes det nationale beløb pr. hektar, der er gældende i denne nye medlemsstat, forholdsmæssigt ved hjælp af en nedsættelseskoefficient.

Artikel 124

Område omfattet af den generelle arealbetalingsordning

1. Landbrugsarealet i en ny medlemsstat, undtagen Bulgarien og Rumænien, er i henhold til den generelle arealbetalingsordning den del af landets udnyttede landbrugsareal, der var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, uanset om det var opdyrket på denne dato, og eventuelt tilpasset i overensstemmelse med de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som den pågældende nye medlemsstat fastsætter med Kommissionens samtykke.

I dette afsnit V forstås ved »udnyttet landbrugsareal« det samlede areal, der er udlagt som agerjord, permanente græsarealer, arealer med permanente afgrøder og køkkenhaver som fastsat af Kommissionen til statistiske formål.

For Bulgarien og Rumænien gælder det, at landbrugsarealet i henhold til den generelle arealbetalingsordning er den del af landets udnyttede landbrugsareal, der er holdt i god landbrugsmæssig stand, uanset om det er opdyrket, og eventuelt tilpasset i overensstemmelse med de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som Bulgarien eller Rumænien fastsætter med Kommissionens samtykke.

2. Med henblik på betalinger efter den generelle arealbetalingsordning er alle landbrugspareller svarende til kriterierne i stk. 1 og landbrugspareller tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41), der var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, støtteberettigede. For Bulgarien og Rumænien er alle landbrugspareller svarende til kriterierne i stk. 1 og landbrugspareller tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41) dog støtteberettigede.

Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal de pareller, der er omhandlet i første afsnit, være til landbrugerens rådighed på den dato, som medlemsstaten har fastsat, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

Minimumsarealet pr. bedrift, for hvilket der kan ansøges om betalinger, er 0,3 ha. Imidlertid kan en ny medlemsstat på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens samtykke beslutte, at minimumsarealet skal være større, dog højst 1 ha.

3. Der skal ikke være pligt til at producere eller anvende produktionsfaktorerne. Dog kan landbrugere anvende den jord, der er omhandlet i stk. 4 i denne artikel, til et hvilket som helst landbrugsformål. Ved produktion af hamp finder artikel 39 anvendelse.

4. Jord, for hvilken der modtages betalinger i henhold til den generelle arealbetalingsordning, skal holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6.

5. Landbrugere, der modtager støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning, skal overholde de lovbestemte forvaltningskrav i bilag II efter følgende tidsplan:

a) kravene i bilag II, del A, anvendes fra den 1. januar 2009

b) kravene i bilag II, del B, anvendes fra den 1. januar 2011

c) kravene i bilag II, del C, anvendes fra den 1. januar 2013.

6. Bulgarien og Rumænien kan frit vælge, om de vil anvende artikel 4, 5, 23, 24 og 25 indtil den 31. december 2011, for så vidt som disse bestemmelser vedrører lovbestemte forvaltningskrav. Fra den 1. januar 2012 skal landbrugere, der modtager betalinger i henhold til den generelle arealbetalingsordning i disse medlemsstater, overholde de lovbestemte forvaltningskrav i bilag II efter følgende tidsplan:

a) kravene i bilag II, del A, anvendes fra den 1. januar 2012

b) kravene i bilag II, del B, anvendes fra den 1. januar 2014

c) kravene i bilag II, del C, anvendes fra den 1. januar 2016.

7. De nye medlemsstater kan også anvende mulighederne i stk. 5 og 6, hvis de beslutter at ophøre med at anvende den

generelle arealbetalingsordning, for den anvendelsesperiode, som er fastsat i artikel 122, stk. 3, udløber.

8. Anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning påvirker på ingen måde en ny medlemsstats forpligtelser til at gennemføre fællesskabsreglerne om identifikation og registrering af dyr, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 21/2004.

Artikel 125

Meddelelse

De nye medlemsstater underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre dette kapitel, navnlig de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 123, stk. 2.

KAPITEL 3

Særskilte betalinger og særlig støtte

Artikel 126

Særskilt sukkerbetaling

1. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143ba i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal de yde en særskilt sukkerbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Denne betaling ydes på grundlag af kriterier, som de pågældende medlemsstater har vedtaget i 2006 og 2007.

2. Den særskilte sukkerbetaling ydes inden for de lofter, der er fastsat i bilag XV.

3. Uanset stk. 2 kan hver enkelt berørt ny medlemsstat senest den 31. marts det år, for hvilket den særskilte sukkerbetaling ydes, på grundlag af objektive kriterier beslutte at anvende et lavere loft for den særskilte sukkerbetaling end det, der er angivet i bilag XV. Hvis det samlede beløb, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, overstiger det loft, der er fastsat af den pågældende nye medlemsstat, nedsættes det årlige beløb, der ydes til landbrugere, forholdsmæssigt.

Artikel 127

Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling

1. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bb i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal de yde en særskilt frugt- og grøntsagsbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Denne betaling ydes i henhold til de kriterier, som de pågældende medlemsstater har vedtaget i 2007.

2. Den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling ydes inden for den del af det nationale loft, jf. artikel 40 i denne forordning, der svarer til frugt og grøntsager, eller med et lavere loft, hvis en ny medlemsstat har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bb, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 128

Særskilt overgangsbetaling for frugt og grøntsager

1. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bc, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan de indtil den 31. december 2011 tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i nærværende forordning, der svarer til tomater henhørende under KN-kode 0702 00 00, i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i 2007.

I så fald foretager de berørte medlemsstater inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 141, stk. 2, i denne forordning, årligt en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer tomater, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, i denne forordning.

2. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bc, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan de i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i 2007:

- a) indtil den 31. december 2010 tilbageholde op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i denne forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, i denne forordning
- b) fra den 1. januar 2011 indtil den 31. december 2012 tilbageholde op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 40 i denne forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, i denne forordning.

I så fald foretager de berørte medlemsstater inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 141, stk. 2, i denne forordning, årligt en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer en eller flere af de frugter og grøntsager som fastsat af den berørte medlemsstat, der er anført i artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, i denne forordning.

3. Nye medlemsstater, der har benyttet valgmuligheden i artikel 143bc i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan senest den 1. august 2009 beslutte at tage den beslutning, der blev truffet i 2007, op til revision med henblik på enten:

a) helt eller delvis at indlemme disse betalinger i enkeltbetalingsordningen. I så fald medtages de pågældende beløb som en undtagelse fra 130 i det årlige rammebeløb, der er omhandlet i denne forordnings artikel 123, stk. 1, eller

b) helt eller delvis at indlemme disse betalinger i den særskilte betaling for frugt og grøntsager, jf. denne forordnings artikel 127. I så fald ydes den nye betaling på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier såsom dem, der er fastsat i bilag IX, del A, punkt 2, til denne forordning og for en repræsentativ periode, der udløber i 2008.

Artikel 129

Særskilt betaling for bærfrugt

1. Uanset artikel 122 kan nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, senest den 1. august 2011 beslutte fra 2012 at yde en særskilt betaling for bærfrugt. Den ydes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. betalinger modtaget i henhold til overgangsbetalingen for bærfrugt, jf. artikel 98, og for en repræsentativ periode, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, dog senest i 2008.

2. Den særskilte betaling for bærfrugt ydes inden for de beløbsgrænser, der er fastsat i bilag XII vedrørende betaling for bærfrugt.

3. I 2012 kan medlemsstater, der anvender denne artikel, yde national støtte som supplement til den særskilte betaling for bærfrugt. Fællesskabsstøtten og den nationale støtte må tilsammen ikke overstige følgende lofter:

- Bulgarien: 960 000 EUR
- Letland: 160 000 EUR
- Litauen: 240 000 EUR
- Ungarn: 680 000 EUR
- Polen: 19 200 000 EUR.

Artikel 130

Fælles bestemmelser for de særskilte betalinger

1. De midler, der stilles til rådighed til at yde de betalinger, der er nævnt i artikel 126, 127, 128 og 129, medtages ikke i det årlige rammebeløb, der er omhandlet i artikel 123, stk. 1. Hvis artikel 126, stk. 3, finder anvendelse, medtages forskellen mellem det loft, der er angivet i bilag XV, og det loft, der faktisk anvendes, i det årlige rammebeløb, jf. artikel 123, stk. 1.

2. Artikel 132 gælder ikke for de særskilte betalinger, der er nævnt i artikel 127, 128 og 129. Bortset fra i Bulgarien og Rumænien gælder artikel 132 ikke for de særskilte betalinger, der er nævnt i artikel 126.

3. Ved arv eller forskud på arv tildeles den særskilte sukkerbetaling, jf. artikel 126, den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling, jf. artikel 127, og den særskilte bærfrugtbetaling, jf. artikel 129, til den landbruger, som har arvet bedriften, forudsat at denne landbruger er støtteberettiget i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 131

Særlig støtte

1. De nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, kan, senest den 1. august 2009, den 1. august 2010 eller den 1. august 2011, beslutte med virkning fra året efter denne beslutning at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 40, til at yde støtte til landbrugerne i henhold til artikel 68, stk. 1, og i henhold til afsnit III, kapitel 5, i det omfang, det er relevant for dem.

2. Uanset artikel 68, stk. 4, litra c), ydes støtten til foranstaltningerne i artikel 68, stk. 1, litra c), i form af en forhøjelse af de beløb, der ydes pr. hektar i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 68, stk. 3, andet afsnit, gælder ikke for nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning.

3. Uanset artikel 69, stk. 6, skal nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 122, rejse de midler, der er nødvendige for at dække den i stk. 1 ovenfor omhandlede støtte ved at

- a) formindske deres årlige rammebeløb, jf. artikel 123, og/eller
- b) foretage en lineær nedsættelse af andre direkte betalinger end den generelle arealbetalingsordning.

4. Kommissionen fastsætter de beløb, der er nævnt i denne artikels stk. 1, efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

Disse beløb fratrækkes de pågældende nye medlemsstaters årlige rammebeløb, jf. artikel 123, stk. 1.

KAPITEL 4

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger

Artikel 132

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger

1. I denne artikel forstås ved »national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik« enhver national ordning for direkte betalinger, der var gældende før de nye medlemsstaters tiltrædelse, og i henhold til hvilken der blev ydet støtte til landbrugerne til produktion, som er omfattet af en af de direkte betalinger.

2. De nye medlemsstater har, forudsat at Kommissionen giver sin tilladelse, mulighed for at supplere de direkte betalinger:

a) for så vidt angår alle direkte betalinger: op til 30 procentpoint over det gældende niveau som omhandlet i artikel 121 i det pågældende år. For så vidt angår Bulgarien og Rumænien finder følgende satser anvendelse: 65 % af niveauet for direkte betalinger i Fællesskabet pr. 30. april 2004 i 2009 og fra 2010 op til 50 procentpoint over det gældende niveau som omhandlet i artikel 121 i det pågældende år. I kartoffelstivelsessektoren kan Den Tjekkiske Republik dog gå op til 100 % af niveauet for direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater. De direkte betalinger, der er nævnt i afsnit IV, kapitel 7, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan de nye medlemsstater dog supplere op til 100 %. For så vidt angår Bulgarien og Rumænien finder følgende maksimumsatser anvendelse: 95 % i 2009 og 100 % fra 2010

eller

b) i) for så vidt angår direkte betalinger undtagen enkeltbetalingsordningen: op til det samlede niveau for direkte støtte, som landbrugeren ville have været berettiget til at modtage i den nye medlemsstat i kalenderåret 2003, produkt for produkt i henhold til en national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik forhøjet med 10 procentpoint. For Litauen er referenceåret dog kalenderåret 2002. For Bulgarien og Rumænien er referenceåret kalenderåret 2006. For Slovenien er forhøjelsen 25 procentpoint

ii) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen skal op til det samlede beløb for supplerende national direkte støtte, som kan ydes af en ny medlemsstat for et givet år, begrænses af et særligt rammebeløb. Dette rammebeløb skal svare til forskellen mellem:

— den samlede nationale direkte støtte svarende til den fælles landbrugspolitik, som vil være til rådighed i de relevante nye medlemsstater i kalenderåret 2003 eller for Litauens vedkommende i kalenderåret 2002, hver gang forhøjet med 10 procentpoint. For Bulgarien og Rumænien er referenceåret dog kalenderåret 2006. For Slovenien er forhøjelsen 25 procentpoint, og

— de nye medlemsstaters nationale loft, jf. bilag VIII, eventuelt tilpasset i henhold til artikel 51, stk. 2.

Til beregning af det samlede beløb, der er nævnt i dette punkts første led, skal de nationale direkte betalinger eller dele heraf svarende til Fællesskabets direkte betalinger eller dele heraf, der er blevet lagt til grund for beregningen af de pågældende nye medlemsstaters reelle loft i henhold til artikel 40 og artikel 51, stk. 2, medregnes.

For hver af de pågældende direkte betalinger kan de nye medlemsstater vælge at anvende enten litra a) eller b), i første afsnit.

Den samlede direkte støtte, som landbrugeren i de nye medlemsstater kan modtage efter tiltrædelsen i henhold til den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, må ikke overskride det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage i henhold til den tilsvarende direkte betaling, som dengang var gældende i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, fra 2012 under hensyntagen til anvendelsen af artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 10.

3. Cypern kan supplere den direkte støtte til en landbruger under de direkte betalinger i forbindelse med de støtteordninger, som er opført i bilag I, op til det samlede niveau for støtte, som han ville have været berettiget til at modtage i Cypern i 2001.

De cypriotiske myndigheder skal sikre, at den samlede direkte støtte, som landbrugeren i Cypern modtager efter tiltrædelsen under den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, under ingen omstændigheder overstiger det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage under denne direkte betaling i det relevante år i de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater.

Den samlede supplerende nationale støtte, der ydes, er anført i bilag XVI.

Den supplerende nationale støtte, der ydes, tilpasses om nødvendigt på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugs-politik.

Stk. 2 og 5 gælder ikke for Cypern.

4. Hvis en ny medlemsstat beslutter at anvende den generelle arealbetalingsordning, kan den pågældende nye medlemsstat yde supplerende national direkte støtte på de betingelser, der er fastsat i stk. 5 og 8.

5. Den samlede supplerende nationale støtte, der ydes i et bestemt år, når den generelle arealbetalingsordning anvendes, kan begrænses af et særligt rammebeløb pr. (under)sektor på betingelse af, at dette rammebeløb kun vedrører:

- a) de direkte betalinger kombineret med enkeltbetalingsordningen, og/eller
- b) for 2009, en eller flere af de direkte betalinger, der er udelukket eller kan udelukkes fra enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 70, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller som kan være genstand for delvis gennemførelse i henhold til artikel 64, stk. 2, i den nævnte forordning

- c) fra 2010, en eller flere af de direkte betalinger, der kan være genstand for delvis gennemførelse eller særlig støtte, jf. artikel 51, stk. 2, og artikel 68 i denne forordning.

Dette rammebeløb skal svare til forskellen mellem:

- a) den samlede støtte pr. (under)sektor, der følger af anvendelsen af stk. 2, første afsnit, litra a) eller b), afhængigt af omstændighederne, og
- b) den samlede direkte støtte, der ville være til rådighed i de pågældende nye medlemsstater for samme (under)sektor i det pågældende år i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

6. De nye medlemsstater kan på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens tilladelse træffe afgørelse om, hvor meget der skal ydes i supplerende national støtte.

7. Kommissionens tilladelse:

- a) specificerer de relevante nationale ordninger for direkte betalinger, der svarer til den fælles landbrugspolitik, hvis stk. 2, første afsnit, litra b), finder anvendelse
- b) fastlægger, op til hvilket niveau der kan udbetales supplerende national støtte, hvor høj den supplerende nationale støtte må være, og eventuelt betingelserne for ydelsen heraf
- c) gives uden at foregribe eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugs-politik.

8. Der kan ikke ydes supplerende nationale betalinger eller støtte til landbrugsaktivitet, som ikke er omfattet af direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

Artikel 133

Statsstøtte i Cypern

Cypern kan ud over de supplerende nationale direkte betalinger yde degressiv national støtte i en overgangsperiode indtil udgangen af 2012. Denne statsstøtte ydes i en form, der svarer til fællesskabsstøtte, som f.eks. afkoblede betalinger.

Under hensyntagen til typen og omfanget af den nationale støtte, der blev ydet i 2001, kan Cypern yde statsstøtte til de (under)sektorer, der er nævnt i bilag XVII, op til de beløb, som er nævnt i dette bilag.

Statsstøtten gives uden at foregribe eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. Hvis sådanne tilpasninger viser sig nødvendige, ændres støttens størrelse eller betingelserne for ydelsen heraf på grundlag af en beslutning truffet af Kommissionen.

Cypern forelægger hvert år Kommissionen en rapport om gennemførelsen af statsstøtteforanstaltninger, hvori det for hver (under)sektor angives, hvilken form for støtte og hvilke beløb der er tale om.

AFSNIT VI

FINANSIELLE OVERFØRSLER

Artikel 134

Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i bomuldsområderne

Der stilles 22 000 000 EUR til rådighed pr. kalenderår som supplerende fællesskabsstøtte til foranstaltninger i bomuldsproducerende områder som led i programmer for udvikling af landdistrikterne, som finansieres af ELFUL.

Artikel 135

Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i tobaksområderne

Fra regnskabsåret 2011 stilles der 484 000 000 EUR til rådighed som supplerende fællesskabsstøtte til foranstaltninger i tobaksproducerende områder som led i programmer for udvikling af landdistrikterne, som finansieres af ELFUL, for de medlemsstater, hvor tobaksproducenterne i 2000, 2001 og 2002 modtog støtte i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtabak ⁽¹⁾.

Artikel 136

Overførsel til ELFUL

Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2009 beslutte at stille et beløb, der skal beregnes i overensstemmelse med artikel 69, stk. 7, til rådighed fra regnskabsåret 2011 for fællesskabsstøtte i henhold til ELFUL-programmeringen og -finansieringen af landdistriktudviklingen uden at anvende artikel 69, stk. 6, litra a).

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 137

Bekræftelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder, landbrugerne har fået tildelt før den 1. januar 2009, anses for retmæssige og korrekte fra den 1. januar 2010.

2. Stk. 1 gælder ikke for betalingsrettigheder, landbrugerne har fået tildelt på grundlag af ukorrekte ansøgninger,

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70.

medmindre fejlen ikke med rimelighed kunne have været opdaget af landbrugeren.

3. Stk. 1 i denne artikel indskrænker ikke Kommissionens beføjelse til at træffe beslutninger i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 om udgifter til betalinger, der er ydet for et kalenderår til og med 2009.

Artikel 138

Anvendelse i regionerne i den yderste periferi

Afsnit III og IV gælder ikke i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira og på De Kanariske Øer.

Artikel 139

Statsstøtte

Uanset artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer ⁽²⁾ gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke for betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til artikel 41, 57, 64, 68, 69, 70 og 71, artikel 82, stk. 2, artikel 86, artikel 98, stk. 4, artikel 111, stk. 5, artikel 120, 129, stk. 3 og artikel 131, 132 og 133 i denne forordning.

Artikel 140

Fremsendelse af oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaterne underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af denne forordning, herunder særlig foranstaltningerne vedrørende artikel 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 og 131.

Artikel 141

Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger

1. Kommissionen bistås af en Forvaltningskomité for Direkte Betalinger.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

Artikel 142

Gennemførelsesbestemmelser

Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 141, stk. 2. De omfatter navnlig:

a) gennemførelsesbestemmelser for oprettelsen af en bedrifts-rådgivningsordning

⁽²⁾ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

- b) gennemførelsesbestemmelser for fastlæggelse af kriterierne for tildeling af beløb, der bliver til rådighed ved anvendelsen af graduering
- c) gennemførelsesbestemmelser for ydelsen af den i denne forordning omhandlede støtte, herunder støttebetingelser, ansøgnings- og betalingsdatoer og kontrolbestemmelser, samt kontrol og konstatering af støtterettigheder, herunder eventuel nødvendig udveksling af data med medlemsstaterne, og konstatering af overskridelse af basisarealerne eller de maksimale garantiarealer samt gennemførelsesbestemmelser for fastsættelse af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, og for inddragelse og omfordeling af uudnyttede præmierettigheder fastlagt i medfør af afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10 og 11
- d) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen, gennemførelsesbestemmelser vedrørende især etablering af den nationale reserve, overdragelse af betalingsrettigheder, definition af permanente afgrøder, permanente græsarealer og græsarealer, mulighederne i afsnit III, kapitel 2 og 3, og indlemmelsen af koblede betalinger, jf. afsnit III, kapitel 4
- e) gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i afsnit V
- f) gennemførelsesbestemmelser for indlemmelse af støtten til frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler i enkeltbetalingsordningen, herunder for ansøgningsproceduren det første anvendelsesår, og for de betalinger, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8 og 9
- g) gennemførelsesbestemmelser for indlemmelse af støtten til vin i enkeltbetalingsordningen, herunder for ansøgningsproceduren det første anvendelsesår, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 479/2008
- h) for så vidt angår hamp, gennemførelsesbestemmelser vedrørende de særlige kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolindholdet
- i) ændringer af bilag I, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne i artikel 1
- j) ændringer af bilag V og IX, som måtte blive nødvendige, især under hensyntagen til nye fællesskabsretsfor skrifter
- k) grundtrækkene i systemet til identifikation af landbrugsparceller og definition heraf
- l) eventuelle ændringer af støtteansøgningen og fritagelse for kravet om indgivelse af støtteansøgning
- m) regler om, hvilke oplysninger støtteansøgningerne mindst skal indeholde
- n) regler om administrativ kontrol, om kontrol på stedet og om kontrol ved telemåling
- o) regler om anvendelse af betalingsnedsættelser og -udelukkelser i tilfælde af misligholdelse af forpligtelserne i artikel 4 og 22, herunder tilfælde af ikke-anvendelse af nedsættelser og udelukkelser
- p) ændringer af bilag VI, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne i artikel 26
- q) meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen
- r) foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder vedrørende gennemførelse af afsnit II, kapitel 4, og afsnit III, kapitel 2 og 3; foranstaltningerne kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum
- s) for så vidt angår bomuld, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:
- i) beregningen af nedsættelsen af støtten i henhold til artikel 90, stk. 4
- ii) de godkendte brancheorganisationer, navnlig deres finansiering og et kontrol- og sanktionssystem.

KAPITEL 2

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 143

Ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005

I forordning (EF) nr. 1290/2005 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 9, artikel 10, stk. 4, artikel 134, 135 og 136 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*), artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 (**) og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin (***), stilles til rådighed for ELFUL.

(*) EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

(**) EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.

(***) EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.ª.

2. Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 [denne forordning], korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i nævnte forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.«.

Artikel 144

Ændring af forordning (EF) nr. 247/2006

I forordning (EF) nr. 247/2006 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 23, stk. 2, affattes således:

»2. Fællesskabet finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit II og III i denne forordning, med et årligt beløb på op til:

(mio. EUR)

	Regnskabsåret 2007	Regnskabsåret 2008	Regnskabsåret 2009	Regnskabsåret 2010	Regnskabsåret 2011 og frem
De franske oversøiske departementer	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azorerne og Madeira	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
De Kanariske Øer	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42«

2. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24b

1. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. august 2009 Kommissionen udkast til ændring af deres samlede program, som afspejler de ændringer, der er foretaget i artikel 23, stk. 2 ved Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*).

2. Kommissionen vurderer de forelagte ændringer og beslutter efter proceduren i artikel 26, stk. 2, senest fire måneder efter forelæggelsen, om de skal godkendes. Ændringerne finder anvendelse fra den 1. januar 2010.

(*) EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.«.

Artikel 145

Ændring af forordning (EF) nr. 378/2007

I forordning (EF) nr. 378/2007 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Nedsættelser i forbindelse med frivillig graduering skal ske på samme beregningsgrundlag som det, der gælder for graduering i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*).

(*) EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.«.

b) Følgende stk. tilføjes:

»5. De satser for frivillig graduering, der gælder for en landbruger som følge af anvendelsen af artikel 7 i forordning (EF) nr. 73/2009, nedsat med 5 procentpoint, fratrækkes den sats for frivillig graduering, som medlemsstaterne anvender i henhold til stk. 4 i nærværende artikel. Både den procentdel, der skal fratrækkes, og den endelige frivillige gradueringsprocentdel skal være lig med eller over 0.«.

2. Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) uanset artikel 1, stk. 3, i denne forordning at anvende de nedsættelser i forbindelse med gradueringen på det beregningsgrundlag, der gælder for graduering i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 73/2009, uden at tage hensyn til det fritagne beløb på 5 000 EUR, jf. stk. 1 i nævnte artikel, og/eller«.

Artikel 146

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1782/2003 ophæves.

Artikel 20, stk. 2, artikel 64, stk. 2, artikel 66, 67, 68, 68a, 68b og 69 og artikel 70, stk. 1, litra b), og stk. 2, og kapitel 1 (hård hvede), 5 (energiagrøder), 7 (mælkepræmie), 10 (arealbetaling for markagrøder), 10b (støtte til olivenplantager), 10c (støtte til produktion af tobak) og 10d (arealbetaling for humle) i afsnit IV i nævnte forordning finder dog fortsat anvendelse i 2009.

2. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) nr. 1782/2003 gælder som henvisninger til den nævnte forordning, således som den var gældende, inden den blev ophævet.

Henvisninger i andre retsakter til forordning (EF) nr. 1782/2003 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XVIII.

Artikel 147

Overgangsbestemmelser

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 141, stk. 2, de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1782/2003 til reglerne i nærværende forordning.

Artikel 148

Overgangsordninger for de nye medlemsstater

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen for de nye medlemsstater fra den generelle arealbetalingsordning til enkeltbetalingsordningen og andre støtteordninger som omhandlet i afsnit III og IV, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 141, stk. 2.

*Artikel 149***Ikrafttrædelse og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Dog gælder følgende:

a) artikel 138 anvendes fra den 1. januar 2010

b) normerne for etablering og/eller bevarelse af levesteder, overholdelse af godkendelsesprocedurer for anvendelse af vand til vanding og specifikation af landskabstræk, jf. bilag III, finder anvendelse fra den 1. januar 2010

c) normen for anlæggelse af bræmmer langs vandløb, jf. bilag III, finder tidligst anvendelse fra den 1. januar 2010 og senest fra den 1. januar 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 2009.

På Rådets vegne

P. GANDALOVIČ

Formand

BILAG I

Liste over støtteordninger

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Enkeltbetaling	Afsnit III i denne forordning	Afkoblet betaling
Generel arealbetalingsordning	Afsnit V, kapitel 2, i denne forordning	Afkoblet betaling, der erstatter alle direkte betalinger, som er nævnt i dette bilag, undtagen særskilte betalinger
Hård hvede	Afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Arealstøtte
Proteinafgrøder	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 3, i denne forordning	Arealstøtte
Ris	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 1, i denne forordning	Arealstøtte
Nødder	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 4, i denne forordning	Arealstøtte
Energiafgrøder	Afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Arealstøtte
Stivelseskartofler	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2, i denne forordning	Produktionsstøtte til producenter
Frø	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i denne forordning	Produktionsstøtte
Markafgrøder	Afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Arealstøtte
Fåre- og gedekød	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i denne forordning	Moderfårs- og gedepremier
Oksekød	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, i denne forordning	Særlig præmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres) og slagtepræmie
Særlige typer landbrug og kvalitetsproduktion	Artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	
Særlig støtte	Afsnit III, kapitel 5, i denne forordning	
Olivenlunde	Afsnit IV, kapitel 10b, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Arealstøtte
Silkeorme	Artikel 111 i forordning (EF) nr. 1234/2007	Støtte til fremme af avl
Tobak	Afsnit IV, kapitel 10c, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Produktionsstøtte
Humle	Afsnit IV, kapitel 10d, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*)	Arealstøtte
Sukkerroer, sukkerrør og cikorie, der anvendes til fremstilling af sukker eller inulinsirup	Artikel 126 i denne forordning	Afkoblet betaling

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Sukkerroer og sukkerrør, der anvendes til fremstilling af sukker	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i denne forordning	Produktionsstøtte
Frugt og grøntsager, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, i denne forordning	Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager
Jordbær og hindbær, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 9, i denne forordning	Overgangsbetaling for bærfrugt
Frugt og grøntsager	Artikel 127 i denne forordning	Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling
Posei	Afsnit III i forordning (EF) nr. 247/2006	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
De Ægæiske Øer	Kapitel 3 i forordning (EF) nr. 1405/2006	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
Bomuld	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i denne forordning	Arealstøtte

(*) Kun for 2009.

BILAG II

Lovbestemte forvaltningskrav som omhandlet i artikel 4 og 5

Del A

Miljø

1.	Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1)	Artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4, og artikel 5, litra a), b) og d)
2.	Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43)	Artikel 4 og 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6 og artikel 13, stk. 1, litra a)

Folkesundhed og dyresundhed

Identifikation og registrering af dyr

6.	Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2005, s. 31)	Artikel 3, 4 og 5
7.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7
8.	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5

Del B

Folkesundhed, dyre- og plantesundhed

9.	Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, litra a), b), d) og e), og artikel 4, 5 og 7
11.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1 ⁽¹⁾ , og artikel 18, 19 og 20
12.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (EUT L 147 af 31.5.2001, s. 1)	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15

Anmeldelse af sygdomme

13.	Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3

Del C

Dyrevelfærd

16.	Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28)	Artikel 3 og 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33)	Artikel 3 og artikel 4, stk. 1
18.	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

(¹) Som især gennemført ved:

- forordning (EØF) nr. 2377/90: artikel 2, 4 og 5,
- forordning (EF) nr. 852/2004: artikel 4, stk. 1, og bilag I, del A (II 4 litra g), h) og j), 5, litra f) og h), 6; III 8, litra a), b), d) og e), 9, litra a) og c),
- forordning (EF) nr. 853/2004: artikel 3, stk. 1, og bilag III, afsnit IX, kapitel I (I-1, litra b), c), d) og e); I-2, litra a), nr. i, ii og iii), litra b), nr. i og ii), litra c); I-3; I-4; I-5; II-A, 1, 2, 3 4; kapitel II-B 1, litra a) og d), 2, 4, litra a) og b), bilag III, afsnit X, kapitel I (1),
- forordning (EF) nr. 1831/2003: artikel 5, stk. 1, og bilag I, del A (I-4, litra e) og g); II-2, litra a), b) og e), artikel 5, stk. 5, og bilag III (1 og 2), artikel 5, stk. 6,
- forordning (EF) nr. 396/2005: Artikel 18.

BILAG III

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i artikel 6

Problem	Obligatoriske normer	Fakultative normer
Jorderosion:	— Minimumsjorddække	— Bevarelse af terrasser
Beskytte jorden ved passende foranstaltninger	— Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand	
Jordens indhold af organiske stoffer: Bevare jordens indhold af organiske stoffer ved passende praksis	— Forvaltning af stubmarker	— Normer for vekseldrift
Jordens struktur: Bevare jordens struktur ved passende foranstaltninger		— Passende anvendelse af maskiner
Minimumsniveau for vedligeholdelse: Sikre et minimum af vedligeholdelse og undgå forringelse af levesteder	— Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer	— Minimumsbelægningsgrader for dyr og/eller passende systemer — Etablering og/eller bevarelse af levesteder
	— Undgå, at uønsket vegetation spreder sig til landbrugsjord	— Forbud mod rydning af oliventræer
	— Beskyttelse af permanente græsarealer	— Pleje af olivenplantager og vinstokke i god vegetativ stand
Beskyttelse og forvaltning af vand: Beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand	— Anlæggelse af bræmmer langs vandløb ⁽¹⁾ — Hvor brug af vand til vanding skal godkendes, overholdelse af godkendelsesprocedurer	

(¹) Note: GLM-bræmmerne skal både inden for og uden for sårbare zoner udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 91/676/EØF, mindst overholde kravene vedrørende betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb, jf. punkt A.4, i bilag II til direktiv 91/676/EØF, som skal anvendes i overensstemmelse med de handlingsprogrammer, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/676/EØF.

BILAG IV

(mio. EUR)

Kalenderår	2009	2010	2011	2012
Belgien	583,2	575,4	570,8	569,0
Den Tjekkiske Republik				825,9
Danmark	987,4	977,3	968,9	964,3
Tyskland	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Estland				92,0
Irland	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Grækenland	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Spanien	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Frankrig	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Italien	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Cypern				49,1
Letland				133,9
Litauen				346,7
Luxembourg	35,6	35,2	35,1	34,7
Ungarn				1 204,5
Malta				5,1
Nederlandene	836,9	829,1	822,5	830,6
Østrig	727,6	722,4	718,8	715,5
Polen				2 787,1
Portugal	557,7	545,0	545,0	545,0
Slovenien				131,5
Slovakiet				357,9
Finland	550,0	544,5	541,4	539,2
Sverige	733,1	726,5	721,1	717,5
Det Forenede Kongerige	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

BILAG V

Liste over kornarter som omhandlet i artikel 9, stk. 3

KN-kode	Varebeskrivelse
Korn	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd end hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
0709 90 60	Suktermajs

BILAG VI

Forenelige støtteordninger som omhandlet i artikel 26

Sektor	Retsgrundlag
Ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner	Artikel 13, litra a), artikel 14, stk. 1, artikel 14, stk. 2, første og andet led, artikel 15 og artikel 17-20, artikel 51, stk. 3, og artikel 55, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1257/1999
Foranstaltninger til bæredygtig anvendelse af landbrugsjord gennem	
betalinger for naturbetingede ulemper til landbrugere i bjergområder	Artikel 36, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger til landbrugere i andre områder med ulemper end bjergområder	Artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalinger og betalinger i forbindelse med direktiv 2000/60/EF	Artikel 36, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger for miljøvenligt landbrug	Artikel 36, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Foranstaltninger for bæredygtig anvendelse af skovbrugsarealer gennem:	
første skovrejsning på landbrugsjord	Artikel 36, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalinger	Artikel 36, litra b), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger for miljøvenligt skovbrug	Artikel 36, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Vin	Artikel 117 i forordning (EF) nr. 479/2008

BILAG VII

Koefficienter, der skal anvendes i forbindelse med artikel 28, stk. 1

Medlemsstat	Grænse for EUR-tærsklen (artikel 28, stk. 1, litra a))	Grænse for hektartærsklen (artikel 28, stk. 1, litra b))
Belgien	400	2
Bulgarien	200	0,5
Den Tjekkiske Republik	200	5
Danmark	300	5
Tyskland	300	4
Estland	100	3
Irland	200	3
Grækenland	400	0,4
Spanien	300	2
Frankrig	300	4
Italien	400	0,5
Cypern	300	0,3
Letland	100	1
Litauen	100	1
Luxembourg	300	4
Ungarn	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederlandene	500	2
Østrig	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumænien	200	0,3
Slovenien	300	0,3
Slovakiet	200	2
Finland	200	3
Sverige	200	4
Det Forenede Kongerige	200	5

BILAG VIII

De nationale lofter, der er omhandlet i artikel 40

Tabel 1

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Danmark	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Tyskland	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Grækenland	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanien	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Frankrig	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Irland	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Italien	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luxembourg	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Nederlandene	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Østrig	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugal	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Finland	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Sverige	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Det Forenede Kongerige	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Tabel 2 (*)

Bulgarien	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Den Tjekkiske Republik	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Estland	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Cypern	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Letland	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Litauen	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Ungarn	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Polen	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumænien	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Slovenien	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakiet	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Lofter beregnet under hensyntagen til planen for stigninger, jf. artikel 121.

BILAG IX

Betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra b), nr. iii)**A. Frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler**

1. I denne forordning forstås ved »frugt og grøntsager« de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra i) og j), i forordning (EF) nr. 1234/2007, og ved »spisekartofler« forstås kartofler henhørende under KN-kode 0701, bortset fra kartofler, som er bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, hvortil der ydes støtte i henhold til artikel 77 i denne forordning.

Landbrugerne får en betalingsrettighed pr. hektar, der beregnes ved, at referencebeløbet i punkt 2 divideres med antallet af hektar beregnet i henhold til punkt 3.

2. Medlemsstaterne fastsætter det beløb, der skal medtages i referencebeløbet for hver landbruger, på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som f.eks.:

- a) den markedsstøtte, som landbrugeren direkte eller indirekte har modtaget for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler
- b) det areal, der er anvendt til produktion af frugt og grøntsager samt spisekartofler og til planteskoler
- c) den mængde frugt og grøntsager, der er produceret, mængden af spisekartofler og planteskoler

for en repræsentativ periode, der kan være forskellig for hvert produkt, og som består af et eller flere produktionsår regnet fra det produktionsår, som sluttede i 2001, og for de nye medlemsstater regnet fra det produktionsår, der sluttede i 2004, frem til det produktionsår, som sluttede i 2007.

Kriterierne i dette punkt kan anvendes forskelligt for de forskellige frugter og grøntsager, spisekartofler og planteskoler, hvis det er behørigt og objektivt begrundet. Medlemsstaterne kan på samme grundlag beslutte først at fastsætte de beløb, der skal medregnes i referencebeløbet, og det antal hektar, der skal tages i betragtning under dette punkt, efter en overgangsperiode på tre år, der slutter den 31. december 2010.

3. Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal tages i betragtning, på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. de arealer, der er nævnt i punkt 2, første afsnit, litra b).
4. En landbruger, hvis produktion i en repræsentativ periode, jf. punkt 2, har været ramt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, der er indtrådt før eller i denne referenceperiode, har ret til at anmode om, at referencebeløbet, jf. punkt 2, beregnes på basis af det eller de kalenderår i den repræsentative periode, hvor der ikke forekom force majeure eller usædvanlige omstændigheder.
5. Hvis der er forekommet force majeure eller usædvanlige omstændigheder i hele referenceperioden, beregner den pågældende medlemsstat referencebeløbet på grundlag af det produktionsår, der ligger nærmest forud for den repræsentative periode, der er valgt i henhold til punkt 3. I så fald anvendes punkt 1 med de fornødne ændringer.
6. Landbrugerne indberetter skriftligt tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder med behørig dokumentation til den kompetente myndighed inden for en frist, som hver enkelt medlemsstat fastsætter.

B. Vin (rydning)

Landbrugere, der deltager i den rydningsordning, der er fastsat i afsnit V, kapitel III, i forordning (EF) nr. 479/2008, tildeles året efter rydningen betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, som de har modtaget rydningspræmie for.

Disse betalingsrettigheders enhedsværdi er lig med det regionale gennemsnit af betalingsrettighedernes værdi i den pågældende region. Der kan dog højst udbetales 350 EUR/ha.

Uanset første afsnit gælder det, at når der ved tildelingen af betalingsrettigheder er taget hensyn til det antal hektar, en landbruger tidligere har modtaget rydningspræmie for, forhøjes værdien af de betalingsrettigheder, som den pågældende landbruger har, med det beløb, der fremkommer ved, at det antal ryddede hektar, der er nævnt i første afsnit, multipliceres med den enhedsværdi, der er nævnt i andet afsnit.

C. Vin (overførsel fra støtteprogrammerne)

Hvis medlemsstaterne vælger at yde støtte i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 479/2008, fastsætter de et referencebeløb for hver landbruger samt de hektar, der er omfattet:

- a) på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier

- b) i forhold til en repræsentativ referenceperiode på et eller flere produktionsår begyndende med produktionsåret 2005/06. De referencekriterier, der anvendes til fastsættelse af referencebeløbet og de omfattede hektar må imidlertid ikke baseres på en referenceperiode, der omfatter produktionsår efter produktionsåret 2007/08, hvis overførslen som led i støtteprogrammerne vedrører en godtgørelse til landbrugere, der tidligere har modtaget støtte til destillation til konsumalkohol, eller som har nydt økonomisk fordel af støtten til brug af koncentreret druemost som tilsætning til vin i henhold til forordning (EF) nr. 479/2008
- c) som ikke må overstige det samlede beløb, der er til rådighed til denne foranstaltning som nævnt i artikel 6, litra e), i forordning (EF) nr. 479/2008.

Landbrugerne får en betalingsrettighed pr. hektar, der beregnes ved, at ovennævnte referencebeløb divideres med antallet af hektar, der skal tages i betragtning.

BILAG X

Delene af de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 54

1. Den del af de nationale lofter, jf. stk. 54, stk. 1, der svarer til tomater, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Bulgarien	5,394
Den Tjekkiske Republik	0,414
Grækenland	35,733
Spanien	56,233
Frankrig	8,033
Italien	183,967
Cypern	0,274
Malta	0,932
Ungarn	4,512
Rumænien	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slovakiet	1,018

2. Den del af de nationale lofter, jf. stk. 54, stk. 2, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Bulgarien	0,851
Den Tjekkiske Republik	0,063
Grækenland	153,833
Spanien	110,633
Frankrig	44,033
Italien	131,700
Cypern	i 2009: 4,856 i 2010: 4,919 i 2011: 4,982 i 2012: 5,045
Ungarn	0,244
Rumænien	0,025
Portugal	2,900
Slovakiet	0,007

BILAG XI

Indlæmmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen, som omhandlet i artikel 63

1.

- a) fra 2010 den særlige kvalitetspræmie for hård hvede, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) senest fra 2012 den præmie for proteinafgrøder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 3, i nærværende forordning
- c) senest fra 2012 den afgrødespecifikke betaling for ris, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 1, i nærværende forordning
- d) senest fra 2012 den arealbetaling for nødder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 4, i nærværende forordning
- e) senest fra 2012 den arealbetaling til producenter af stivelseskartofler, som er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2, i nærværende forordning.

2.

- a) fra 2012 den forarbejdningsstøtte til tørret foder, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel 4, afdeling I, underafdeling I, i forordning (EF) nr. 1234/2007
- b) fra 2012 den forarbejdningsstøtte til hør og hamp til fiberproduktion, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel 4, afdeling I, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007
- c) fra 2012 den kartoffelstivelsespræmie, der er fastsat i artikel 95a i forordning (EF) nr. 1234/2007
- d) fra 2012 den overgangsbetaling for bærfrugt, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 9, i nærværende forordning.

3.

Fra 2010, hvis en medlemsstat har ydet:

- a) den arealbetaling til markafgrøder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) den støtte til olivenplantager, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10b, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- c) den arealstøtte til humle, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10d, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Senest fra 2012, hvis en medlemsstat har ydet:

- a) støtte til frø som fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i nærværende forordning
- b) betalinger for oksekød bortset fra den ammekopræmie, der er fastsat i artikel 53 i nærværende forordning.

4.

Fra 2010, hvis en medlemsstat i medfør af artikel 51, stk. 1, i nærværende forordning ikke længere yder følgende betalinger, eller hvis den beslutter at yde dem på et lavere niveau:

- a) de fåre- og gedebetalinger, der er nævnt i artikel 67 i forordning (EF) nr. 1782/2003
 - b) de oksekødsbetalinger, der er nævnt i artikel 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller i artikel 53, stk. 2, i nærværende forordning, ved anvendelse af artikel 51, stk. 1, andet afsnit i nærværende forordning
 - c) de overgangsbetalinger for frugt og grøntsager, der er nævnt i artikel 68b i forordning (EF) nr. 1782/2003.
-

BILAG XII

Indlæmmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen som omhandlet i artikel 64*Tørfoder (forordning (EF) nr. 1234/2007)*

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Danmark	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Tyskland	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irland	132	132	132	132	132
Grækenland	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Spanien	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Frankrig	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italien	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Nederlandene	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Østrig	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69
Finland	10	10	10	10	10
Sverige	180	180	180	180	180
Det Forenede Kongerige	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Den Tjekkiske Republik	922	922	922	922	922
Litauen	21	21	21	21	21
Ungarn	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Polen	147	147	147	147	147
Slovakiet	91	91	91	91	91

Kvalitetspræmie for hård hvede

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Grækenland	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanien	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Frankrig	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italien	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Østrig	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Bulgarien	349	436	523	610	698	785	872
Cypern	173	198	223	247	247	247	247
Ungarn	70	80	90	100	100	100	100

Præmie til proteinafgrøder

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	84	84	84	84	84	84	84
Danmark	843	843	843	843	843	843	843
Tyskland	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irland	216	216	216	216	216	216	216
Grækenland	242	242	242	242	242	242	242
Spanien	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Frankrig	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Italien	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luxembourg	21	21	21	21	21	21	21
Nederlandene	67	67	67	67	67	67	67
Østrig	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Finland	303	303	303	303	303	303	303
Sverige	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Det Forenede Kongerige	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgarien	160	201	241	281	321	361	401
Den Tjekkiske Republik	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Estland	169	194	218	242	242	242	242
Cypern	17	19	22	24	24	24	24
Letland	109	124	140	155	155	155	155
Litauen	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Ungarn	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Polen	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Rumænien	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Slovenien	63	72	81	90	90	90	90
Slovakiet	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Afgrødespecifik betaling for ris

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Grækenland	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanien	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Frankrig	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italien	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugal	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgarien	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Ungarn	524	599	674	749	749	749	749
Rumænien	25	32	38	44	50	57	63

Arealbetaling for nødder

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	12	12	12	12	12	12	12
Tyskland	181	181	181	181	181	181	181
Grækenland	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanien	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Frankrig	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italien	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxembourg	12	12	12	12	12	12	12
Nederlandene	12	12	12	12	12	12	12
Østrig	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Det Forenede Kongerige	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarien	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Cypern	431	493	554	616	616	616	616
Ungarn	245	280	315	350	350	350	350
Polen	355	406	456	507	507	507	507
Rumænien	79	99	119	139	159	179	199
Slovenien	25	29	33	36	36	36	36
Slovakiet	262	299	337	374	374	374	374

Hør og hamp til fiberproduktion (forordning (EF) nr. 1234/2007)

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Danmark	3	3	3	3	3
Tyskland	244	244	244	244	244
Spanien	138	138	138	138	138
Frankrig	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Italien	50	50	50	50	50
Nederlandene	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Østrig	20	20	20	20	20
Finland	5	5	5	5	5
Det Forenede Kongerige	83	83	83	83	83
Den Tjekkiske Republik	534	534	534	534	534
Letland	104	104	104	104	104
Litauen	360	360	360	360	360
Ungarn	42	42	42	42	42
Polen	114	114	114	114	114

Kartoffelstivelsespræmie (artikel 95a i forordning (EF) nr. 1234/2007)

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Danmark	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Tyskland	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Spanien	43	43	43	43	43
Frankrig	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Nederlandene	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Østrig	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Finland	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Sverige	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Den Tjekkiske Republik	749	749	749	749	749
Estland	6	6	6	6	6
Letland	129	129	129	129	129
Litauen	27	27	27	27	27
Polen	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slovakiet	16	16	16	16	16

Støtte til producenter af stivelseskartofler

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Danmark	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Tyskland	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Spanien	129	129	129	129	129	129	129
Frankrig	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Nederlandene	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Østrig	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Finland	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Sverige	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Den Tjekkiske Republik	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Estland	12	13	15	17	17	17	17
Letland	268	307	345	383	383	383	383
Litauen	56	64	72	80	80	80	80
Polen	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slovakiet	34	39	44	48	48	48	48

Støtte til olivenplantager

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Spanien	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypern	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

*Betaling for bærfrugt**(1 000 EUR)*

Medlemsstat	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Bulgarien	552	552	552	552	552
Letland	92	92	92	92	92
Litauen	138	138	138	138	138
Ungarn	391	391	391	391	391
Polen	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

BILAG XIII

Liste over arter omhandlet i artikel 87

KN-kode	Varebeskrivelse	Støttebeløb (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— langkornede arter med en kornlængde på over 6,0 mm og et forhold mellem kornlængde og -bredde på mindst 3	17,27
	— andre arter med en kornlængde på over, under eller lig med 6,0 mm og et forhold mellem kornlængde og -bredde på under 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (spindhør)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (hørfrø)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (arter med et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. og K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> og <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (økotype)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (sorter)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (Foderært)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

KN-kode	Varebeskrivelse	Støttebeløb (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (Hestebønne)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Kornene i sleben ris måles efter følgende metode:

- der udtages en repræsentativ prøve af partiet
- prøven sigtes, så at der kun er hele korn tilbage, herunder umodne korn
- der foretages to målinger, begge gange af 100 korn, og gennemsnittet beregnes
- resultatet udtrykkes i mm afrundet til en decimal.

(²) En arts indhold af tetrahydrocannabinol (THC) bestemmes ved analyse af en prøve tørret til konstant vægt. Vægten af THC i forhold til prøvens vægt må højst være 0,2 % hvad angår støtten. Prøven består af den øverste tredjedel af et repræsentativt antal afblomstrede planter, der er tilfældigt udvalgt, og hvis stilke og frø er fjernet.

BILAG XIV

Lofter over støtte til oliefrø i de nye medlemsstater, jf. artikel 87, stk. 3

(udtrykt i mio. EUR)

Kalenderår	Bulgarien	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Polen	Rumænien	Slovenien	Slovakiet
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
følgende år	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

BILAG XV

Lofter med henblik på beregning af den støtte, der er omhandlet i artikel 95 (sukker)

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarien (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Den Tjekkiske Republik	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danmark	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Tyskland	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grækenland	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanien	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Frankrig	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irland	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italien	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Letland	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litauen	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungarn	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nederlandene	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Østrig	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polen	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumænien (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenien	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakiet	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finland	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Sverige	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Det Forenede Kongerige	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Lofter beregnet under hensyntagen til planen for stigninger i artikel 121.

BILAG XVI

Tabel 1

Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af de normale ordninger for direkte betalinger

(EUR)

Plan for stigninger	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Markafrøder (undtagen hård hvede)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Hård hvede	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Bælgsæd	16 362	12 272	8 181	4 091
Mælk og mejeriprodukter	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Oksekød	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Får og geder	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olivenolie	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobak	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananer	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Tørrede druer	0	0	0	0
Mandler	0	0	0	0
I alt	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Supplerende nationale direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen:

De supplerende nationale direkte betalinger, der i alt må ydes under enkeltbetalingsordningen, er lig med summen af lofterne for de sektorer, der er nævnt i denne tabel, og som er med i enkeltbetalingsordningen, forudsat at støtten i disse sektorer er afkoblet.

Tabel 2

Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af den generelle arealbetalingsordning for direkte betalinger

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Markafrøder (undtagen hård hvede)	0	0	0	0
Hård hvede	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Bælgsæd	0	0	0	0
Mælk og mejeriprodukter	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Oksekød	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Får og geder	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olivenolie	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Tørrede druer	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananer	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tobak	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
I alt	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

BILAG XVII

STATSSTØTTE I CYPERN

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Korn (undtagen hård hvede)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Mælk og mejeriprodukter	562 189	281 094	140 547	70 274
Oksekød	64 887	0	0	0
Får og geder	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Svinesektoren	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Fjerkræ og æg	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Vin	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Olivenolie	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Spisedruer	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Forarbejdede tomater	117 458	58 729	29 365	14 682
Bananer	127 286	63 643	31 822	15 911
Frugt fra løvfældende træer, herunder stenfrugt	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
I alt	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

BILAG XVIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 24
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10, stk. 1	Artikel 7
Artikel 10, stk. 2	Artikel 9, stk. 1
Artikel 10, stk. 3	Artikel 9, stk. 2
Artikel 10, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
—	Artikel 9, stk. 4
Artikel 11	Artikel 11, stk. 1 og 2
Artikel 12	—
—	Artikel 8
Artikel 12a, stk. 1	Artikel 10
Artikel 12a, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 17	Artikel 14
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19	Artikel 16
Artikel 20	Artikel 17
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Artikel 24	Artikel 21
Artikel 25	Artikel 22
Artikel 26	Artikel 26

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 27	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 28	Artikel 29
Artikel 29	Artikel 30
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31	—
Artikel 32	Artikel 3
Artikel 33	Artikel 33
Artikel 34	—
Artikel 35	Artikel 37
Artikel 36	—
Artikel 37	Bilag IX
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40, stk. 1, 2 og 3	Bilag IX, del A, punkt 4, 5 og 6
Artikel 40, stk. 4	Artikel 31
Artikel 40, stk. 5	—
Artikel 41	Artikel 40
Artikel 42	Artikel 41
Artikel 43	Bilag IX
Artikel 44, stk. 1 og 2	Artikel 34
Artikel 44, stk. 3 og 4	Artikel 35
Artikel 45	Artikel 42
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	—
Artikel 48	—
Artikel 49	Artikel 44
Artikel 50	—
Artikel 51, første stk.	—
Artikel 51, andet stk.	Artikel 38
Artikel 52	Artikel 39
Artikel 53	—
Artikel 54	—
Artikel 55	—
Artikel 56	—

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 57	—
—	Artikel 45
Artikel 58	Artikel 46
Artikel 59	Artikel 47
Artikel 60	—
Artikel 61	Artikel 49
Artikel 62	—
Artikel 63, stk. 1	Artikel 51, stk. 1
Artikel 63, stk. 2	—
Artikel 63, stk. 3	Artikel 48
Artikel 63, stk. 4	Artikel 50, stk. 2
Artikel 64	Artikel 51
Artikel 65	—
Artikel 66	—
Artikel 67	Artikel 52
Artikel 68	Artikel 53
Artikel 68a	—
Artikel 68b	Artikel 54
Artikel 69	—
Artikel 70	—
Artikel 71	—
Artikel 71a	Artikel 55
Artikel 71b	Artikel 56
Artikel 71c	—
Artikel 71d	Artikel 57
Artikel 71e	Artikel 58
Artikel 71f	Artikel 59
Artikel 71g	—
Artikel 71h	Artikel 61
Artikel 71i	—
Artikel 71j	—
Artikel 71k	Artikel 62
Artikel 71l	—

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 71m	Artikel 60
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 65
—	Artikel 66
—	Artikel 68
—	Artikel 70
—	Artikel 69
Artikel 72	—
Artikel 73	—
Artikel 74	—
Artikel 75	—
Artikel 76	Artikel 79
Artikel 77	Artikel 80
Artikel 78	Artikel 81
Artikel 79	Artikel 73
Artikel 80	Artikel 74
Artikel 81	Artikel 75
Artikel 82	Artikel 76
Artikel 83	Artikel 82
Artikel 84	Artikel 83
Artikel 85	Artikel 84
Artikel 86, stk. 1, 2 og 4	Artikel 85, stk. 1, 2 og 3
Artikel 86, stk. 3	—
Artikel 87	Artikel 120
Artikel 88	—
Artikel 89	—
Artikel 90	—
Artikel 91	—
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 77
Artikel 94	Artikel 78
Artikel 95	—
Artikel 96	—

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 97	—
Artikel 98	—
Artikel 99	Artikel 87
Artikel 100	—
Artikel 101	—
Artikel 102	—
Artikel 103	—
Artikel 104	—
Artikel 105	—
Artikel 106	—
Artikel 107	—
Artikel 108	—
Artikel 109	—
Artikel 110	—
Artikel 110a	Artikel 88
Artikel 110b	Artikel 89
Artikel 110c	Artikel 90
Artikel 110d	Artikel 91
Artikel 110e	Artikel 92
Artikel 110f	—
Artikel 110g	—
Artikel 110h	—
Artikel 110i	—
Artikel 110j	—
Artikel 110k	—
Artikel 110l	—
Artikel 110m	—
Artikel 110n	—
Artikel 110o	—
Artikel 110p	—
Artikel 110q	Artikel 93
Artikel 110r	Artikel 94
Artikel 110s	Artikel 95
Artikel 110t	Artikel 96

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 110u	Artikel 97
Artikel 110v	Artikel 98
Artikel 111	Artikel 99
Artikel 112	Artikel 100
Artikel 113	Artikel 101
Artikel 114	Artikel 102
Artikel 115	Artikel 103
Artikel 116	Artikel 104
Artikel 117	Artikel 105
Artikel 118	Artikel 106
Artikel 119	—
Artikel 120	Artikel 107
Artikel 121	Artikel 108
Artikel 122	Artikel 109
Artikel 123	Artikel 110
Artikel 124	—
Artikel 125	Artikel 111
Artikel 126	Artikel 112
Artikel 127	Artikel 113
Artikel 128	Artikel 114
Artikel 129	Artikel 115
Artikel 130	Artikel 116
Artikel 131	—
Artikel 132	—
Artikel 133	—
Artikel 134	—
Artikel 135	—
Artikel 136	—
Artikel 136a	—
Artikel 137	—
Artikel 138	Artikel 117
Artikel 139	Artikel 118
Artikel 140	Artikel 119

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 141	—
Artikel 142	—
Artikel 143	—
Artikel 143a	Artikel 121
Artikel 143b, stk. 1, 2, 9 og 10	Artikel 122
Artikel 143b, stk. 3 og 7	Artikel 123
Artikel 143b, stk. 4, 5 og 6	Artikel 124
Artikel 143b, stk. 13	Artikel 125
Artikel 143ba, stk. 1-3	Artikel 126
Artikel 143ba, stk. 3a	—
Artikel 143ba, stk. 4-6	Artikel 130
Artikel 143bb, stk. 1 og 2	Artikel 127
Artikel 143bb, stk. 3	—
Artikel 143bb, stk. 4-6	Artikel 130
Artikel 143bc, stk. 1 og 2	Artikel 128
—	Artikel 129
Artikel 143bc, stk. 3 og 4	Artikel 130, stk. 1 og 2
—	Artikel 131
Artikel 143c, stk. 1-8	Artikel 132
Artikel 143c, stk. 9	Artikel 133
Artikel 143c, stk. 10	—
Artikel 143d	Artikel 134
Artikel 143e	Artikel 135
—	Artikel 136
—	Artikel 137
—	Artikel 138
—	Artikel 139
Artikel 144	Artikel 141
Artikel 145	Artikel 142
Artikel 146	Artikel 140
Artikel 147	—
Artikel 148	—
Artikel 149	—
Artikel 150	—

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Denne forordning
Artikel 151	—
Artikel 152	—
—	Artikel 143
—	Artikel 144
—	Artikel 145
Artikel 153	Artikel 146
Artikel 154	—
Artikel 154a	Artikel 148
Artikel 155	Artikel 147
Artikel 155a	—
Artikel 156	Artikel 149